

Dansk udgave

Retsforskrifter

62. årgang

18. december 2019

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2160 af 27. november 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår eksponeringer i form af dækkede obligationer ⁽¹⁾ ... 1

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2161 af 27. november 2019 om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF, 2005/29/EF og 2011/83/EU, for så vidt angår bedre håndhævelse og modernisering af EU-reglerne om forbrugerbeskyttelse ⁽¹⁾ 7
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU ⁽¹⁾ 29

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2163 af 17. december 2019 om fastsættelse af udløsende mængder for 2020 og 2021 med henblik på eventuel anvendelse af tillægssimpporttold for visse frugter og grøntsager 58
- ★ Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) 2019/2164 af 17. december 2019 om ændring af forordning (EF) nr. 889/2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol ⁽¹⁾ 61

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2165 af 17. december 2019 om tilladelse til ændring af specifikationerne for den nye fødevarer korianderfrøolie fra <i>Coriandrum sativum</i> i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 ⁽¹⁾	81
--	----

AFGØRELSER

★ Kommissionens Gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2166 af 16. december 2019 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU for så vidt angår opførelse af Serbien og Sydkorea på listerne over tredjelande og territorier, hvis tilsyns- og reguleringsmæssige krav anses for at være ækvivalente med henblik på behandling af eksponeringer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾	84
★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2167 af 17. december 2019 om godkendelse af netstrategiplanen for lufttrafikstyringsnetfunktionerne i det fælles europæiske luftrum for perioden 2020-2029	89
★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2168 af 17. december 2019 om udnævnelse af formanden, medlemmerne og deres suppleanter i netadministrationsorganet og af medlemmerne og deres suppleanter i krisekoordineringscellen for europæisk luftfart for lufttrafikstyringsnetfunktioner for den tredje referenceperiode 2020-2024	90
★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2169 af 17. december 2019 om ændring af bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU om dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater (meddelt under nummer C(2019) 9369) ⁽¹⁾	97

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/2160**af 27. november 2019****om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013,****for så vidt angår eksponeringer i form af dækkede obligationer****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 129 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁴⁾ kan dækkede obligationer under visse betingelser indrømmes særbehandling. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 ⁽⁵⁾ fastsætter de centrale elementer i forbindelse med dækkede obligationer og indeholder en fælles definition af dækkede obligationer.
- (2) Den 20. december 2013 anmodede Kommissionen Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA) som oprettet ved forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽⁶⁾ om at afgive en udtalelse med hensyn til hensigtsmæssigheden af risikovægtene for dækkede obligationer, der er omhandlet i artikel 129 i forordning (EU) nr. 575/2013. I henhold til EBA's udtalelse af 1. juli 2014 udgør den særbehandling i forhold til risikovægte, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, i princippet en hensigtsmæssig tilsynsmæssig behandling. EBA anbefalede dog yderligere overvejelser om at supplere egnethedskravene for den fordelagtige risikovægtbehandling, således at de som minimum omfatter mindskelse af likviditetsrisiko og overdækning af sikkerhedsstillelse, de kompetente myndigheders rolle og den videre udvikling af de gældende krav om offentliggørelse af oplysninger til investorer.

⁽¹⁾ EUT C 382 af 23.10.2018, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 367 af 10.10.2018, s. 56.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.11.2019.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU (se side 29 i denne EUT).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- (3) I lyset af EBA's udtalelse bør der vedtages yderligere krav til dækkede obligationer, hvorved kvaliteten af dækkede obligationer, som kan indrømmes særbehandling efter forordning (EU) nr. 575/2013, styrkes.
- (4) De kompetente myndigheder kan delvis undlade at anvende kravet om, at eksponeringer mod kreditinstitutter inden for cover poolen skal opfylde betingelserne for kreditkvalitetstrin 1 og tillade på op til 10 % af den nominelle værdi af det udstedende instituts udestående dækkede obligationer for at opfylde betingelserne for kreditkvalitetstrin 2 i stedet. En sådan delvis fritagelse finder dog kun anvendelse efter forudgående høring af EBA, og kun såfremt det kan dokumenteres, at der er betydelige potentielle koncentrationsproblemer i de pågældende medlemsstater som følge af anvendelsen af kravet om kreditkvalitetstrin 1. Da det er blevet stadig vanskeligere i de fleste medlemsstater både i og uden for euroområdet at opfylde kravene om, at eksponeringer skal opfylde betingelserne for kreditkvalitetstrin 1 som stillet til rådighed af eksterne kreditvurderingsinstitutter, har de medlemsstater, som huser de største markeder for dækkede obligationer, anset det for nødvendigt at anvende en sådan fritagelse. For at gøre det enklere at anvende eksponeringer mod kreditinstitutter som sikkerhedsstillelse for dækkede obligationer og imødegå potentielle koncentrationsproblemer er det nødvendigt at ændre forordning (EU) nr. 575/2013 ved at indføre en regel, som tillader eksponeringer mod kreditinstitutter på op til 10 % af den nominelle værdi af det udstedende instituts udestående dækkede obligationer for at opfylde betingelserne for kreditkvalitetstrin 2 i stedet for kreditkvalitetstrin 1, uden at der er krav om at høre EBA. Det er nødvendigt at tillade anvendelse af kreditkvalitetstrin 3 for kortfristede indskud og for derivater i specifikke medlemsstater, hvor det ville være for vanskeligt at opfylde kravet om kreditkvalitetstrin 1 eller 2. De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til direktiv (EU) 2019/2162, bør efter at have hørt EBA kunne tillade anvendelse af kreditkvalitetstrin 3 for derivataftaler med henblik på at imødegå potentielle koncentrationsproblemer.
- (5) Lån med sikkerhed i privilegerede andele udstedt af franske »Fonds Communs de Titrisation« eller af tilsvarende enheder, som sikrer eksponeringer i beboelses- eller erhvervs ejendomme, anses for at være egnede aktiver, der kan anvendes som sikkerhed for dækkede obligationer for op til 10 % af den nominelle værdi af den udestående udstedelse af dækkede obligationer (»10 %-tærsklen«). Artikel 496 i forordning (EU) nr. 575/2013 gør det dog muligt for de kompetente myndigheder at undlade at anvende 10 %-tærsklen. Endvidere skal Kommissionen i henhold til nævnte forordnings artikel 503, stk. 4, vurdere, om den undtagelse, der gør det muligt for de kompetente myndigheder at undlade at anvende 10 %-tærsklen, er hensigtsmæssig. Den 22. december 2013 anmodede Kommissionen EBA om at afgive en udtalelse i denne henseende. I sin udtalelse anførte EBA, at anvendelsen af privilegerede andele udstedt af franske »Fonds Communs de Titrisation« eller af tilsvarende enheder, som sikrer eksponeringer i beboelses- eller erhvervs ejendomme, som sikkerhedsstillelse, ville rejse tilsynsmæssige betænkeligheder på grund af dobbeltlagsstrukturen i et program for dækkede obligationer sikret ved securitiseringsandele og ville dermed føre til utilstrækkelig gennemsigtighed for så vidt angår cover poolens kreditkvalitet. EBA anbefalede derfor, at den undtagelse fra 10 %-tærsklen for privilegerede andele, der er fastsat i artikel 496 i nævnte forordning, fjernes efter den 31. december 2017.
- (6) Kun få nationale regelsæt for dækkede obligationer giver mulighed for at medtage værdipapirer sikret ved pant i beboelses- og erhvervs ejendomme i cover poolen. Sådanne strukturer anvendes i stadig mindre omfang og skønnes at medføre unødvendig kompleksitet i forhold til programmer for dækkede obligationer. Det er derfor hensigtsmæssigt at bringe anvendelsen af sådanne strukturer som egnede aktiver til definitivt ophør.
- (7) Dækkede obligationer, der udstedes inden for koncerninterne puljestrukturer med dækkede obligationer, som er i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013, er også blevet anvendt som egnet sikkerhedsstillelse. Koncerninterne puljestrukturer med dækkede obligationer indebærer ikke yderligere risici ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv, fordi de ikke giver anledning til de samme komplekse spørgsmål som anvendelsen af lån med sikkerhed i privilegerede andele udstedt af franske »Fonds Communs de Titrisation« eller udstedt af tilsvarende enheder, som securitiserer eksponeringer i beboelses- eller erhvervs ejendomme. Ifølge EBA's udtalelse bør sikring af dækkede obligationer med koncerninterne puljestrukturer med dækkede obligationer tillades uden begrænsninger i forhold til værdien af det udstedende kreditinstituts udestående dækkede obligationer. Derfor bør kravet om at anvende grænsen på 15 % eller 10 % i forhold til eksponeringer mod kreditinstitutter i koncerninterne puljede strukturer med dækkede obligationer fjernes. De pågældende koncerninterne puljede strukturer med dækkede obligationer er reguleret i direktiv (EU) 2019/2162.

- (8) Værdiansættelsesprincipperne for fast ejendom, der stilles som sikkerhed for dækkede obligationer, anvendes på dækkede obligationer som en forudsætning for, at de pågældende obligationer kan opfylde kravene til særbehandling. Egnethedskravene til de aktiver, der tjener som sikkerhed for dækkede obligationer, vedrører de generelle kvalitetsmæssige kendetegn, der sikrer en robust cover pool, og bør derfor fastsættes i direktiv (EU) 2019/2162. Derfor bør bestemmelserne om værdiansættelsesmetoden også fastlægges i nævnte direktiv, og de reguleringsmæssige tekniske standarder om vurdering af belåningsværdien bør derfor ikke finde anvendelse på disse egnethedskriterier for dækkede obligationer.
- (9) Grænser for belåningsgraden er en nødvendig del af det at sikre kreditkvaliteten af dækkede obligationer. Artikel 129, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 fastsætter grænser for belåningsgraden for realkreditlån og panterrettigheder i skibe, men angiver ikke, hvordan de pågældende grænser skal anvendes. Dette kan føre til usikkerhed. Grænser for belåningsgraden bør anvendes som bløde dækningsbegrænsninger. Dette betyder, at et underliggende lån, selv om der ikke findes nogen grænser for størrelsen heraf, kun kan fungere som sikkerhedsstillelse inden for de grænser for belåningsgraden for aktiverne. Grænser for belåningsgraden bestemmer den procentvis del af lånet, som bidrager til dækningskravet for forpligtelser. Det bør derfor præciseres, at grænserne for belåningsgraden bestemmer den del af lånet, der bidrager til dækning af den dækkede obligation.
- (10) For at sikre større klarhed bør grænserne for belåningsgraden gælde i hele lånets løbetid. De faktiske grænser for belåningsgrad bør ikke ændres, men bør forblive på 80 % af beboelsesejendommens værdi for boliglån, på 60 % af erhvervsejendommens værdi for kommercielle lån med mulighed for en forøgelse til 70 % af denne værdi og på 60 % af værdien for skibe. Erhvervsejendomme bør forstås i overensstemmelse med den generelle opfattelse af denne type ejendomme som fast ejendom til »andet formål end beboelse«, herunder når de er ejet af nonprofitorganisationer.
- (11) For yderligere at forbedre kvaliteten af de dækkede obligationer, der indrømmes særbehandling, bør en sådan særbehandling være underlagt et krav om et minimum af overdækning af sikkerhedsstillelse, dvs. et niveau for sikkerhedsstillelse, som er højere end dækningskravene som omhandlet i direktiv (EU) 2019/2162. Et sådant krav ville mindske de mest relevante risici i tilfælde af udstederens insolvens eller afvikling. En medlemsstats beslutning om at anvende et højere minimumsniveau for overdækning af sikkerhedsstillelse for dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter, der er beliggende på dens område, bør ikke forhindre kreditinstitutter i at investere i andre dækkede obligationer med et lavere minimum af overdækning af sikkerhedsstillelse, som er i overensstemmelse med denne forordning, og i at være omfattet af dens bestemmelser.
- (12) Det kræves, at kreditinstitutter, der investerer i dækkede obligationer, modtager visse oplysninger om disse dækkede obligationer mindst én gang hvert halve år. Krav om gennemsigtighed er et uomgængeligt aspekt ved dækkede obligationer og sikrer et ensartet niveau for offentliggørelse, sætter investorerne i stand til at foretage den nødvendige risikoanalyse og forbedrer sammenligneligheden, gennemsigtigheden og stabiliteten på markedet. Det er derfor hensigtsmæssigt at sikre, at gennemsigtighedskravene gælder for alle dækkede obligationer ved at fastsætte de pågældende krav i direktiv (EU) 2019/2162. Derfor bør sådanne krav fjernes fra forordning (EU) nr. 575/2013.
- (13) Dækkede obligationer er langsigtede finansieringsinstrumenter og udstedes derfor med en på forhånd fastsat løbetid på flere år. Det er derfor nødvendigt at sikre, at dækkede obligationer udstedt før den 31. december 2007 eller før den 8. juli 2022 ikke berøres af denne forordning. For at nå dette mål bør dækkede obligationer udstedt før den 31. december 2007 fortsat være undtaget fra kravene i forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår egnede aktiver, overdækning af sikkerhedsstillelse og substitutionsaktiver. Endvidere bør andre dækkede obligationer, som er i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013, og som er udstedt inden den 8. juli 2022, være undtaget fra kravene om overdækning af sikkerhedsstillelse og substitutionsaktiver og bør fortsat kunne indrømmes den særbehandling, der er fastsat i nævnte forordning, indtil deres forfaldstidspunkt.
- (14) Nærværende forordning bør anvendes sammen med de bestemmelser i national ret, der gennemfører direktiv (EU) 2019/2162. For at sikre ensartet anvendelse af det nye regelsæt om de strukturelle træk ved udstedelse af dækkede obligationer og de ændrede krav vedrørende særbehandling bør anvendelsen af nærværende forordning udskydes, således at den falder sammen med den dato, fra hvilken medlemsstaterne skal anvende de bestemmelser i national ret, som gennemfører nævnte direktiv.
- (15) Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013

Forordning (EU) nr. 575/2013 ændres således:

1) I artikel 129 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit foretages følgende ændringer:

— Indledningen affattes således:

»For at være omfattet af særbehandlingen i nærværende artikels stk. 4 og 5 skal dækkede obligationer som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 (*) opfylde kravene i nærværende artikels stk. 3, 3a and 3b og være sikret ved et af følgende egnede aktiver:

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 29).«

— Litra c) affattes således:

»c) eksponeringer mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 1 eller kreditkvalitetstrin 2 eller eksponeringer mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 3, hvis disse eksponeringer har form af:

i) kortfristede indlån med en oprindelig løbetid på højst 100 dage, når de anvendes til at opfylde det i artikel 16 i direktiv (EU) 2019/2162 fastsatte krav til likviditetsbufferen for cover poolen, eller

ii) derivataftaler, der opfylder kravene i artikel 11, stk. 1, i nævnte direktiv, når dette tillades af de kompetente myndigheder«.

— Litra d) affattes således:

»d) lån med sikkerhed i beboelsesejendom op til den mindste værdi af hovedstolen af panterrettighederne sammenlagt med eventuelle foranstående panterrettigheder og 80 % af de pantsatte ejendommens værdi«.

— Litra f) affattes således:

»f) lån med sikkerhed i erhvervsejendom op til den mindste værdi af panterrettighedernes hovedstol sammenlagt med eventuelle foranstående panterrettigheder og 60 % af de pantsatte ejendommens værdi. Lån med sikkerhed i erhvervsejendom opfylder betingelserne, når belåningsprocenten på 60 % forhøjes til højst 70 %, hvis værdien af de samlede aktiver, der stilles som sikkerhed for de dækkede obligationer, overstiger det udestående nominelle beløb af disse obligationer med mindst 10 %, og obligationsindehavernes fordringer opfylder de retssikkerhedskrav, der er omhandlet i kapitel 4. Obligationsindehavernes fordringer fyldestgøres forud for alle andre panthaveres fordringer«.

ii) Andet afsnit affattes således:

»Med henblik på stk. 1a er eksponeringer, som skyldes overførsel og forvaltning af betalingerne fra låntagerne med lån sikret ved fast ejendom i gældspapirer eller overførsel og forvaltning af likvidationsprovenuet i forbindelse med sådanne lån, ikke omfattet ved beregning af grænserne i nævnte stykke.«

iii) Tredje afsnit udgår.

b) Følgende stykker indsættes:

»1a. Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra c), gælder følgende:

- a) for eksponeringer mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 1, må eksponeringen ikke overstige 15 % af den nominelle værdi af det udstedende kreditinstituts udestående dækkede obligationer
- b) for eksponeringer mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 2, må eksponeringen ikke overstige 10 % af den nominelle værdi af det udstedende kreditinstituts udestående dækkede obligationer
- c) for eksponeringer mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 3, som har form af kortsigtede indskud som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra c), nr. i), eller af derivatkontrakter som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra c), nr. ii), må den samlede eksponering ikke overstige 8 % af den nominelle værdi af det udstedende kreditinstituts udestående dækkede obligationer; de kompetente myndigheder, som er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, i direktiv (EU) 2019/2162, kan efter høring af EBA tillade eksponeringer mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 3, i form af derivatkontrakter, forudsat at det kan dokumenteres, at der er betydelige potentielle koncentrationsproblemer i de pågældende medlemsstater som følge af anvendelsen af kravet om kreditkvalitetstrin 1 og 2 som omhandlet i nærværende stykke
- d) den samlede eksponering mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 1, 2 eller 3, må ikke overstige 15 % af den nominelle værdi af det udstedende kreditinstituts udestående dækkede obligationer, og den samlede eksponering mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 2 eller 3, må ikke overstige 10 % af den nominelle værdi af det udstedende kreditinstituts udestående dækkede obligationer

1b. Nærværende artikels stk. 1a finder ikke anvendelse på brugen af dækkede obligationer som sikkerhedsstillelse som tilladt i henhold til artikel 8 i direktiv (EU) 2019/2162.

1c. Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra d), gælder grænsen på 80 % for hvert enkelt lån for sig, bestemmer den del af lånet, der bidrager til dækning af forpligtelser, der er knyttet til den dækkede obligation, og er gældende i hele lånets løbetid.

1d. Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra f) og g), gælder grænsen på 60 % eller 70 % for hvert enkelt lån for sig, bestemmer den del af lånet, der bidrager til dækning af forpligtelser, der er knyttet til den dækkede obligation, og er gældende i hele lånets løbetid.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. For fast ejendom og skibe, der stilles som sikkerhed for dækkede obligationer, der overholder denne forordning, skal kravene i artikel 208 opfyldes. Overvågning af ejendomsværdi i overensstemmelse med artikel 208, stk. 3, litra a), skal udføres med jævne mellemrum og mindst en gang om året for al fast ejendom og skibe.«

d) Følgende stykker indsættes:

»3a. Ud over at være sikret ved de egnede aktiver, der er opført i nærværende artikels stk. 1, skal dækkede obligationer også være underlagt et minimum af overdækning af sikkerhedsstillelse på 5 % som defineret i artikel 3, nr. 14), i direktiv (EU) 2019/2162.

Med henblik på nærværende stykkes første afsnit skal den samlede nominelle værdi af alle dækkende aktiver som defineret i artikel 3, nr. 4), i nævnte direktiv som minimum svare til den samlede nominelle værdi af udestående dækkede obligationer (»nominalprincippet«) og bestå af egnede aktiver som fastsat i nærværende artikels stk. 1.

Medlemsstaterne kan fastsætte et lavere minimumsniveau for overdækning af sikkerhedsstillelse i forbindelse med dækkede obligationer eller kan give deres kompetente myndigheder tilladelse til at fastsætte et sådant niveau, forudsat:

- a) enten at beregningen af overdækning af sikkerhedsstillelse er baseret på en formel tilgang, hvor der tages hensyn til aktivernes underliggende risici, eller at værdiansættelsen af aktiver er underlagt belønningsværdien, og
- b) at minimumsniveauet for overdækning af sikkerhedsstillelse ikke er lavere end 2 % baseret på nominalprincippet som omhandlet i artikel 15, stk. 6 og 7, i direktiv (EU) 2019/2162.

De aktiver, der bidrager til et minimum af overdækning af sikkerhedsstillelse, er ikke underlagt grænser med hensyn til eksponeringens størrelse som fastsat i stk. 1a og tæller ikke med i de pågældende grænser.

3b. De egnede aktiver, som er anført i nærværende artikels stk. 1, kan medtages i cover poolen som substitutionsaktiver som defineret i artikel 3, nr. 13), i direktiv (EU) 2019/..., med forbehold af grænserne med hensyn til kreditkvalitet og eksponeringens størrelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 1a.«

- e) Stk. 6 og 7 affattes således:
- »6. Dækkede obligationer udstedt før den 31. december 2007 er ikke omfattet af kravene fastsat i stk. 1, 1a, 3, 3a og 3b. Indtil deres forfaldstidspunkt kan reglerne om særbehandling i henhold til stk. 4 og 5 anvendes.
7. Dækkede obligationer udstedt før den 8. juli 2022, som opfylder kravene i denne forordning, således som de gælder på datoen for deres udstedelse, er ikke omfattet af kravene i stk. 3a og 3b. Indtil deres forfaldstidspunkt kan reglerne om særbehandling i henhold til stk. 4 og 5 anvendes.«
- 2) Artikel 416, stk. 2, litra a), nr. ii), affattes således:
- »ii) der er tale om dækkede obligationer som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv (EU) 2019/2162, og som ikke er omhandlet i nærværende litras nr. i)«.
- 3) Artikel 425, stk. 1, affattes således:
- »1. Institutterne indberetter deres indgående pengestrømme. Indgående pengestrømme begrænses til 75 % af de udgående pengestrømme. Institutterne kan undtage indgående pengestrømme fra indskud, der er foretaget i andre institutter, og som er omfattet af denne forordnings artikel 113, stk. 6 eller 7, fra denne begrænsning.
- Institutterne kan undtage indgående pengestrømme fra skyldige beløb fra låntagere og obligationsinvestorer, hvis disse pengestrømme sker forbindelse med realkreditlån finansieret med obligationer, som er berettigede til den i denne forordnings artikel 129, stk. 4, 5 eller 6, omhandlede behandling, eller med dækkede obligationer som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv (EU) 2019/2162, fra denne begrænsning. Institutterne kan undtage indgående pengestrømme fra støttelån, som instituttet har givet. Med forbehold af forudgående godkendelse fra den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsyn på et individuelt grundlag, kan instituttet helt eller delvis fritage indgående pengestrømme, hvis sikkerhedsstilleren er moderselskab til eller datterselskab af instituttet, moder- eller datterinvesteringsselskab af instituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab eller moderinvesteringsselskab eller er knyttet til instituttet som fastsat i artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU.«
- 4) Artikel 427, stk. 1, litra b), nr. x), affattes således:
- »x) forpligtelser i tilknytning til udstedte gældsbeviser, der kan behandles efter denne forordnings artikel 129, stk. 4 eller 5, eller til dækkede obligationer som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv (EU) 2019/2162«.
- 5) Artikel 428, stk. 1, litra h), nr. iii), affattes således:
- »iii) ikkeforlængelige lån og fordringer, der er matchfinansieret (pass through) via obligationer, som kan godkendes til den behandling, der er fastsat i denne forordnings artikel 129, stk. 4 eller 5, eller via dækkede obligationer som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv (EU) 2019/2162«.
- 6) Artikel 496 udgår.
- 7) Bilag III, punkt 6, litra c), affattes således:
- »c) der er tale om dækkede obligationer som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv (EU) 2019/2162, og som ikke er omhandlet i nærværende punkts litra b)«.

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 8. juli 2022.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 27. november 2019.

På Europa-Parlamentets vegne
D.M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
T. TUPPURAINEN
Formand

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/2161

af 27. november 2019

om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF, 2005/29/EF og 2011/83/EU, for så vidt angår bedre håndhævelse og modernisering af EU-reglerne om forbrugerbeskyttelse

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 169, stk. 1, og artikel 169, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen bidrage til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved foranstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 114 i TEUF. I henhold til artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret») skal der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i Unionens politikker.
- (2) Forbrugerbeskyttelsesretten bør anvendes effektivt i hele Unionen. Dog blev det i den omfattende kvalitetskontrol af forbruger- og markedsføringsretten, som Kommissionen i 2016 og 2017 gennemførte i forbindelse med programmet for målrettet og effektiv regulering (Refitprogrammet), konkluderet, at effektiviteten af EU-forbrugerbeskyttelsesretten svækkes af en manglende bevidsthed blandt både erhvervsdrivende og forbrugere, og at den eksisterende adgang til retsmidler kunne udnyttes oftere.
- (3) Unionen har allerede truffet et antal foranstaltninger for at skabe større bevidsthed blandt forbrugere, erhvervsdrivende og aktører inden for retsvæsenet om forbrugerrettigheder og for at forbedre håndhævelsen af forbrugerrettigheder og forbrugernes adgang til retsmidler. Dog er der fortsat huller i national ret, hvad angår reelt effektive og forholdsmæssige sanktioner, der kan afskrække fra og straffe overtrædelser inden for Unionen, utilstrækkelige individuelle retsmidler for forbrugere, der lider skade ved overtrædelser af national lovgivning, hvorved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF ⁽³⁾ gennemføres, samt mangler for så vidt angår proceduren for søgsmål med påstand om forbud i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF ⁽⁴⁾. Proceduren for søgsmål med påstand om forbud bør revideres ved hjælp af en særskilt retsakt, der ændrer og erstatter direktiv 2009/22/EF.

⁽¹⁾ EUT C 440 af 6.12.2018, s. 66.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 17.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.11.2019.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiver 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser (EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30).

- (4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF ⁽⁵⁾, 2005/29/EF og 2011/83/EU ⁽⁶⁾ indeholder krav til medlemsstaterne om at sørge for sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, med det formål at tackle overtrædelser af nationale bestemmelser til gennemførelse af disse direktiver. Endvidere stilles der ved artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 ⁽⁷⁾ krav til medlemsstaterne om at træffe håndhævelsesforanstaltninger, herunder pålæggelse af sanktioner, på en effektiv, virksomhedsfuld og koordineret måde for at bringe udbredte overtrædelser eller udbredte overtrædelser med EU-dimension til ophør eller forbyde dem.
- (5) De nuværende nationale regler for sanktioner varierer betydeligt rundt omkring i Unionen. Navnlig sikrer ikke alle medlemsstater, at erhvervsdrivende, der er ansvarlige for udbredte overtrædelser eller udbredte overtrædelser med EU-dimension, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning. Derfor bør de gældende regler vedrørende sanktioner i direktiv 98/6/EF, 2005/29/EF og 2011/83/EU forbedres, og samtidig bør der indføres nye regler vedrørende sanktioner i Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽⁸⁾.
- (6) Det bør fortsat være et anliggende for medlemsstaterne at vælge, hvilke typer sanktion der skal indføres, og fastsætte de relevante procedurer for pålæggelse af sanktioner i tilfælde af overtrædelse af direktiv 93/13/EØF, 98/6/EF, 2005/29/EF og 2011/83/EU, som ændret ved nærværende direktiv, i deres nationale ret.
- (7) For at gøre det lettere at anvende sanktioner på mere sammenhængende vis, navnlig i tilfælde af overtrædelser inden for Unionen, udbredte overtrædelser og udbredte overtrædelser med EU-dimension, jf. forordning (EU) 2017/2394, bør der indføres fælles ikkeudtømmende og vejledende kriterier for anvendelse af sanktioner i direktiv 93/13/EØF, 98/6/EF, 2005/29/EF og 2011/83/EU. Disse kriterier bør omfatte f.eks. spørgsmålet om overtrædelsens art, grovhed, omfang og varighed samt enhver genopretning, som den erhvervsdrivende har givet forbrugerne for den påførte skade. Gentagen overtrædelse begået af samme ophavsmand er udtryk for en tilbøjelighed til at begå sådanne overtrædelser og er derfor en betydelig indikation for adfærdens grovhed og herigennem for behovet for at øge sanktionsniveauet for at opnå en effektiv afskrækkende virkning. Opnåede økonomiske fordele eller undgåede tab som følge af overtrædelserne bør tages i betragtning, hvis der foreligger relevante data. Andre skærpende eller formildende faktorer ved sagens omstændigheder kan også tages i betragtning.
- (8) Disse fælles ikkeudtømmende og vejledende kriterier for anvendelsen af sanktioner er muligvis ikke relevante for fastsættelse af sanktioner for enhver overtrædelse, navnlig ikke mindre alvorlige overtrædelser. Medlemsstaterne bør også tage hensyn til andre generelle retsprincipper for pålæggelse af sanktioner, som for eksempel *ne bis in idem*-princippet.
- (9) I overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) 2017/2394 skal de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der er berørt af det koordinerede tiltag, over for den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, inden for deres jurisdiktion træffe alle de håndhævelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at bringe denne overtrædelse til ophør eller forbyde den. Når det er relevant, skal de pålægge den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, sanktioner såsom bøder eller tvangsbøder. Håndhævelsesforanstaltninger skal træffes på en effektiv, virksomhedsfuld og koordineret måde for at bringe den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension til ophør eller forbyde den. De kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, skal tilstræbe at træffe håndhævelsesforanstaltninger samtidigt i de medlemsstater, der er berørt af overtrædelserne.
- (10) For at sikre, at medlemsstaternes myndigheder kan pålægge sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, for udbredte overtrædelser og udbredte overtrædelser med EU-dimension, der er genstand for koordinerede undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, jf. forordning (EU) 2017/2394, bør der indføres bøder som et element af sanktioner for sådanne overtrædelser. For at sikre, at bøderne har en afskrækkende virkning, bør medlemsstaterne i deres nationale ret fastsætte maksimumsbøden for sådanne overtrædelser til mindst 4 % af den erhvervsdrivendes årlige omsætning i den eller de pågældende medlemsstater. I visse tilfælde kan en erhvervsdrivende også være en gruppe af selskaber.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer (EFT L 80 af 18.3.1998, s. 27).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29).

- (11) Som fastlagt i artikel 9 og 10 i forordning (EU) 2017/2394 skal der ved pålæggelse af sanktioner, alt efter hvad der er relevant, tages behørigt hensyn til karakteren, grovheden og varigheden af den pågældende overtrædelse. Pålæggelsen af sanktioner skal være forholdsmæssig og i overensstemmelse med EU-retten og national ret, herunder med gældende retssikkerhedsgarantier og principperne i chartret. Endelig skal de sanktioner, der pålægges, være egnede i forhold til karakteren og den samlede faktiske eller potentielle skade af overtrædelsen af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser. Beføjelsen til at pålægge sanktioner skal udøves enten direkte af de kompetente myndigheder under deres egen myndighed eller, hvor det er relevant, med bistand fra andre kompetente myndigheder eller andre offentlige myndigheder eller ved at give instruks til udpegede organer, hvis det er relevant, eller ved indbringelse for en domstol, der er kompetent til at træffe den nødvendige afgørelse, herunder, hvor det er relevant, ved appel, såfremt der ikke gives medhold i begæringen om at træffe den nødvendige afgørelse.
- (12) Hvis en enkelt kompetent myndighed som et resultat af et koordineret tiltag i henhold til forordning (EU) 2017/2394 og i den i nævnte forordning omhandlede betydning pålægger en erhvervsdrivende, der er ansvarlig for en udbredt overtrædelse eller en udbredt overtrædelse med EU-dimension, en bøde, bør den være i stand til at pålægge en bøde på mindst 4 % af den erhvervsdrivendes årlige omsætning i alle medlemsstater, der er berørt af det koordinerede håndhævelsestiltag.
- (13) Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at bevare eller indføre højere omsætningsbaserede maksimumsbøder for udbredte overtrædelser og udbredte overtrædelser med EU-dimension. Det bør også være muligt for medlemsstaterne at basere sådanne bøder på den erhvervsdrivendes omsætning på verdensplan eller udvide reglerne om bøder til andre overtrædelser, som ikke er omfattet af bestemmelserne i dette direktiv i relation til artikel 21 i forordning (EU) 2017/2394. Kravet om at fastsætte bøden til mindst 4 % af den erhvervsdrivendes årlige omsætning bør ikke gælde for eventuelle supplerende medlemsstatsregler for tvangsbøder, såsom dagbøder, for manglende overholdelse af en afgørelse, kendelse, foreløbig foranstaltning, tilsagn fra en erhvervsdrivende eller anden foranstaltning med det formål at bringe overtrædelsen til ophør.
- (14) Regler om sanktioner bør inkluderes i direktiv 93/13/EØF med henblik på at styrke dets afskrækkende virkning. Medlemsstaterne kan frit træffe beslutning om den administrative eller retslige procedure for anvendelse af sanktioner for overtrædelser af nævnte direktiv. Navnlig kan de administrative myndigheder eller nationale domstole pålægge sanktioner ved fastsættelsen af den urimelige karakter af kontraktvilkår, herunder på grundlag af en retssag anlagt af en administrativ myndighed. Sanktionerne kan også pålægges af administrative myndigheder eller nationale domstole, når sælgeren eller leverandøren anvender kontraktvilkår, der udtrykkeligt er defineret som urimelige under alle omstændigheder i national ret, og når sælgeren eller leverandøren anvender kontraktvilkår, der er blevet anset for at være urimelige ved en endelig bindende afgørelse. Medlemsstaterne kan beslutte, at de administrative myndigheder også har ret til at fastslå den urimelige karakter af kontraktvilkår. Administrative myndigheder eller nationale domstole kan også pålægge en sanktion gennem den samme afgørelse, hvori det fastslås, at der er tale om urimelige kontraktvilkår. Medlemsstaterne kan fastlægge de nødvendige koordineringsmekanismer for foranstaltninger på nationalt plan vedrørende individuel adgang til retsmidler og sanktioner.
- (15) Når medlemsstaterne fordeler indtægterne fra bøder, bør de overveje at øge beskyttelsen af forbrugernes generelle interesser samt andre beskyttede offentlige interesser.
- (16) Medlemsstaterne bør sikre, at der er retsmidler til rådighed for forbrugere, der lider skade som følge af urimelig handelspraksis, for at fjerne alle virkninger af sådan urimelig praksis. En klar ramme for individuelle retsmidler ville gøre det lettere at udøve privat håndhævelse. Forbrugeren bør have adgang til skadeserstatning og, hvor det er relevant, et afslag i købesummen eller ophævelse af kontrakten, på en forholdsmæssig og effektiv måde. Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at bevare eller indføre rettigheder til andre supplerende retsmidler, såsom afhjælpning eller ombytning, for forbrugere, der lider skade som følge af urimelig handelspraksis, for fuldt ud at fjerne virkningerne af sådan praksis. Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at fastlægge betingelserne for anvendelse og effekten af retsmidler for forbrugere. Ved anvendelse af retsmidlerne kan der, hvor det er relevant, tages hensyn til grovheden og arten af den urimelige handelspraksis, skade lidt af forbrugeren og andre relevante omstændigheder såsom den erhvervsdrivendes forseelse eller overtrædelse af kontrakten.

- (17) I kvalitetskontrollen af forbruger- og markedsføringsretten og den sideløbende evaluering af direktiv 2011/83/EU blev der også identificeret et antal områder, hvor de gældende EU-regler om forbrugerbeskyttelse bør moderniseres. På baggrund af den løbende udvikling af digitale værktøjer er det nødvendigt at tilpasse EU-forbrugerbeskyttelsesretten.
- (18) Højere rangordning eller fremtrædende placering af kommercielle tilbud i onlinesøgeresultater af udbydere af onlinesøgemaskiner har en betydelig indvirkning på forbrugerne.
- (19) Ved rangordning forstås den relative fremtrædende placering af erhvervsdrivendes tilbud eller den relevans, der tildeles søgeresultater, som de præsenteres, opstilles eller kommunikeres af udbydere af onlinesøgemaskiner, herunder som fremkommer ved anvendelse af algoritmiske sekvenserings-, rangordnings- eller revisionsmekanismer, visuelle fremhævnninger eller andre fremhævningsværktøjer eller kombinationer heraf.
- (20) I denne forbindelse bør bilag I til direktiv 2005/29/EF ændres for at gøre det klart, at praksis, hvor en erhvervsdrivende giver oplysninger til en forbruger i form af søgeresultater som svar på forbrugerens onlinesøgning uden tydelig oplysning om enhver form for betalt reklame eller betaling specifikt for at opnå en højere rangordning af produkter i søgeresultaterne, bør forbydes. Når en erhvervsdrivende direkte eller indirekte har betalt udbyderen af onlinesøgemaskinen for en højere rangordning af et produkt i søgeresultaterne, bør udbyderen af onlinesøgemaskinen informere forbrugerne om dette forhold på en kortfattet, let tilgængelig og forståelig måde. Indirekte betaling kan være i form af en erhvervsdrivendes accept af yderligere forpligtelser over for udbyderen af onlinesøgemaskinen af enhver art, der har en højere rangordning som specifik virkning. Den indirekte betaling kan bestå af øget provision pr. transaktion samt forskellige kompensationsordninger, der specifikt fører til højere rangordning. Betalinger for generelle tjenester, såsom gebyrer for optagelse i varesortimentet eller medlemskontingenter, som dækker en bred vifte af funktioner, der tilbydes af udbyderen af onlinesøgemaskinen til den erhvervsdrivende, bør ikke betragtes som betaling for specifikt at opnå højere rangordning af produkter, forudsat at en sådan betaling ikke foretages netop med henblik på at opnå en højere rangordning. Onlinesøgefunktioner kan udbydes af forskellige typer af onlineforhandlere, herunder formidlere, såsom onlinemarkedspladser, søgemaskiner og sammenligningswebsteder.
- (21) Krav om gennemsigtighed med hensyn til de vigtigste parametre, der afgør rangordning er også reguleret af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 ⁽⁹⁾. Kravene om gennemsigtighed i henhold til nævnte forordning dækker en bred vifte af onlineformidlere, herunder onlinemarkedspladser, men de gælder kun mellem handlende og onlineformidlere. Der bør derfor indføres tilsvarende gennemsigtighedskrav i direktiv 2005/29/EF for at sikre tilstrækkelig åbenhed over for forbrugerne, undtagen i tilfælde hvor der er tale om udbydere af onlinesøgemaskiner, som i henhold til nævnte forordning allerede skal opgive de vigtigste parametre, som individuelt eller kollektivt har størst betydning for afgørelsen af rangordningen, og den relative betydning af disse vigtigste parametre ved at levere en let og offentligt tilgængelig beskrivelse af deres onlinesøgemaskiner i et almindeligt og forståeligt sprog.
- (22) Erhvervsdrivende, der gør det muligt for forbrugerne at søge efter varer og tjenester, såsom rejser, indkvartering og fritidsaktiviteter, der tilbydes af forskellige forhandlere eller af forbrugere, bør informere forbrugerne om de standardparametre, der afgør rangordningen af de tilbud, som præsenteres for forbrugeren som følge af søgningen, og deres relative betydning i forhold til andre parametre. Disse oplysninger bør være kortfattede og være let, synligt og direkte tilgængelige. Parametre, der afgør rangordning, er alle generelle kriterier, processer, specifikke signaler der indarbejdes i algoritmer eller andre justerings- eller degraderingsmekanismer, der anvendes i forbindelse med rangordningen.
- (23) Kravet om oplysninger om de vigtigste parametre, der afgør rangordning berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 ⁽¹⁰⁾. Erhvervsdrivende bør ikke være forpligtede til at offentliggøre de nærmere oplysninger om deres rangordningsmekanismers funktionalitet, herunder algoritmer. Erhvervsdrivende bør levere en generel beskrivelse af de vigtigste parametre, der afgør rangordningen, som forklarer de vigtigste standardparametre, der anvendes af den erhvervsdrivende, og deres relative betydning i forhold til andre parametre, men denne beskrivelse skal ikke nødvendigvis være i et brugertilpasset format for hver enkelt søgning.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 57).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 1).

- (24) Når forbrugere tilbydes produkter på onlinemarkedspladser, er både udbyderen af onlinemarkedspladsen og tredjepartsleverandøren involveret i levering af de oplysninger forud for indgåelsen af aftaler, der kræves ved direktiv 2011/83/EU. Forbrugere, der anvender onlinemarkedspladsen, forstår derfor muligvis ikke fuldt ud, hvem deres aftalepartnere er, og hvilken indvirkning dette har på deres rettigheder og forpligtelser.
- (25) Onlinemarkedspladser bør defineres med henblik på direktiv 2005/29/EF og 2011/83/EU på lignende vis som i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 524/2013 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 ⁽²⁾. Dog bør definitionen af »onlinemarkedspladser« opdateres og gøres mere teknologisk neutral for at kunne omfatte nye teknologier. Der bør derfor, i stedet for til et »websted«, henvises til software, herunder et websted, en del af et websted eller en applikation, der drives af eller på vegne af den erhvervsdrivende, i overensstemmelse med en »onlinegrænseflade«, jf. forordning (EU) 2017/2394 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/302 ⁽³⁾.
- (26) Der bør derfor fastsættes specifikke oplysningskrav vedrørende onlinemarkedspladser i direktiv 2005/29/EF og 2011/83/EU for at oplyse forbrugere, der anvender onlinemarkedspladser, om de vigtigste parametre, der afgør rangordningen af tilbud, og hvorvidt de indgår en aftale med en erhvervsdrivende eller en ikkeerhvervsdrivende, såsom en anden forbruger.
- (27) Udbydere af onlinemarkedspladser bør informere forbrugerne om, hvorvidt den tredjepart, der tilbyder varerne, tjenesteydelserne eller det digitale indhold, er en erhvervsdrivende eller ikkeerhvervsdrivende, på grundlag af den erklæring, der afgives til dem af tredjeparten. Når den tredjepart, der tilbyder varerne, tjenesteydelserne eller det digitale indhold, erklærer sig som en ikkeerhvervsdrivende, bør udbydere af onlinemarkedspladser levere en kort erklæring om, at de forbrugerrettigheder, der følger af EU-forbrugerbeskyttelsesretten, ikke gælder for den indgåede aftale. Endvidere bør forbrugerne informeres om, hvordan forpligtelser i forbindelse med kontrakten deles mellem tredjeparter, der tilbyder varerne, tjenesteydelserne eller det digitale indhold, og udbydere af onlinemarkedspladser. Disse oplysninger bør leveres på en klar og forståelig måde og ikke kun i standardvilkår og -betingelser eller lignende aftaledokumenter. Oplysningskravene til udbydere af onlinemarkedspladser skal være forholdsmæssige. Disse krav skal sikre en balance mellem et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og udbydere af onlinemarkedspladsernes konkurrencedygtighed. Der bør ikke stilles krav til udbydere af onlinemarkedspladser om at opregne specifikke forbrugerrettigheder, når de oplyser forbrugerne om, hvorvidt disse rettigheder ikke gælder. Dette berører ikke kravene om forbrugeroplysninger, der er fastsat i direktiv 2011/83/EU, og navnlig i artikel 6, stk. 1, deri. De oplysninger, der skal gives vedrørende ansvaret for sikringen af forbrugerrettigheder, afhænger af de aftaler, som udbydere af onlinemarkedspladser har indgået med de relevante tredjepartserhvervsdrivende. Udbyderen af onlinemarkedspladsen kan angive, at en tredjepartserhvervsdrivende er eneansvarlig for sikringen af forbrugerrettigheder eller beskrive sine egne specifikke ansvarsområder, hvis denne udbyder påtager sig ansvaret for visse aspekter af aftalen, for eksempel levering eller udøvelse af fortrydelsesretten.
- (28) I overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF ⁽⁴⁾ bør der ikke stilles krav til udbydere af onlinemarkedspladser om at kontrollere tredjepartleverandørers retlige status. Udbydere af onlinemarkedspladser bør i stedet stille krav til tredjepartleverandører på onlinemarkedspladsen om at angive deres status som erhvervsdrivende eller ikkeerhvervsdrivende med henblik på forbrugerbeskyttelsesretten og formidle disse oplysninger til udbyderen af onlinemarkedspladsen.
- (29) Under hensyntagen til den hurtige teknologiske udvikling vedrørende onlinemarkedspladser og behovet for at sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse bør medlemsstaterne have mulighed for at vedtage eller opretholde særlige supplerende foranstaltninger med henblik herpå. Sådanne bestemmelser bør være forholdsmæssige og ikkediskriminerende og ikke berøre direktiv 2000/31/EF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 524/2013 af 21. maj 2013 om onlinetvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (forordning om OTB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (EUT L 194 af 19.7.2016, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/302 af 28. februar 2018 om imødegåelse af uberettiget geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kunders nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og (EU) 2017/2394 og af direktiv 2009/22/EF (EUT L 60 I af 2.3.2018, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»Direktivet om elektronisk handel«) (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

- (30) Definitionerne af digitalt indhold og digitale tjenester i direktiv 2011/83/EU bør tilpasses definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/770 ⁽¹⁵⁾. Digitalt indhold omfattet af direktiv (EU) 2019/770 dækker en enkelt levering, en række individuelle leveringer eller løbende levering over en tidsperiode. Elementet af løbende levering bør ikke nødvendigvis kræve langsigtet levering. Tilfælde såsom webstreaming af videoklip bør betragtes som løbende levering over en periode, uanset den reelle varighed af den audiovisuelle fil. Det kan derfor være vanskeligt at skelne mellem visse typer af digitalt indhold og digitale tjenester, da begge kan indebære, at den erhvervsdrivendes levering fortsætter i hele aftaleperioden. Eksempler på digitale tjenester er video- og lydstreamingstjenester og anden filhosting, tekstbehandling eller spil, der tilbydes i cloudcomputing-miljøet, cloudlagring, webbaseret mail, sociale medier og cloudapplikationer. Den fortsatte involvering af udbyderen af tjenester berettiger anvendelsen af de regler vedrørende fortrydelsesretten, der er fastsat i direktiv 2011/83/EU, og som på effektiv vis giver forbrugeren mulighed for at afprøve tjenesten og, i løbet af 14 dage fra indgåelsen af aftalen, træffe beslutning om at beholde den eller ej. Mange aftaler om levering af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, er karakteriseret ved en enkelt levering af et eller flere stykker digitalt indhold til forbrugeren, såsom musik- eller videofiler. Aftaler om levering af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, er fortsat underlagt undtagelsen fra fortrydelsesretten fastsat i artikel 16, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83/EU, hvoraf det fremgår, at forbrugeren mister fortrydelsesretten, når udførelsen af aftalen er påbegyndt, såsom ved downloading eller streaming af indhold, med forbehold af forbrugersens forudgående udtrykkelige samtykke til at påbegynde udførelsen inden fortrydelsesfristen og anerkendelse af, at vedkommende derved har mistet sin fortrydelsesret. Hvor der er tvivl om, hvorvidt aftalen er en tjenesteydelsesaftale eller en aftale om levering af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, bør reglerne om fortrydelsesret ved tjenesteydelser anvendes.
- (31) Digitalt indhold og digitale tjenester leveres ofte online i henhold til aftaler, i henhold til hvilke forbrugeren ikke betaler en pris, men afgiver personoplysninger til den erhvervsdrivende. Direktiv 2011/83/EU gælder allerede for aftaler om levering af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium (dvs. levering af digitalt onlineindhold), uanset om forbrugeren betaler en pris med penge eller afgiver personoplysninger. Nævnte direktiv gælder dog kun for tjenesteydelsesaftaler, herunder aftaler om levering af digitale tjenester, i henhold til hvilke forbrugeren betaler eller påtager sig at betale en pris. Nævnte direktiv gælder derfor ikke for aftaler om digitale tjenester, i henhold til hvilke forbrugeren afgiver personoplysninger til den erhvervsdrivende uden at betale en pris. På grund af lighederne mellem og udskifteligheden af betalte digitale tjenester og digitale tjenester, der udføres til gengæld for personoplysninger, bør de være omfattet af samme regler i henhold til nævnte direktiv.
- (32) Der bør sikres sammenhæng mellem anvendelsesområdet for direktiv 2011/83/EU og direktiv (EU) 2019/770, der gælder for aftaler om levering af digitalt indhold eller digitale tjenester, i henhold til hvilke forbrugeren afgiver eller påtager sig at afgive personoplysninger til den erhvervsdrivende.
- (33) Anvendelsesområdet for direktiv 2011/83/EU bør derfor udvides til også at omfatte aftaler, i henhold til hvilke den erhvervsdrivende leverer eller påtager sig at levere en digital tjeneste til forbrugeren, og forbrugeren afgiver eller påtager sig at afgive personoplysninger. Ligesom for aftaler om levering af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, bør nævnte direktiv finde anvendelse, når som helst forbrugeren afgiver eller påtager sig at afgive personoplysninger til den erhvervsdrivende, undtagen hvis de personoplysninger, som forbrugeren afgiver, udelukkende behandles af den erhvervsdrivende med henblik på at levere det digitale indhold eller den digitale tjeneste, og den erhvervsdrivende ikke behandler disse oplysninger med noget andet formål. Enhver behandling af oplysninger bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁶⁾.
- (34) For at sikre fuld overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/770 bør direktiv 2011/83/EU — såfremt digitalt indhold eller digitale tjenester ikke leveres til gengæld for en pris — heller ikke finde anvendelse i situationer, hvor den erhvervsdrivende indsamler personoplysninger med det ene formål at overholde retlige krav, som den erhvervsdrivende er underlagt. Sådanne situationer kan for eksempel omfatte tilfælde, hvor det af sikkerheds- og identifikationshensyn er påkrævet at registrere forbrugeren i henhold til gældende ret.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/770 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold og digitale tjenester (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (35) Direktiv 2011/83/EU bør heller ikke finde anvendelse i situationer, hvor den erhvervsdrivende kun indsamler metadata, såsom oplysninger om forbrugers udstyr eller browserhistorik, undtagen hvis denne situation betragtes som en aftale i henhold til national ret. Det bør heller ikke finde anvendelse i situationer, hvor forbrugeren, uden at have indgået en aftale med den erhvervsdrivende, udsættes for reklamer udelukkende for at få adgang til et digitalt indhold eller en digital tjeneste. Dog bør det stå medlemsstaterne frit for at udvide anvendelsen af reglerne i nævnte direktiv til også at gælde i sådanne situationer eller regulere sådanne situationer, der ikke falder ind under nævnte direktivs anvendelsesområde, på anden vis.
- (36) Begrebet »funktionalitet« bør forstås som en henvisning til de måder, hvorpå digitalt indhold eller digitale tjenester kan bruges. For eksempel kan fraværet eller tilstedeværelsen af tekniske begrænsninger, såsom beskyttelse ved hjælp af Digital Rights Management (DRM) eller områdekodning, have en indvirkning på muligheden for, at det digitale indhold eller den digitale tjeneste kan udføre alle sine funktioner i betragtning af dets/dens formål. Begrebet »interoperabilitet« vedrører, hvorvidt og i hvilket omfang digitalt indhold eller en digital tjeneste er i stand til at fungere sammen med hardware eller software, der adskiller sig fra det, som digitalt indhold eller digitale tjenester af samme type normalt bruges med. Tilfredsstillende funktionsevne vil f.eks. omfatte det digitale indholds eller den digitale tjenestes evne til at udveksle oplysninger med en sådan anden software eller hardware og til at anvende de udvekslede oplysninger. Begrebet »kompatibilitet« er defineret i direktiv (EU) 2019/770.
- (37) I henhold til artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 8, i direktiv 2011/83/EU skal erhvervsdrivende i forbindelse med henholdsvis aftaler indgået uden for fast forretningssted og aftaler om fjernsalg kræve, at forbrugeren giver forudgående udtrykkelige samtykke til, at leveringen påbegyndes, inden fortrydelsesfristen udløber. Der er i nævnte direktivs artikel 14, stk. 4, litra a), fastsat en aftaleretlig sanktion til brug i situationer, hvor dette krav ikke overholdes af den erhvervsdrivende, nemlig at forbrugeren ikke skal betale for de udførte tjenesteydelser. Kravet om at opnå forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke er derfor kun relevant for tjenesteydelser, herunder digitale tjenester, der udføres mod betaling af prisen. Det er derfor nødvendigt at ændre artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 8, således at kravet til erhvervsdrivende om at opnå forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke kun gælder for tjenesteydelsesaftaler, i henhold til hvilke forbrugeren pålægges en forpligtelse til at betale.
- (38) Der gives ved artikel 16, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83/EU mulighed for en undtagelse fra fortrydelsesretten med hensyn til digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, hvis udførelsen er påbegyndt med forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke og anerkendelse af, at vedkommende dermed mister sin fortrydelsesret. Der er i nævnte direktivs artikel 14, stk. 4, litra b), fastsat en aftaleretlig sanktion til brug i situationer, hvor dette krav ikke overholdes af den erhvervsdrivende, nemlig at forbrugeren ikke skal betale for det forbrugte digitale indhold. Kravet om at opnå forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke og anerkendelse er derfor kun relevant for digitalt indhold, der leveres mod betaling af prisen. Det er derfor nødvendigt at ændre artikel 16, stk. 1, litra m), således at kravet til erhvervsdrivende om at opnå forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke og anerkendelse kun gælder for aftaler, i henhold til hvilke forbrugeren pålægges en forpligtelse til at betale.
- (39) Der er i artikel 7, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF fastsat oplysningskrav vedrørende »opfordring til køb« af et produkt til en specifik pris. Disse oplysningskrav gælder allerede i markedsføringsfasen, mens der ved direktiv 2011/83/EU indføres samme og andre — mere detaljerede — oplysningskrav i den senere fase forud for indgåelsen af aftalen (dvs. umiddelbart før forbrugeren indgår en aftale). Erhvervsdrivende kan derfor være nødsaget til at give de samme oplysninger i markedsføringsfasen (f.eks. i en onlinereklame på et mediewebsted) og i fasen forud for indgåelsen af aftalen (f.eks. på siderne i deres onlineinternetbutikker).
- (40) De oplysningskrav, der er fastsat i artikel 7, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF, omfatter, at forbrugeren oplyses om den erhvervsdrivendes klagebehandlingspolitik. Resultaterne af kvalitetskontrollen af forbruger- og markedsføringsretten viser, at disse oplysninger er mest relevante i fasen forud for indgåelsen af aftalen, der reguleres ved direktiv 2011/83/EU. Kravet om at give disse oplysninger i opfordringer til køb i markedsføringsfasen, jf. direktiv 2005/29/EF, bør derfor udgå.
- (41) Ved artikel 6, stk. 1, litra h), i direktiv 2011/83/EU stilles der krav til erhvervsdrivende om, forud for indgåelse af aftalen, at give forbrugerne oplysninger om fortrydelsesretten, herunder om standardfortrydelsesformularen fastsat i bilag I(B) til nævnte direktiv. Der er i artikel 8, stk. 4, i nævnte direktiv fastsat enklere krav til de oplysninger, der skal foreligge forud for indgåelsen af aftaler til brug i tilfælde af, at aftalen indgås ved anvendelse af en fjernkommunikationsteknik, som kun giver begrænset plads eller tid til at formidle oplysningerne, såsom pr. telefon, via stemmestyrer indkøbsassistent eller SMS. De obligatoriske oplysninger, der skal gives forud for indgåelsen af aftaler i forbindelse med eller gennem en sådan særlig fjernkommunikationsteknik, omfatter oplysninger vedrørende fortrydelsesretten som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra h). De omfatter derfor også udlevering af standardfortrydelsesformularen i bilag I(B) til nævnte direktiv. Dog er det umuligt at udlevere fortrydelsesformularen, hvis aftalen for

eksempel indgås pr. telefon eller stemmestyrer indkøbsassistent, og det kan være teknisk umuligt at udlevere den på en brugervenlig måde ved hjælp af andre fjernkommunikationsmidler, der er omfattet af artikel 8, stk. 4. Udlævering af standardfortrydelsesformularen bør derfor udgå af de oplysninger, som de erhvervsdrivende i alle tilfælde skal give i forbindelse med eller gennem en sådan særlig fjernkommunikationsteknik, der anvendes til indgåelse af aftaler, jf. artikel 8, stk. 4.

- (42) Der gives ved artikel 16, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/83/EU mulighed for at fastsætte en undtagelse fra fortrydelsesretten for så vidt angår tjenesteydelsesaftaler, der er blevet fuldt udført, hvis udførelsen er påbegyndt med forbrugerens forudgående udtrykkelige samtykke og anerkendelse af, at vedkommende vil miste sin fortrydelsesret, når aftalen er fuldstændig opfyldt af den erhvervsdrivende. Derimod stilles der ved artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 8, i nævnte direktiv, der vedrører den erhvervsdrivendes forpligtelser i situationer, hvor udførelsen af aftalen er påbegyndt, inden fortrydelsesfristen udløber, kun krav til de erhvervsdrivende om at opnå forbrugerens forudgående udtrykkelige samtykke, og ikke vedkommendes anerkendelse af, at fortrydelsesretten går tabt, når udførelsen er afsluttet. For at sikre sammenhæng mellem disse bestemmelser er det nødvendigt at tilføje en forpligtelse i artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 8, om, at den erhvervsdrivende også skal opnå forbrugerens anerkendelse af, at fortrydelsesretten mistes, når udførelsen er afsluttet, hvis forbrugeren ved aftalen pålægges en forpligtelse til at betale. Derudover bør formuleringen af artikel 16, stk. 1, litra a), ændres for at tage hensyn til ændringerne i artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 8, således at kravet til erhvervsdrivende om at opnå forbrugerens forudgående udtrykkelige samtykke og anerkendelse kun gælder for tjenesteydelsesaftaler, i henhold til hvilke forbrugeren pålægges en forpligtelse til at betale. Imidlertid bør medlemsstaterne have mulighed for ikke at anvende kravet om at opnå forbrugerens anerkendelse af, at fortrydelsesretten mistes, når udførelsen er afsluttet i kontrakter, hvor forbrugeren udtrykkeligt har anmodet om et besøg fra den erhvervsdrivende med henblik på at udføre reparationer. I artikel 16, stk. 1, litra c), i nævnte direktiv fastsættes en undtagelse fra fortrydelsesretten for aftaler om levering af varer, som er fremstillet efter forbrugerens specifikationer eller har fået et tydeligt personligt præg. Denne undtagelse omfatter f.eks. fremstilling og installation af specialfremstillede møbler i forbrugerens hjem, når de leveres i henhold til en enkelt købsaftale.
- (43) Undtagelsen fra fortrydelsesretten i artikel 16, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/83/EU bør også anses for at gælde for aftaler om individuelle leverancer af ikke-netværksenergi, da prisen er afhængig af udsving på råvaremarkederne eller energimarkederne, hvilket ikke kan kontrolleres af den erhvervsdrivende og kan forekomme inden fortrydelsesfristen.
- (44) I artikel 14, stk. 4, i direktiv 2011/83/EU foreskrives de betingelser, på hvilke forbrugeren, i tilfælde af udøvelse af fortrydelsesretten, ikke hæfter for omkostningerne ved udførelse af tjenesteydelser, levering af offentlige forsyninger og levering af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium. Hvis nogen af disse betingelser er opfyldt, skal forbrugeren ikke betale prisen for tjenesteydelser, offentlige forsyninger eller digitalt indhold, der er modtaget før udøvelsen af fortrydelsesretten. For så vidt angår digitalt indhold er opfyldelsen af en af disse ikkekumulative betingelser, nemlig i henhold til artikel 14, stk. 4, litra b), nr. iii), ensbetydende med manglende bekræftelse af aftalen, som omfatter bekræftelse af forbrugerens udtrykkelige samtykke til, at udførelsen af aftalen påbegyndes, inden fortrydelsesfristen udløber, og anerkendelse af, at vedkommende dermed mister sin fortrydelsesret. Denne betingelse er imidlertid ikke blandt betingelserne for tabet af fortrydelsesretten i nævnte direktivs artikel 16, stk. 1, litra m), hvilket skaber usikkerhed med hensyn til forbrugernes mulighed for at anvende artikel 14, stk. 4, litra b), nr. iii), når de to øvrige betingelser i artikel 14, stk. 4, litra b), er opfyldt, og fortrydelsesretten som følge heraf er tabt i henhold til artikel 16, stk. 1, litra m). Betingelsen i artikel 14, stk. 4, litra b), nr. iii), bør derfor føjes til artikel 16, stk. 1, litra m), så forbrugeren kan udøve fortrydelsesretten, når denne betingelse ikke er opfyldt, og følgelig gøre krav på rettighederne i artikel 14, stk. 4.
- (45) Erhvervsdrivende kan personalisere prisen på deres tilbud til bestemte forbrugere eller bestemte kategorier af forbrugere baseret på automatiseret beslutningstagning og profilering af forbrugernes adfærd, der giver de erhvervsdrivende mulighed for at vurdere forbrugerens købekraft. Forbrugerne bør derfor informeres tydeligt, når den pris, de tilbydes, er personaliseret baseret på automatiseret beslutningstagning, så de kan tage højde for de potentielle risici i deres købsbeslutning. Der bør derfor føjes et specifikt oplysningskrav til direktiv 2011/83/EU om, at forbrugeren skal informeres, når prisen er personaliseret på grundlag af automatiseret beslutningstagning. Dette oplysningskrav bør ikke gælde teknikker, såsom »dynamiske« priser eller »realtidspriser«, der involverer en ændring

af prisen på en meget fleksibel og hurtig måde som svar på markedsefterspørgslen, når disse teknikker ikke involverer personalisering baseret på automatiseret beslutningstagning. Dette oplysningskrav berører ikke forordning (EU) 2016/679, som bl.a. indeholder bestemmelser om personers ret til ikke at blive udsat for automatiseret individuel beslutningstagning, herunder profilering.

- (46) I betragtning af de teknologiske udviklinger er det nødvendigt at fjerne henvisningen til faxnummer fra listen over kommunikationsmidler i artikel 6, stk. 1, litra c), i direktiv 2011/83/EU, da fax sjældent anvendes nu og i høj grad er forældet.
- (47) Forbrugerne forlader sig i stigende grad på anmeldelser og anprisninger fra andre forbrugere, når de træffer købsbeslutninger. Når de erhvervsdrivende derfor giver adgang til forbrugeranmeldelser af produkter, bør de oplyse forbrugerne om, hvorvidt der er indført processer eller procedurer for at sikre, at de offentliggjorte anmeldelser stammer fra forbrugere, der faktisk har anvendt eller købt produkterne. Hvis der er indført sådanne processer eller procedurer, bør de give oplysninger til forbrugerne om, hvordan kontrollerne foretages, og klare oplysninger om, hvordan anmeldelser behandles, f.eks. om alle anmeldelser, uanset om de er positive eller negative, offentliggøres, eller om disse anmeldelser er blevet sponsoreret eller påvirket af et kontraktforhold med en erhvervsdrivende. Desuden bør det derfor betragtes som en urimelig handelspraksis at vildlede forbrugerne ved at angive, at anmeldelser af et produkt er indsendt af forbrugere, der faktisk har anvendt eller købt produktet, når der ikke er truffet rimelige og forholdsmæssige foranstaltninger til at sikre, at de stammer fra sådanne forbrugere. Sådanne skridt kan omfatte tekniske midler til at kontrollere pålideligheden af den person, der poster en anmeldelse, for eksempel ved at anmode om oplysninger for at kontrollere, at forbrugeren faktisk har anvendt eller købt brugt produktet.
- (48) Bestemmelserne i dette direktiv om forbrugeranmeldelser og anprisninger berører ikke den almindelige og legale reklamepraksis, der består i at fremsætte overdrevne udtalelser eller udtalelser, som ikke er beregnet til at blive opfattet bogstaveligt.
- (49) Erhvervsdrivende bør også forbydes at indsende falske forbrugeranmeldelser og fremsætte anprisninger såsom »likes« på sociale medier eller få andre til det for at fremme deres produkter samt at manipulere med forbrugeranmeldelser og anprisninger såsom offentliggørelse af udelukkende positive anmeldelser og sletning af de negative. En sådan praksis kan også forekomme gennem ekstrapolering af sociale anprisninger, når en brugers positive interaktion med visse former for onlineindhold linkes eller overføres til andet, men relateret indhold, hvilket giver det indtryk, at den pågældende bruger også har en positiv holdning til det relaterede indhold.
- (50) Erhvervsdrivende bør forbydes at videresælge billetter til forbrugere til kultur- og idrætsarrangementer, som de har erhvervet ved hjælp af software som »robotter«, der sætter dem i stand til at købe et antal billetter, der overstiger de tekniske begrænsninger, som den primære billetsælger har fastsat, eller omgå alle andre tekniske midler indført af den primære sælger for at sikre, at billetterne er tilgængelige for alle personer. Dette forbud berører ikke andre nationale foranstaltninger, som medlemsstaterne kan træffe for at beskytte forbrugernes legitime interesser og for at sikre kulturpolitik og bred adgang for alle personer til kultur- og idrætsarrangementer, såsom regulering af videresalgsprisen for billetterne.
- (51) Artikel 16 i chartret garanterer friheden til at drive virksomhed i overensstemmelse med EU-retten og national ret og praksis. Dog kan markedsføring på tværs af medlemsstaterne af varer som værende identiske, mens de med hensyn til sammensætning og karakteristika reelt frembyder betydelige forskelle, vildlede forbrugerne og foranledige dem til at træffe en transaktionsbeslutning, som de ellers ikke ville have truffet.
- (52) En sådan praksis kan derfor betragtes som værende i strid med direktiv 2005/29/EF på grundlag af en vurdering fra sag til sag af relevante elementer. Med henblik på at lette anvendelsen af den gældende EU-ret for medlemsstaternes forbruger- og fødevarermyndigheder blev der i Kommissionens meddelelse af 29. september 2017 »om anvendelse af EU's fødevarer- og forbrugerbeskyttelseslovgivning i spørgsmål om to forskellige kvaliteter af produkter — specifikt i forbindelse med fødevarer« ydet vejledning om anvendelsen af de nuværende EU-regler i situationer med to forskellige kvaliteter af fødevarer. I den sammenhæng har Kommissionens Fælles Forskningscenter den 25. april 2018 præsenteret en »ramme for udvælgelse og testning af fødevarer til vurdering af kvalitetsrelaterede egenskaber: EU-harmoniseret testmetode«.
- (53) I mangel af en udtrykkelig bestemmelse har erfaringerne med håndhævelsen dog vist, at det kan være uklart for forbrugere, erhvervsdrivende og nationale kompetente myndigheder, hvilke former for handelspraksis der kan være i strid med direktiv 2005/29/EF. Nævnte direktiv bør derfor ændres for at sikre retssikkerheden for både erhvervsdrivende og håndhævelsesmyndighederne ved udtrykkeligt at adressere markedsføringen af en vare som

værende identisk med en vare, som markedsføres i andre medlemsstater, men hvor den pågældende vare med hensyn til sammensætning og karakteristika frembyder betydelige forskelle. De kompetente myndigheder bør fra sag til sag vurdere og håndtere sådanne former for praksis i overensstemmelse med direktiv 2005/29/EF, som ændret ved nærværende direktiv. Den kompetente myndighed bør i sin vurdering tage hensyn til, hvorvidt en sådan differentiering let kan identificeres af forbrugerne, den erhvervsdrivendes ret til at tilpasse varer af samme mærke til forskellige geografiske markeder ud fra legitime og objektive faktorer såsom national ret, tilgængelighed eller sæsonbestemthed af råvarer eller frivillige strategier med det formål at forbedre adgangen til sund og næringsrig mad samt den erhvervsdrivendes ret til at tilbyde varer af samme mærke i pakninger med forskellig vægt eller volumen på forskellige geografiske markeder. De kompetente myndigheder bør vurdere, om en sådan differentiering let kan identificeres af forbrugerne ved at se på tilgængeligheden og tilstrækkeligheden af oplysningerne. Det er vigtigt, at forbrugerne bliver informeret om differentiering af varer ud fra legitime og objektive faktorer. Erhvervsdrivende bør frit kunne give sådanne oplysninger på forskellige måder, der giver forbrugerne mulighed for at få adgang til de nødvendige oplysninger. Generelt bør de erhvervsdrivende vælge andre måder end vareetiketten til formidling af disse oplysninger. De relevante sektorbestemte EU-regler og reglerne om fri bevægelighed for varer bør respekteres.

- (54) Selv om salg uden for fast forretningssted — ligesom salg på den erhvervsdrivendes forretningssted og fjernsalg — er en legitim og veletableret salgskanal, kan en række former for særlig aggressiv eller vildledende markedsføring eller særligt aggressive eller vildledende salgsmetoder i forbindelse med en erhvervsdrivendes besøg i forbrugerens hjem eller udflugter som omhandlet i artikel 2, stk. 8, i direktiv 2011/83/EU lægge pres på forbrugerne for at få dem til at købe varer eller tjenester, som de ellers ikke ville købe, eller varer til overpris, ofte til øjeblikkelig betaling. Sådanne former for praksis er ofte målrettet ældre eller andre sårbare forbrugere. En række medlemsstater betragter dem som uønskede og anser det for nødvendigt at begrænse særlige former for eller aspekter af salg uden for fast forretningssted i den i direktiv 2011/83/EU omhandlede betydning, såsom aggressiv og vildledende markedsføring eller salg af et produkt i forbindelse med besøg uden forudgående anmodning i en forbrugers hjem eller udflugter. Hvis der vedtages sådanne begrænsninger ud fra andre hensyn end forbrugerbeskyttelse, såsom den offentlige interesse eller respekten for privatlivet, der er beskyttet ved artikel 7 i chartret, falder de uden for anvendelsesområdet for direktiv 2005/29/EF.
- (55) I overensstemmelse med nærhedsprincippet og med henblik på at lette håndhævelsen bør det præciseres, at direktiv 2005/29/EF ikke berører medlemsstaternes frihed til at vedtage nationale bestemmelser for yderligere at beskytte forbrugernes legitime interesser mod urimelig handelspraksis i forbindelse med besøg uden forudgående anmodning i deres private hjem af erhvervsdrivende, der ønsker at tilbyde eller sælge produkter, eller for så vidt angår udflugter, der organiseres af en erhvervsdrivende med det formål eller den virkning at reklamere for produkter eller sælge dem til forbrugerne, hvis sådanne bestemmelser er begrundet i hensynet til forbrugerbeskyttelse. Alle sådanne bestemmelser bør stå i et rimeligt forhold til formålet, ikke give anledning til forskelsbehandling og ikke forbyde disse salgskanaler som sådan. Nationale bestemmelser, der vedtages af medlemsstaterne, kan for eksempel fastsætte det tidspunkt på dagen, hvor besøg i forbrugernes hjem uden deres udtrykkelige anmodning ikke er tilladt, eller forbyde sådanne besøg, når forbrugeren synligt har tilkendegivet, at disse besøg ikke er acceptable, eller foreskrive betalingsproceduren. Endvidere kan sådanne bestemmelser fastsætte mere beskyttende regler på de områder, som er harmoniseret ved direktiv 2011/83/EU. Direktiv 2011/83/EU bør derfor ændres for at gøre det muligt for medlemsstaterne at vedtage nationale foranstaltninger, der sikrer en længere fortrydelsesfrist, og fravige særlige undtagelser fra fortrydelsesretten. Der bør stilles krav til medlemsstaterne om at meddele alle nationale bestemmelser, der vedtages i den henseende, til Kommissionen, således at Kommissionen kan gøre disse oplysninger tilgængelige for alle interesserede parter og overvåge, at foranstaltningerne står i et rimeligt forhold til formålet og er lovlige.
- (56) For så vidt angår aggressiv og vildledende praksis i forbindelse med arrangementer, der afholdes andre steder end den erhvervsdrivendes forretningssted, berører direktiv 2005/29/EF ikke eventuelle betingelser for etablering eller godkendelsesordninger, som medlemsstaterne kan pålægge erhvervsdrivende. Nævnte direktiv berører endvidere ikke national aftaleret og navnlig ikke bestemmelserne om kontraktens gyldighed, indgåelse og virkning. Aggressiv og vildledende praksis i forbindelse med arrangementer, der afholdes andre steder end den erhvervsdrivendes forretningssted, kan forbydes på grundlag af en individuel vurdering i henhold til artikel 5 til 9 i nævnte direktiv. Hertil kommer, at bilag I til nævnte direktiv indeholder et generelt forbud mod praksis, hvor den erhvervsdrivende skaber det indtryk, at den erhvervsdrivende ikke handler som led i sit erhverv, og praksis, der skaber det indtryk, at forbrugerne ikke kan forlade lokalerne, før en aftale er indgået. Kommissionen bør vurdere, om de gældende regler giver et tilstrækkeligt forbrugerbeskyttelsesniveau og tilstrækkelige værktøjer til medlemsstaterne, så de effektivt kan gribe ind over for en sådan praksis.

- (57) Dette direktiv bør ikke berøre aspekter af national aftaleret, der ikke er reguleret af dette direktiv. Dette direktiv bør derfor ikke berøre national aftaleret, der f.eks. regulerer aftalers indgåelse eller gyldighed, såsom i tilfælde af manglende samtykke eller ulovlig kommerciel aktivitet.
- (58) For at sikre at borgerne har adgang til ajourførte oplysninger om deres forbrugerrettigheder og om udenretlig tvistbilæggelse, bør den onlineindgang, som skal udvikles af Kommissionen, så vidt muligt være brugervenlig, mobilvenlig, let tilgængelig og anvendelig for alle, herunder personer med handicap («design for alle»).
- (59) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽¹⁷⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesforskrifter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (60) Målene for dette direktiv, nemlig bedre håndhævelse og modernisering af forbrugerbeskyttelsesretten, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af problemets EU-dækkende karakter bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 93/13/EØF

I direktiv 93/13/EØF foretages følgende ændringer:

Følgende artikel indsættes:

»Artikel 8b

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne kan begrænse sådanne sanktioner til situationer, hvor kontraktvilkårene er udtrykkeligt defineret som urimelige under alle omstændigheder i national ret, eller hvor en sælger eller leverandør fortsat anvender kontraktvilkår, der er blevet anset for at være urimelige i en endelig afgørelse, der træffes i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2.
3. Medlemsstaterne sikrer, at følgende ikkeudtømmende og vejledende kriterier tages i betragtning ved pålæggelse af sanktioner, hvor det er relevant:
 - a) arten, grovheden, omfanget og varigheden af overtrædelserne
 - b) eventuelle foranstaltninger, som sælgeren eller leverandøren har truffet for at begrænse eller afhjælpe den skade, som forbrugerne har lidt
 - c) sælgerens eller leverandørens eventuelle tidligere overtrædelser
 - d) sælgerens eller leverandørens opnåede økonomiske fordele eller undgåede tab som følge af overtrædelserne, hvis de relevante data er tilgængelige
 - e) sanktioner, der pålægges sælgeren eller leverandøren for den samme overtrædelse i andre medlemsstater i grænseoverskridende tilfælde, hvor oplysninger om sådanne sanktioner er tilgængelige via den mekanisme, der er etableret i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 (*)
 - f) eventuelle andre skærpende eller formildende faktorer i sagen.

⁽¹⁷⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

4. Uden at dette berører denne artikels stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at når der pålægges sanktioner i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) 2017/2394, omfatter de muligheden for enten at pålægge bøder gennem administrative procedurer eller at indlede retsforfølgning med henblik på pålæggelse af bøder, eller begge dele, af en maksimumsstørrelse for sådanne bøder på mindst 4 % af sælgerens eller leverandørens årlige omsætning i den eller de berørte medlemsstater.

5. For de tilfælde, hvor en bøde skal pålægges i overensstemmelse med stk. 4, men oplysninger om sælgerens eller leverandørens årlige omsætning ikke er tilgængelige, indfører medlemsstaterne muligheden for at pålægge bøder af en maksimumsstørrelse på mindst 2 mio. EUR.

6. Medlemsstaterne giver senest den 28. november 2021 Kommissionen meddelelse om de i stk. 1 omhandlede regler og foranstaltninger, og underretter den straks om alle senere ændringer, der berører dem.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1).«

Artikel 2

Ændring af direktiv 98/6/EF

I direktiv 98/6/EF foretages følgende ændringer:

1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

1. Enhver meddelelse om prisnedsættelse skal angive den pris, som den erhvervsdrivende tidligere har anvendt i en bestemt periode forud for prisnedsættelsen.
2. Den tidligere pris er den laveste pris, som den erhvervsdrivende har anvendt i løbet af en periode, der ikke er kortere end 30 dage, før prisnedsættelsen.
3. Medlemsstaterne kan fastsætte andre regler for varer, som må antages at blive forringet eller forældet hurtigt.
4. Hvis produktet har været på markedet i mindre end 30 dage, kan medlemsstaterne også fastsætte en kortere periode end den, der er angivet i stk. 2.
5. Medlemsstaterne kan bestemme, at når prisnedsættelsen øges progressivt, er den tidligere pris prisen uden prisnedsættelse før den første prisnedsættelse.«

2) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne sikrer, at følgende ikkeudtømmende og vejledende kriterier tages i betragtning ved pålæggelse af sanktioner, hvor det er relevant:
 - a) arten, grovheden, omfanget og varigheden af overtrædelsen
 - b) eventuelle foranstaltninger, som den erhvervsdrivende har truffet for at begrænse eller afhjælpe den skade, som forbrugerne har lidt
 - c) den erhvervsdrivendes eventuelle tidligere overtrædelser
 - d) den erhvervsdrivendes opnåede økonomiske fordele eller undgåede tab som følge af overtrædelsen, hvis de relevante data er tilgængelige
 - e) sanktioner, der pålægges den erhvervsdrivende for den samme overtrædelse i andre medlemsstater i grænseoverskridende tilfælde, hvor oplysninger om sådanne sanktioner er tilgængelige via den mekanisme, der er etableret i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 (*)
 - f) eventuelle andre skærpende eller formildende faktorer i sagen.

3. Medlemsstaterne giver senest den 28. november 2021 Kommissionen meddelelse om de i stk. 1 omhandlede regler og foranstaltninger, og underretter den straks om alle senere ændringer, der berører dem.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1).«

Artikel 3

Ændring af direktiv 2005/29/EF

I direktiv 2005/29/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) litra c) affattes således:

»c) »produkt«: en vare eller tjenesteydelse, herunder fast ejendom, digitale tjenester og digitalt indhold samt rettigheder og pligter«

b) følgende litraer tilføjes:

m) »rangordning«: den relative betydning, der tillægges produkter, som de præsenteres, opstilles eller kommunikerer af den erhvervsdrivende, uanset de teknologiske midler, der anvendes til en sådan præsentation, opstilling eller kommunikation

n) »onlinemarkedsplads«: en tjenesteydelse, der gør brug af software, herunder et websted, en del af et websted eller en applikation, der drives af eller på vegne af den erhvervsdrivende, der giver forbrugere mulighed for at indgå fjernsalgsaftaler med andre erhvervsdrivende eller forbrugere.«

2) Artikel 3, stk. 5 og 6, affattes således:

»5. Dette direktiv forhindrer ikke medlemsstaterne i at vedtage bestemmelser med henblik på at beskytte forbrugernes legitime interesser for så vidt angår aggressiv eller vildledende markedsføring eller aggressive eller vildledende salgsmetoder i forbindelse med en erhvervsdrivendes besøg uden forudgående anmodning i en forbrugers hjem eller for så vidt angår udflugter, der organiseres af en erhvervsdrivende med det formål eller den virkning at reklamere for produkter eller sælge dem til forbrugere. Sådanne regler skal stå i et rimeligt forhold til formålet, ikke give anledning til forskelsbehandling og være begrundet i hensynet til forbrugerbeskyttelse.

6. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om vedtagelse af nationale bestemmelser på grundlag af stk. 5 samt om eventuelle senere ændringer. Kommissionen gør disse oplysninger let tilgængelige for forbrugere og erhvervsdrivende på et dertil indrettet websted.«

3) I artikel 6, stk. 2, tilføjes følgende litra:

»c) enhver markedsføring af en vare i en medlemsstat som værende identisk med en vare, som markedsføres i andre medlemsstater, men hvor den pågældende vare med hensyn til sammensætning og karakteristika frembyder betydelige forskelle, medmindre det er begrundet i legitime og objektive faktorer.«

4) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) litra d) affattes således:

»d) forhold vedrørende betaling, levering og udførelse, hvis disse afviger fra kravene i forbindelse med erhvervsmæssig diligenspligt«.

ii) følgende litra tilføjes:

»f) for produkter, der tilbydes på onlinemarkedspladser, hvorvidt den tredjepart, der tilbyder produkterne, er erhvervsdrivende eller ej, på grundlag af den pågældende tredjeparts erklæring til udbyderen af onlinemarkedspladsen.«

b) følgende stykke indsættes:

»4a. Når forbrugere gives mulighed for at søge efter produkter, der tilbydes af forskellige erhvervsdrivende eller af forbrugere på grundlag af en søgning i form af et nøgleord, en sætning eller et andet input, uanset hvor transaktionerne i sidste ende gennemføres, anses generelle oplysninger, som stilles til rådighed i et særligt afsnit af onlinegrænsefladen, der er direkte og let tilgængelig fra den side, hvor søgeresultatet præsenteres, om de vigtigste

parametre, der afgør rangordningen af de produkter, der præsenteres for forbrugeren som følge af søgningen og den relative betydning af disse parametre i forhold til andre parametre, for at være væsentlige. Dette finder ikke anvendelse på udbydere af onlinesøgemaskiner som defineret i artikel 2, nr. 6), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 . (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 57).«

c) følgende stykke tilføjes:

»6. Når en erhvervsdrivende giver adgang til forbrugeranmeldelser af produkter, anses oplysninger om, hvorvidt og hvordan den erhvervsdrivende sikrer, at de offentliggjorte anmeldelser stammer fra forbrugere, der faktisk har anvendt eller købt produkterne, for at være væsentlige.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11 a

Adgang til retsmidler

1. Forbrugere, der lider skade som følge af urimelig handelspraksis, skal have adgang til forholdsmæssige og effektive retsmidler, herunder skadeserstatning og, hvor det er relevant, et afslag i købesummen eller ophævelse af kontrakten. Medlemsstaterne kan fastsætte betingelserne for anvendelsen og virkningerne af disse retsmidler. Medlemsstaterne kan, hvor det er relevant, tage hensyn til grovheden og arten af den urimelige handelspraksis, skaden lidt af forbrugeren og andre relevante omstændigheder.

2. Disse retsmidler berører ikke anvendelsen af andre retsmidler, som er til rådighed for forbrugerne i henhold til EU-retten eller national ret.«

6) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at følgende ikkeudtømmende og vejledende kriterier tages i betragtning ved pålæggelse af sanktioner, hvor det er relevant:

- a) arten, grovheden, omfanget og varigheden af overtrædelserne
- b) eventuelle foranstaltninger, som den erhvervsdrivende har truffet for at begrænse eller afhjælpe den skade, som forbrugerne har lidt
- c) den erhvervsdrivendes eventuelle tidligere overtrædelser
- d) den erhvervsdrivendes opnåede økonomiske fordele eller undgåede tab som følge af overtrædelserne, hvis de relevante data er tilgængelige
- e) sanktioner, der pålægges den erhvervsdrivende for den samme overtrædelse i andre medlemsstater i grænseover-skridende tilfælde, hvor oplysninger om sådanne sanktioner er tilgængelige via den mekanisme, der er etableret i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 (*)
- f) eventuelle andre skærpende eller formildende faktorer i sagen.

3. Medlemsstaterne sikrer, at når der pålægges sanktioner i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) 2017/2394, omfatter de muligheden for enten at pålægge bøder gennem administrative procedurer eller at indlede retsforfølgning med henblik på pålæggelse af bøder, eller begge dele, af en maksimumsstørrelse for sådanne bøder på mindst 4 % af den erhvervsdrivendes årlige omsætning i den eller de berørte medlemsstater. Uden at dette berører den pågældende forordning, kan medlemsstaterne af nationale forfatningsmæssige grunde begrænse pålæggelsen af bøder til:

- a) overtrædelse af artikel 6, 7, 8, 9 og af bilag I til nærværende direktiv, og

b) en erhvervsdrivendes fortsatte anvendelse af handelspraksis, der er blevet anset for at være urimelig af den kompetente nationale myndighed eller domstol, når den pågældende handelspraksis ikke er en overtrædelse omhandlet i litra a).

4. For de tilfælde, hvor en bøde skal pålægges i overensstemmelse med stk. 3, men oplysninger om den erhvervsdrivendes årlige omsætning ikke er tilgængelige, indfører medlemsstaterne muligheden for at pålægge bøder af en maksimumsstørrelse på mindst EUR 2 mio.

5. Medlemsstaterne giver senest den 28. november 2021 Kommissionen meddelelse om de i stk. 1 omhandlede regler og foranstaltninger, og underretter den straks om alle senere ændringer, der berører dem.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1).«

7) I bilag I foretages følgende ændringer:

a) følgende nummer indsættes:

»11a. Levering af søgeresultater som svar på en forbrugers onlinesøgning uden tydelig oplysning om enhver form for betalt reklame eller betaling specifikt for at opnå højere rangordning af produkter i søgeresultaterne.«

b) følgende numre indsættes:

»23a. Videresalg til forbrugerne af billetter til arrangementer, hvis den erhvervsdrivende har erhvervet dem ved hjælp af automatiske midler til at omgå eventuelle pålagte begrænsninger for antallet af billetter, som en person kan købe, eller andre regler for køb af billetter.

23b. Angivelse af, at anmeldelser af et produkt er indsendt af forbrugere, som faktisk har anvendt eller købt produktet, uden at træffe rimelige og forholdsmæssige foranstaltninger til at sikre, at anmeldelsen stammer fra sådanne forbrugere.

23c. Indsendelse eller rekvirering fra anden juridisk eller fysisk person af falske forbrugeranmeldelser eller anprisninger eller forkert fremstilling af forbrugeranmeldelser eller sociale anprisninger for at fremme produkter.«

Artikel 4

Ændring af direktiv 2011/83/EU

I direktiv 2011/83/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) nr. 3) affattes således:

»3) »varer«: varer som defineret i artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 28).«

b) følgende nummer indsættes:

4a) »personoplysninger«: personoplysninger som defineret i artikel 4, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).«

c) nr. 5) og 6) affattes således:

- »5) »købsaftale«: enhver aftale, i henhold til hvilken den erhvervsdrivende overdrager eller påtager sig at overdrage ejerskabet til varer til forbrugeren, herunder enhver aftale, der omfatter både varer og tjenesteydelser
- 6) »tjenesteydelsesaftale«: enhver aftale, dog ikke en købsaftale, i henhold til hvilken den erhvervsdrivende leverer eller påtager sig at levere en tjenesteydelse, herunder en digital tjeneste, til forbrugeren«

d) nr. 11) affattes således:

- »11) »digitalt indhold«: digitalt indhold som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/770 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/770 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold og digitale tjenester (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 1).«

e) følgende numre tilføjes:

- »16) »digital tjeneste«: en digital tjenesteydelse som defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv (EU) 2019/770
- 17) »onlinemarkedsplads«: en tjenesteydelse der gør brug af software, herunder et websted, en del af et websted eller en applikation, der drives af eller på vegne af den erhvervsdrivende, der giver forbrugere mulighed for at indgå fjernsalgsaftaler med andre erhvervsdrivende eller forbrugere
- 18) »udbyder af en onlinemarkedsplads«: enhver erhvervsdrivende, der udbyder en onlinemarkedsplads til forbrugere
- 19) »kompatibilitet«: kompatibilitet som defineret i artikel 2, nr. 10), i direktiv (EU) 2019/770
- 20) »funktionalitet«: funktionalitet som defineret i artikel 2, nr. 11), i direktiv (EU) 2019/770
- 21) »interoperabilitet«: interoperabilitet som defineret i artikel 2, nr. 12), i direktiv (EU) 2019/770.«

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Dette direktiv finder anvendelse på enhver aftale indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, hvor forbrugeren betaler eller påtager sig at betale prisen herfor på de vilkår og i det omfang, der følger af direktivets bestemmelser. Det finder anvendelse på aftaler om forsyning af vand, gas, elektricitet eller fjernvarme, herunder fra offentlige leverandører, for så vidt forsyningen sker på aftalebasis.«

b) følgende stykke indsættes:

»1a. Dette direktiv finder også anvendelse, når den erhvervsdrivende leverer eller påtager sig at levere digitalt indhold, som ikke leveres på et fysisk medium, eller en digital tjeneste til forbrugeren, og forbrugeren afgiver eller påtager sig at afgive personoplysninger til den erhvervsdrivende, medmindre de personoplysninger, som forbrugeren afgiver, udelukkende behandles af den erhvervsdrivende med henblik på levering af det digitale indhold, som ikke leveres på et fysisk medium, eller den digitale tjeneste i overensstemmelse med dette direktiv, eller for at give den erhvervsdrivende mulighed for at opfylde de retlige krav, som den erhvervsdrivende er underlagt, og den erhvervsdrivende ikke behandler disse oplysninger med noget andet formål.«

c) i stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) litra k) affattes således:

»k) om personbefordring, med undtagelse af artikel 8, stk. 2, og artikel 19, 21 og 22«

ii) følgende litra tilføjes:

»n) om varer, der sælges på tvangsauktion eller i øvrigt i henhold til lov.«

3) I artikel 5, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) litra e) affattes således:

»e) foruden påmindelsen om eksistensen af en lovbestemt garanti for varernes, det digitale indholds og de digitale tjenesters kontraktmæssighed, eventuel eftersalgsservice og handelsmæssige garantier samt betingelserne herfor, hvor det er relevant«

b) litra g) og h) affattes således:

»g) hvor det er relevant, funktionaliteten, herunder gældende tekniske beskyttelsesforanstaltninger for varer med digitale elementer, digitalt indhold og digitale tjenester

h) hvor det er relevant, kompatibiliteten og interoperabiliteten af varer med digitale elementer, digitalt indhold og digitale tjenester i henhold til, hvad den erhvervsdrivende ved eller med rimelighed burde have vidst«

4) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) litra c) affattes således:

»c) den fysiske adresse, hvor den erhvervsdrivende er etableret, og den erhvervsdrivendes telefonnummer og e-mailadresse; såfremt den erhvervsdrivende giver adgang til andre onlinekommunikationsmidler, der garanterer, at forbrugeren kan opbevare enhver skriftlig korrespondance, herunder datoen og tidspunktet for en sådan korrespondance, med den erhvervsdrivende på et varigt medium, omfatter disse oplysninger også oplysninger om sådanne andre midler; alle disse kommunikationsmidler, som den erhvervsdrivende stiller til rådighed, skal gøre det muligt for forbrugeren at kontakte den erhvervsdrivende hurtigt og kommunikere effektivt med vedkommende; hvis det er relevant, oplyser den erhvervsdrivende også den fysiske adresse og identitet på den erhvervsdrivende, på hvis vegne vedkommende handler.«

ii) følgende litra indsættes:

»ea) hvor det er relevant, at prisen blev personaliseret på grundlag af automatiseret beslutningstagning«

iii) litra l) affattes således:

»l) påmindelse om eksistensen af en lovbestemt garanti for varernes, det digitale indholds og de digitale tjenesters kontraktmæssighed«

iv) litra r) og s) affattes således:

»r) hvor det er relevant, funktionaliteten, herunder gældende tekniske beskyttelsesforanstaltninger for varer med digitale elementer, digitalt indhold og digitale tjenester

s) hvor det er relevant, kompatibiliteten og interoperabiliteten af varer med digitale elementer, digitalt indhold og digitale tjenester i henhold til, hvad den erhvervsdrivende ved eller med rimelighed burde have vidst«

b) stk. 4 affattes således:

»4. De i denne artikels stk. 1, litra h), i), og j), omhandlede oplysninger kan gives ved hjælp af standardfortrydelsesformularen, jf. bilag I(A). Den erhvervsdrivende har opfyldt oplysningskravene fastlagt i denne artikels stk. 1, litra h), i) og j), hvis den erhvervsdrivende har leveret disse oplysninger til forbrugeren og udfyldt formularen korrekt. Henvisningerne til fortrydelsesfristen på 14 dage i standardfortrydelsesformularen fastsat i bilag I(A) erstattes af henvisninger til en fortrydelsesfrist på 30 dage i de tilfælde, hvor medlemsstaterne har vedtaget regler i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1a.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

Supplerende specifikke oplysningskrav for aftaler, der indgås på onlinemarkedspladser

1. Inden forbrugeren er bundet af en anden fjernsalgsaftale eller et tilsvarende tilbud på en onlinemarkedsplads, giver udbyderen af onlinemarkedspladsen, uden at det berører direktiv 2005/29/EF, forbrugeren følgende oplysninger på en klar og forståelig måde og på en måde, der egner sig til fjernkommunikation:

- a) generelle oplysninger i et særligt afsnit af onlinegrænsefladen, der er direkte og let tilgængeligt fra den side, hvor tilbuddene præsenteres, om de vigtigste parametre for rangordning, som defineret i artikel 2, stk. 1, litra m), i direktiv 2005/29/EF, af de tilbud, som forbrugeren præsenteres for som følge af søgningen og den relative betydning af disse parametre i forhold til andre parametre
- b) hvorvidt den tredjepart, der tilbyder varerne, tjenesteydelserne eller det digitale indhold, er en erhvervsdrivende eller ej, på grundlag af den pågældende tredjeparts erklæring til udbyderen af onlinemarkedspladsen
- c) hvorvidt forbrugerrettigheder hidrørende fra EU-forbrugerbeskyttelsesretten ikke gælder for aftalen, når den tredjepart, der tilbyder varerne, tjenesteydelserne eller det digitale indhold, ikke er erhvervsdrivende
- d) hvis det er relevant, hvordan forpligtelserne i forbindelse med aftalen deles mellem den tredjepart, der tilbyder varerne, tjenesteydelserne eller det digitale indhold, og udbyderen af onlinemarkedspladsen; sådanne oplysninger berører ikke et eventuelt ansvar, som udbyderen af onlinemarkedspladsen eller den erhvervsdrivende tredjepart har i forhold til aftalen i medfør af EU-retten eller national ret.

2. Med forbehold af direktiv 2000/31/EF forhindrer denne artikel ikke medlemsstaterne i at indføre yderligere oplysningskrav for udbydere af onlinemarkedspladser. Sådanne bestemmelser skal stå i et rimeligt forhold til formålet, ikke give anledning til forskelsbehandling og være begrundet i hensynet til forbrugerbeskyttelse.»

6) Artikel 7, stk. 3, affattes således:

»3. Hvis en forbruger ønsker, at udførelsen af tjenesteydelser eller leveringen af vand, gas eller elektricitet, når disse varer ikke sælges i en afgrænset volumen eller i en bestemt mængde, eller af fjernvarme skal påbegyndes, inden fortrydelsesfristen udløber, jf. artikel 9, stk. 2, og forbrugeren ved aftalen pålægges en forpligtelse til at betale, skal den erhvervsdrivende kræve, at forbrugeren fremsætter en sådan udtrykkelig anmodning på et varigt medium, og anmode forbrugeren om at anerkende, at når aftalen er fuldstændig opfyldt af den erhvervsdrivende, har forbrugeren ikke længere nogen fortrydelsesret.«

7) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) stk. 4 affattes således:

»4. Hvis aftalen indgås ved anvendelse af en fjernkommunikationsteknik, som kun giver begrænset plads eller tid til at formidle oplysningerne, skal den erhvervsdrivende ved anvendelse af eller gennem nævnte særlige teknik forud for en sådan aftales indgåelse mindst give de oplysninger om varernes eller tjenesteydelsernes vigtigste egenskaber, den erhvervsdrivendes identitet, den samlede pris, fortrydelsesretten, aftalens varighed og for tidsbegrænsede aftaler bestemmelserne for opsigelse af aftalen, jf. henholdsvis artikel 6, stk. 1, litra a), b), e), h) og o), med undtagelse af den i litra h) omhandlede standardfortrydelsesformular fastsat i bilag I(B). De øvrige oplysninger, som er omhandlet i artikel 6, stk. 1, herunder standardfortrydelsesformularen, formidles af den erhvervsdrivende til forbrugeren på passende måde i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.«

b) stk. 8 affattes således:

»8. Hvis en forbruger ønsker, at udførelsen af tjenesteydelser eller leveringen af vand, gas eller elektricitet, når disse varer ikke sælges i en afgrænset volumen eller i en bestemt mængde, eller af fjernvarme skal påbegyndes, inden fortrydelsesfristen udløber, jf. artikel 9, stk. 2, og forbrugeren ved aftalen pålægges en forpligtelse til at betale, skal den erhvervsdrivende kræve, at forbrugeren fremsætter en udtrykkelig anmodning, og anmode forbrugeren om at anerkende, at når aftalen er fuldstændig opfyldt af den erhvervsdrivende, har forbrugeren ikke længere nogen fortrydelsesret.«

8) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) følgende stykke indsættes:

»1a. Medlemsstaterne kan vedtage regler, i overensstemmelse med hvilke fortrydelsesfristen på 14 dage, jf. stk. 1, forlænges til 30 dage for aftaler indgået i forbindelse med en erhvervsdrivendes besøg uden forudgående anmodning i en forbrugers hjem eller udflugter arrangeret af en erhvervsdrivende med det formål eller den virkning at reklamere for eller sælge produkter til forbrugere med henblik på at beskytte forbrugernes legitime interesser for så vidt angår aggressiv eller vildledende markedsføring eller aggressive eller vildledende salgsmetoder. Sådanne regler skal stå i et rimeligt forhold til formålet, ikke give anledning til forskelsbehandling og være begrundet i hensynet til forbrugerbeskyttelse.«

b) indledningen i stk. 2 affattes således:

»2. Med forbehold af artikel 10 udløber den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede fortrydelsesfrist efter 14 dage eller, i de tilfælde, hvor medlemsstaterne har vedtaget regler i overensstemmelse med denne artikels stk. 1a, 30 dage fra:«

9) Artikel 10, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis den erhvervsdrivende har givet forbrugeren oplysningerne i henhold til denne artikels stk. 1 senest 12 måneder fra den dato, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, udløber fortrydelsesfristen 14 dage eller, i de tilfælde, hvor medlemsstaterne har vedtaget regler i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1a, 30 dage efter den dato, hvor forbrugeren modtager disse oplysninger.«

10) I artikel 13 tilføjes følgende stykker:

»4. For så vidt angår forbrugerens personoplysninger overholder den erhvervsdrivende de gældende forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2016/679.

5. Den erhvervsdrivende afholder sig fra at anvende nogen form for indhold, bortset fra personoplysninger, som forbrugeren har afgivet eller genereret ved brug af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, som den erhvervsdrivende har leveret, undtagen hvis indholdet:

- a) ikke kan anvendes uden for rammerne af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, der er leveret af den erhvervsdrivende
- b) kun vedrører forbrugerens aktivitet i forbindelse med brug af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, der er leveret af den erhvervsdrivende
- c) er blevet sammenlagt med andre oplysninger fra den erhvervsdrivende og ikke kan udskilles eller kun med en uforholdsmæssig stor indsats, eller
- d) er genereret af forbrugeren og andre i fællesskab, og andre forbrugere fortsat kan gøre brug af indholdet.

6. Med undtagelse af de situationer, der er omhandlet i stk. 5, litra a), b) eller c), stiller den erhvervsdrivende på forbrugerens anmodning ethvert indhold, der ikke er personoplysninger, som forbrugeren har afgivet eller genereret ved brug af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, den erhvervsdrivende har leveret, til rådighed for forbrugeren.

7. Forbrugeren er berettiget til at downloade dette digitale indhold gratis, uden hindringer fra den erhvervsdrivende, inden for en rimelig frist og i et almindeligt anvendt og maskinlæsbart format.

8. Hvis fortrydelsesretten udnyttes, kan den erhvervsdrivende forhindre forbrugeren fortsatte brug af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, navnlig ved at gøre det digitale indhold eller den digitale tjeneste utilgængelig(t) for forbrugeren eller ved at gøre forbrugerens brugerkonto inaktiv, uden at det berører stk. 6.«

11) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) følgende stykke indsættes:

»2a. Hvis forbrugeren gør brug af fortrydelsesretten, afstår vedkommende fra at anvende det digitale indhold eller den digitale tjeneste og fra at stille det/den til rådighed for tredjeparter.«

b) stk. 4, litra b), nr. i), affattes således:

»i) forbrugeren ikke har givet sit forudgående udtrykkelige samtykke til, at udførelsen kan påbegyndes inden udløbet af den 14- eller 30-dages frist, der er omhandlet i artikel 9«

12) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) litra a) affattes således:

»a) tjenesteydelsesaftaler, efter at tjenesteydelsen er blevet fuldt udført, men, hvis aftalen forpligter forbrugeren til at betale, kun hvis udførelsen er påbegyndt med forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke og anerkendelse af, at vedkommende mister sin fortrydelsesret, når aftalen er fuldstændig opfyldt af den erhvervsdrivende«

ii) litra m) affattes således:

»m) aftaler om levering af digitalt indhold, som ikke leveres på et fysisk medium, hvis udførelsen er påbegyndt, og hvis forbrugeren ved aftalen pålægges en forpligtelse til at betale, hvis:

i) forbrugeren har givet forudgående udtrykkeligt samtykke til, at udførelsen påbegyndes, inden fortrydelsesfristen udløber

ii) forbrugeren har anerkendt, at vedkommende dermed mister sin fortrydelsesret, og

iii) den erhvervsdrivende har givet bekræftelse i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, eller artikel 8, stk. 7.«

b) følgende stykker tilføjes:

»Medlemsstaterne kan afvige fra undtagelserne til fortrydelsesretten fastsat i stk. 1, litra a), b), c) og e), for aftaler indgået i forbindelse med en erhvervsdrivendes besøg uden forudgående anmodning i en forbrugers hjem eller udflugter arrangeret af en erhvervsdrivende med det formål eller den virkning at reklamere for eller sælge produkter til forbrugere med henblik på at beskytte forbrugernes legitime interesser for så vidt angår aggressiv eller vildledende markedsføring eller aggressive eller vildledende salgsmetoder. Sådanne regler skal stå i et rimeligt forhold til formålet, ikke give anledning til forskelsbehandling og være begrundet i hensynet til forbrugerbeskyttelse.

I tilfælde af tjenesteydelsesaftaler, der pålægger forbrugeren en forpligtelse til at betale, hvis forbrugeren specifikt har anmodet om et besøg fra den erhvervsdrivende med henblik på at udføre reparationer, kan medlemsstaterne fastsætte, at forbrugeren mister fortrydelsesretten efter, at tjenesteydelsen er blevet fuldt udført, forudsat at udførelsen er påbegyndt med forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke.«

13) Artikel 24 affattes således:

»Artikel 24

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at følgende ikkeudtømmende og vejledende kriterier tages i betragtning ved pålæggelse af sanktioner, hvor det er relevant:

a) arten, grovheden, omfanget og varigheden af overtrædelserne

b) eventuelle foranstaltninger, som den erhvervsdrivende har truffet for at begrænse eller afhjælpe den skade, som forbrugerne har lidt

c) den erhvervsdrivendes eventuelle tidligere overtrædelser

d) den erhvervsdrivendes opnåede økonomiske fordele eller undgåede tab som følge af overtrædelserne, hvis de relevante data er tilgængelige

e) sanktioner, der pålægges den erhvervsdrivende for den samme overtrædelse i andre medlemsstater i grænseoverskridende tilfælde, hvor oplysninger om sådanne sanktioner er tilgængelige via den mekanisme, der er etableret i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 (*)

f) eventuelle andre skærpende eller formildende faktorer i sagen.

3. Medlemsstaterne sikrer, at når der pålægges sanktioner i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) 2017/2394, omfatter de muligheden for enten at pålægge bøder gennem administrative procedurer eller at indlede retsforfølgning med henblik på pålæggelse af bøder, eller begge dele, af en maksimumsstørrelse for sådanne bøder på mindst 4 % af den erhvervsdrivendes årlige omsætning i den eller de berørte medlemsstater.

4. For de tilfælde, hvor en bøde skal pålægges i overensstemmelse med stk. 3, men oplysninger om den erhvervsdrivendes årlige omsætning ikke er tilgængelige, indfører medlemsstaterne muligheden for at pålægge bøder af en maksimumsstørrelse på mindst 2 mio. EUR.

5. Medlemsstaterne giver senest den 28. november 2021 Kommissionen meddelelse om de i stk. 1 omhandlede regler og foranstaltninger, og underretter den straks om alle senere ændringer, der berører dem.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1).«

14) Artikel 29, stk. 1, affattes således:

»1. Når en medlemsstat gør brug af de lovgivningsmæssige valg, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, artikel 6, stk. 7, artikel 6, stk. 8, artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 6, artikel 9, stk. 1a, artikel 9, stk. 3, og artikel 16, stk. 2 og 3, underretter den Kommissionen herom senest den 28. november 2021 samt om alle senere ændringer«

15) Bilag I ændres således:

a) i del A foretages følgende ændringer:

i) tredje afsnit under »Fortrydelsesret« affattes således:

»For at udøve fortrydelsesretten skal De meddele os [2] Deres beslutning om at fortryde denne aftale i en utvetydig erklæring (f.eks. ved postbesørget brev eller e-mail). De kan benytte den vedhæftede standardfortrydelsesformular, men det er ikke obligatorisk. [3]«

ii) andet afsnit, under »Instrukser med henblik på udfyldelse«, affattes således:

»[2.] Indsæt Deres navn, fysiske adresse, telefonnummer og e-mailadresse.«

b) Del B, første led, affattes således:

»Til [her indsættes den erhvervsdrivendes navn, fysiske adresse og e-mailadresse af den erhvervsdrivende]:«.

Artikel 5

Oplysninger om forbrugerrettigheder

Kommissionen sikrer, at borgere, der søger oplysninger om deres forbrugerrettigheder eller om udenretlig tvistbilæggelse, kan benytte en onlineindgang gennem den fælles digitale portal oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 ⁽¹⁸⁾, som gør dem i stand til at:

a) tilgå ajourførte oplysninger om deres EU-forbrugerrettigheder på en klar, forståelig og lettilgængelig måde, og

b) indgive en klage gennem platformen til onlinetvistbilæggelse oprettet ved forordning (EU) nr. 524/2013 og til det kompetente center i Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre, afhængigt af de involverede parter.

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1).

*Artikel 6***Kommissionens rapportering samt evaluering**

Kommissionen forelægger senest den 28. maj 2024 en rapport om direktivets anvendelse for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten skal navnlig omfatte en vurdering af dette direktivs bestemmelser om:

- a) arrangementer, der afholdes andre steder end i den erhvervsdrivendes lokaler, og
- b) de tilfælde, hvor varer markedsføres som identiske, men frembyder betydelige forskelligheder med hensyn til sammensætning eller karakteristika, herunder hvorvidt disse tilfælde bør være underlagt strengere krav, herunder forbuddet i bilag I til direktiv 2005/29/EF, og hvorvidt der er behov for mere detaljerede bestemmelser om oplysninger om differentiering af varer.

Denne rapport ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

*Artikel 7***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 28. november 2021 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den 28. maj 2022.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 8***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 9***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 27. november 2019.

På Europa-Parlamentets vegne
D. M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
T. TUPPURAINEN
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/2162**af 27. november 2019****om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved artikel 52, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽³⁾ fastsættes der meget generelle krav til de strukturelle træk dækkede obligationer. De pågældende krav er begrænset til et behov for, at dækkede obligationer skal udstedes af et kreditinstitut, der har sit hjemsted i en medlemsstat, og være omfattet af et særligt offentligt tilsyn og af en »dual recourse«-mekanisme. Disse emner behandles i nationale regelsæt om dækkede obligationer, hvor de reguleres langt mere detaljeret. De pågældende nationale regelsæt indeholder også andre strukturelle bestemmelser, navnlig regler om cover poolens sammensætning, kriterier for aktivers egnethed, muligheden for at pulje aktiver, gennemsigtigheds- og indberetningsbetingelser og regler om mindskelse af likviditetsrisikoen. Medlemsstaternes reguleringsmetoder adskiller sig også indholdsmæssigt. I flere medlemsstater findes der ingen specifikke nationale regelsæt om dækkede obligationer. Derfor er der endnu ikke fastsat krav i EU-retten til de centrale strukturelle træk ved dækkede obligationer udstedt i Unionen.
- (2) Ved artikel 129 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁴⁾ tilføjes der yderligere betingelser til dem, der er omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, for opnåelse af særbehandling for så vidt angår kapitalkrav, der gør det muligt for kreditinstitutter, som investerer i dækkede obligationer at råde over mindre kapital end, når de investerer i andre aktiver. De pågældende yderligere krav øger harmoniseringen af dækkede obligationer inden for Unionen, men tjener det særlige formål at fastsætte de betingelser, som skal være opfyldt, for at investorer i dækkede obligationer kan opnå en sådan særbehandling, og finder ikke anvendelse uden for rammerne af forordning (EU) nr. 575/2013.
- (3) I andre EU-retsakter, som f.eks. Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 ⁽⁵⁾ og (EU) 2015/61 ⁽⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽⁷⁾, henvises der også til definitionen i direktiv 2009/65/EF som en reference til at identificere de dækkede obligationer, som drager fordel af særbehandlingen for investorer i dækkede obligationer efter disse retsakter. De pågældende retsakter er dog formuleret forskelligt alt efter formål og genstand, og udtrykket »dækkede obligationer« anvendes således ikke konsekvent.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 10.10.2018, s. 56.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.11.2019.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

- (4) Behandlingen af dækkede obligationer kan overordnet set betragtes som harmoniseret for så vidt angår betingelserne for at investere i dækkede obligationer. Der mangler dog harmonisering i Unionen for så vidt angår betingelserne for at udstede dækkede obligationer, med flere konsekvenser til følge. For det første indrømmes instrumenter, som kan adskille sig fra hinanden med hensyn til art samt risikoniveau og investorbeskyttelse, særbehandling på lige fod. For det andet kunne forskelle mellem de nationale regelsæt eller manglen på et sådant regelsæt og manglen på en fælles definition af termen »dækkede obligationer« skabe hindringer for, at der kan skabes et ægte integreret indre marked for dækkede obligationer. For det tredje kan forskelle mellem sikkerhedsforanstaltninger i henhold til nationale regler bringe den finansielle stabilitet i fare, da dækkede obligationer med forskellige niveauer af investorbeskyttelse kan købes i hele Unionen og kan drage fordel af særbehandling i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og andre EU-retsakter.
- (5) En harmonisering af visse aspekter af nationale regelsæt baseret på visse bedste praksisser bør derfor sikre en gnidningsfri og fortløbende udvikling af velfungerende markeder i Unionen for dækkede obligationer og begrænse eventuelle risici og svagheder i forbindelse med den finansielle stabilitet. Med en sådan principbaseret harmonisering bør der kunne skabes et fælles udgangspunkt for udstedelse af alle dækkede obligationer i Unionen. En harmonisering kræver, at alle medlemsstater fastsætter regelsæt for dækkede obligationer, hvilket også burde fremme udviklingen af markeder for dækkede obligationer i de medlemsstater, hvor der ikke er nogen. Et sådant marked ville tilvejebringe en stabil finansieringskilde for kreditinstitutter, som på dette grundlag ville være bedre i stand til at yde forbrugere og virksomheder mere økonomisk overkommelige kreditlån, og som ville stille alternative sikre investeringer til rådighed for investorer.
- (6) I sin henstilling af 20. december 2012 om kreditinstitutters finansiering ⁽⁸⁾ opfordrede Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), nationale kompetente myndigheder og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽⁹⁾ til at identificere eksempler på bedste praksis med hensyn til dækkede obligationer og til at tilskynde harmonisering af nationale regelsæt. Det henstilles endvidere, at EBA koordinerer de foranstaltninger, som nationale kompetente myndigheder har truffet, særlig med hensyn til kvaliteten og adskillelsen af cover pools, dækkede obligationers afsondring i tilfælde af konkurs, risici i forbindelse med aktiver og forpligtelser, som indvirker på cover pools, og offentliggørelse af cover pools' sammensætning. I henstillingen opfordres EBA endvidere til at overvåge den måde, som markedet for dækkede obligationer fungerer på, med henvisning til eksempler på bedste praksis som identificeret af EBA, i en periode på to år for at vurdere behovet for lovgivningsmæssige tiltag og at indberette herom til ESRB og til Kommissionen.
- (7) I december 2013 anmodede Kommissionen EBA om rådgivning i overensstemmelse med artikel 503, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.
- (8) I den rapport, som ledsagede EBA's udtalelse af 1. juli 2014, hvori EBA svarede på både ESRB's henstilling af 20. december 2012 og Kommissionens anmodning om rådgivning af december 2013, anbefalede EBA større konvergens mellem nationale retlige samt regulerings- og tilsynsmæssige rammer for dækkede obligationer med henblik på yderligere at fremme ensartet særbehandling af dækkede obligationer i Unionen i forhold til risikovægt.
- (9) I overensstemmelse med ESRB's henstilling overvågede EBA den måde, som markedet for dækkede obligationer fungerer på, med henvisning til eksempler på bedste praksis i den pågældende henstilling, i en periode på to år. På grundlag af denne overvågning fremkom EBA med en yderligere udtalelse og en yderligere rapport om dækkede obligationer til ESRB, Rådet og Kommissionen den 20. december 2016 ⁽¹⁰⁾. Rapporten konkluderede, at yderligere harmonisering er nødvendig for at sikre større konsekvens med hensyn til definitioner og den reguleringsmæssige behandling af dækkede obligationer i Unionen. I henhold til rapporten bør harmoniseringen endvidere tage udgangspunkt i eksisterende velfungerende markeder i visse medlemsstater.

⁽⁸⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 20. december 2012 om kreditinstitutters finansiering (ESRB/2012/2) (EUT C 119 af 25.4.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽¹⁰⁾ »Report on covered bonds - Recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU« (2016), EBA-Op-2016-23.

- (10) dækkede obligationer udstedes normalt af kreditinstitutter. Formålet med dækkede obligationer er at tilvejebringe finansiering af lån, og en af kreditinstitutternes centrale aktiviteter er at yde lån i stor målestok. I EU-retten om særbehandling i forbindelse med dækkede obligationer stilles der derfor krav om, at obligationerne udstedes af kreditinstitutter.
- (11) Ved at begrænse retten til at udstede dækkede obligationer til kreditinstitutter sikres det, at udsteder har den fornødne viden til at kunne styre den kreditrisiko, der er forbundet med lånene i cover poolen. Det sikres endvidere, at udsteder er omfattet af kapitalkrav, som beskytter investorer efter »dual recourse«-mekanismen, som giver investoren såvel som modparten i en derivatkontrakt, en ret til at gøre krav gældende både i forhold til udstederen af dækkede obligationer og i forhold til de dækkende aktiver. Ved at forbeholde retten til at udstede dækkede obligationer til kreditinstitutter sikres det derfor, at dækkede obligationer forbliver et sikkert og effektivt finansieringsredskab, hvorved der bidrages til investorbeskyttelse og finansiel stabilitet, som er vigtige, offentlige politiske målsætninger af interesse for samfundet. Det er også på linje med tilgangen på velfungerende nationale markeder, hvor kun kreditinstitutter har tilladelse til at udstede dækkede obligationer.
- (12) Derfor bør kun kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013 have tilladelse til at udstede dækkede obligationer i henhold til EU-retten. Særlige kreditinstitutter er kendetegnet ved det forhold, at de ikke modtager indlån, men snarere modtager andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden, og de falder som sådan inden for definitionen af »kreditinstitut« som fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013. Uden at det berører accessoriske aktiviteter, der er tilladt i henhold til gældende national ret, er særlige kreditinstitutter institutter, der kun yder lån med pant og lån til den offentlige sektor, herunder finansiering af lån erhvervet fra andre kreditinstitutter. Dette direktiv har til hovedformål at regulere de betingelser, hvorunder kreditinstitutter kan udstede dækkede obligationer som et finansieringsredskab, ved at fastsætte produktkrav og etablere et særligt produkttilsyn, som kreditinstitutter er underlagt, for at sikre en høj grad af investorbeskyttelse.
- (13) »Dual recourse«-mekanismen er et væsentligt begreb, som indgår i mange eksisterende nationale regelsæt om dækkede obligationer, og mekanismen er endvidere et væsentligt træk i forbindelse med dækkede obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF. Det er derfor nødvendigt at præcisere det pågældende begreb for at sikre, at investorer og modparter i derivatkontrakter i hele Unionen kan gøre krav gældende både i forhold til udstederen af dækkede obligationer og i forhold til de dækkende aktiver under harmoniserede betingelser.
- (14) Afsondring i tilfælde af konkurs bør også være et væsentligt træk ved dækkede obligationer for at sikre, at investorer i dækkede obligationer modtager tilbagebetaling på obligationens forfaldsdato. Automatisk fremskyndelse af tilbagebetalingen ved udsteders insolvens eller afvikling kan forstyrre prioritetsrækkefølgen for investorer i dækkede obligationer. Det er derfor vigtigt at sikre, at investorer i dækkede obligationer modtager tilbagebetaling i overensstemmelse med den kontraktbestemte plan selv i tilfælde af insolvens eller afvikling. Afsondring i tilfælde af konkurs er derfor direkte knyttet til »dual recourse«-mekanismen og bør derfor også være et centralt kendetegn ved rammen for dækkede obligationer.
- (15) Et andet centralt kendetegn ved de gældende nationale regelsæt for dækkede obligationer er kravet om, at de dækkende aktiver er af meget høj kvalitet for at sikre en robust cover pool. Dækkende aktiver af høj kvalitet har særlige kendetegn, som vedrører betalingskrav og aktiverne stillet som sikkerhed for sådanne dækkende aktiver. Derfor bør der fastsættes generelle kvalitetsmæssige kendetegn for egnede dækkende aktiver.
- (16) Aktiver, som er anført i artikel 129, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, bør inden for en ramme for dækkede obligationer være egnede dækkende aktiver. Dækkende aktiver, som ikke længere opfylder kravene i nævnte forordnings artikel 129, stk. 1, bør fortsat være egnede dækkende aktiver i henhold til dette direktivs artikel 6, stk. 1, litra b), forudsat at de opfylder kravene i dette direktiv. Andre dækkende aktiver af tilsvarende høj kvalitet kan også anses for at være egnede efter dette direktiv, forudsat at sådanne dækkende aktiver opfylder de krav, der er fastsat i dette direktiv, herunder krav i relation til aktiverne stillet som sikkerhed for betalingskravet. For så vidt angår fysiske aktiver stillet som sikkerhed bør ejerforholdet registreres i et offentligt register for at sikre håndhævelse. Hvis der ikke findes et offentligt register, bør det være muligt for medlemsstaterne at indføre en

alternativ form for certificering af ejerforhold og krav, der kan sammenlignes med den, der opnås ved offentlig registrering af det behæftede fysiske aktiv. Hvis medlemsstaterne gør brug af en sådan alternativ form for certificering, bør de også indføre en procedure for indførelse af ændringer i registreringen af ejerforhold og krav. Eksponeringer mod kreditinstitutter og eksponeringer mod forsikringsselskaber bør betragtes som egnede dækkende aktiver efter dette direktivs artikel 6, stk. 1, litra a) eller b), afhængigt af om de opfylder kravene i artikel 129 i forordning (EU) nr. 575/2013. Eksponeringer mod forsikringsselskaber bør også betragtes som egnede dækkende aktiver efter dette direktivs artikel 6, stk. 1, litra b). Lån til eller garanteret af offentlige virksomheder som defineret i artikel 2, litra b), i Kommissionens direktiv 2006/111/E⁽¹⁾ kan anses for at være egnede dækkende aktiver, forudsat at de offentlige virksomheder leverer væsentlige offentlige tjenester til opretholdelse af kritiske samfundsmæssige aktiviteter.

Desuden bør offentlige virksomheder udbyde deres tjenester i henhold til en koncession eller en tilladelse fra en offentlig myndighed, være underlagt offentligt tilsyn og have tilstrækkelige indtægtsskabende beføjelser til at sikre deres solvens. Hvis medlemsstaterne beslutter at tillade aktiver i form af lån til eller garanteret af offentlige virksomheder inden for deres nationale rammer, bør de behørigt overveje den mulige indvirkning på konkurrencen af at tillade sådanne aktiver. Uanset deres ejerforhold bør kreditinstitutter og forsikringsselskaber ikke betragtes som offentlige virksomheder. Det bør desuden stå medlemsstaterne frit for at fastsætte i deres nationale regelsæt, at visse aktiver er udelukket fra at kunne medtages i cover poolen. For at sætte investorer i dækkede obligationer i stand til bedre at vurdere risikoen forbundet med et program for dækkede obligationer bør medlemsstaterne også fastsætte regler om risikospredning med hensyn til detaljeringsgrad og væsentlig koncentration, om antallet af lån eller eksponeringer i cover poolen og om antallet af modparter. Medlemsstaterne bør kunne bestemme den passende detaljeringsgrad og væsentlig koncentration, som kræves i henhold til deres nationale ret.

- (17) Dækkede obligationer har særlige strukturelle træk, som tager sigte på at beskytte investor til enhver tid. De pågældende træk indebærer bl.a., at investorer i dækkede obligationer har et krav ikke blot i forhold til udstederen, men også i forhold til aktiver i cover poolen. De pågældende produktrelaterede strukturelle krav adskiller sig fra de tilsynsmæssige krav, som finder anvendelse på et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer. Førstnævnte bør ikke fokusere på at sikre den udstedende institutions tilsynsmæssige sundhedstilstand, men bør snarere sigte mod at beskytte investorer ved at stille særlige krav til selve den dækkede obligation. For at øge investorbeskyttelsen yderligere bør der i tillæg til det særlige krav om brug af dækkende aktiver af høj kvalitet også fastsættes bestemmelser om de generelle krav med hensyn til cover poolens kendetegn. De pågældende krav bør omfatte særlige regler, som tager sigte på at beskytte cover poolen, som f.eks. regler om adskillelse af dækkende aktiver. Adskillelse kan opnås på forskellige måder, f.eks. på balancen, ved hjælp af en special purpose vehicle eller på anden måde. Formålet med adskillelse af dækkende aktiver er ikke desto mindre at placere dem retligt uden for rækkevidde af andre kreditorer end investorer i dækkede obligationer.
- (18) Placeringen af aktiverne stillet som sikkerhed bør også reguleres for at sikre håndhævelse af investors rettigheder. Det er også vigtigt, at medlemsstaterne fastsætter regler om cover poolens sammensætning. Endvidere bør dette direktiv fastsætte dækningskravene, uden at dette berører medlemsstaternes ret til at give mulighed for at anvende andre midler til at mindske risici, såsom valuta- og renterisici. Beregningen af dækningen og betingelserne for at medtage derivatkontrakter i cover poolen bør også defineres for at sikre, at cover pools er omfattet af fælles standarder for høj kvalitet i hele Unionen. Beregningen af dækningen bør følge nominalprincippet for hovedstolen. Medlemsstaterne bør kunne anvende en anden beregningsmetode end nominalprincippet, forudsat at den anden metode er mere forsigtig, dvs. at den ikke resulterer i en højere dækningsgrad, hvor de dækkende aktiver er tælleren, og forpligtelserne vedrørende dækkede obligationer er nævneren. Medlemsstaterne bør kunne kræve et niveau for overdækning af sikkerhedsstillelse for dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter beliggende i den pågældende medlemsstat, som er højere end dækningskravet fastsat i dette direktiv.
- (19) En række medlemsstater stiller allerede krav om, at en overvågningsansvarlig for cover pools varetager særlige opgaver i forhold til egnede aktivers kvalitet og sikrer overensstemmelse med nationale dækningskrav. For at harmonisere behandlingen af dækkede obligationer i hele Unionen er det derfor vigtigt at have en klar definition af de opgaver og ansvarsområder, som den overvågningsansvarlige for cover pools har, hvis der stilles krav om en sådan i det nationale regelsæt. Det forhold, at der findes en overvågningsansvarlig for cover pools, fritager ikke de nationale kompetente myndigheder fra deres ansvar med hensyn til offentligt tilsyn med dækkede obligationer, navnlig for så vidt angår opfyldelse af kravene fastsat i de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2006/111/EF af 16. november 2006 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuelighed i bestemte virksomheder (EUT L 318 af 17.11.2006, s. 17).

- (20) Ved artikel 129 i forordning (EU) nr. 575/2013 opstilles der en række betingelser, som dækkede obligationer sikret ved securitiseringsenheder skal opfylde. En af disse betingelser vedrører det omfang, hvori denne type dækkende aktiver kan anvendes, og begrænser anvendelsen af sådanne strukturer til 10 % af værdien af de udestående dækkede obligationer. De kompetente myndigheder kan i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 undlade at gøre denne betingelse gældende. I henhold til konklusionen på Kommissionens vurdering af, om denne fritagelse er hensigtsmæssig, bør det kun være muligt at anvende securitiseringsinstrumenter eller dækkede obligationer som dækkende aktiver ved udstedelse af dækkede obligationer for så vidt angår andre dækkede obligationer («koncerninterne puljede strukturer med dækkede obligationer»), og det bør være muligt uden begrænsninger med henvisning til værdien af de udestående dækkede obligationer. For at sikre et optimalt niveau af gennemsigtighed bør cover pools for eksternt udstedte dækkede obligationer ikke indeholde internt udstedte dækkede obligationer fra forskellige kreditinstitutter inden for den samme koncern. Da anvendelsen af koncerninterne puljede strukturer med dækkede obligationer medfører undtagelse fra grænserne for kreditinstitutters eksponeringer fastsat i artikel 129 i forordning (EU) nr. 575/2013, bør de internt og eksternt udstedte dækkede obligationer desuden pålægges at opfylde betingelserne for kreditkvalitetstrin 1 på udstedelses-tidspunktet eller i tilfælde af en efterfølgende ændring af kreditkvalitetstrin og med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse kreditkvalitetstrin 2. Når de internt eller eksternt udstedte dækkede obligationer ikke længere opfylder dette krav, betragtes de internt udstedte dækkede obligationer ikke længere som egnede aktiver i henhold til artikel 129 i forordning (EU) nr. 575/2013, og de eksternt udstedte dækkede obligationer fra den relevante cover pool er derfor ikke omfattet af undtagelsen i nævnte forordnings artikel 129, stk. 1, litra b).

Når de internt udstedte dækkede obligationer ikke længere opfylder det relevante krav med hensyn til kreditkvalitetstrin, bør de imidlertid være egnede dækkende aktiver med henblik på dette direktiv, forudsat at de opfylder alle kravene fastsat i dette direktiv, og de eksternt udstedte dækkede obligationer, der er sikret ved disse internt udstedte dækkede obligationer eller andre aktiver, der er i overensstemmelse med dette direktiv, bør derfor også kunne anvende mærket »European Covered Bond«. Medlemsstaterne bør have mulighed for at give tilladelse til at anvende sådanne strukturer. Det følger heraf, at for at denne mulighed reelt kan stilles til rådighed for kreditinstitutter, der tilhører en koncern, der er beliggende i forskellige medlemsstater, bør alle relevante medlemsstater have gjort brug af denne mulighed og gennemført den relevante bestemmelse i deres ret.

- (21) Mindre kreditinstitutter støder på vanskeligheder, når de udsteder dækkede obligationer, da udfærdigelsen af programmer for dækkede obligationer ofte indebærer store startomkostninger. Likviditet er også af stor betydning på markeder for dækkede obligationer, og den er stort set bestemt af mængden af udestående obligationer. Derfor bør det være tilladt, at to eller flere kreditinstitutter anvender fælles finansiering, således at mindre kreditinstitutter kan udstede dækkede obligationer. Dette vil bane vej for, at flere kreditinstitutter puljer dækkende aktiver som dækkende aktiver for dækkede obligationer udstedt af et enkelt kreditinstitut, og fremme udstedelsen af dækkede obligationer i de medlemsstater, hvor der ikke på indeværende tidspunkt findes et veludviklet marked for dækkede obligationer. Kravene til brug af aftaler om fælles finansiering bør sikre, at dækkende aktiver, som sælges, eller, hvis en medlemsstat har tilladt denne mulighed, som overføres til de udstedende kreditinstitutter gennem en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF⁽¹²⁾, opfylder de krav til egnethed og adskillelse, der gælder for dækkende aktiver i henhold til EU-retten.
- (22) I forbindelse med denne type finansielle instrumenter er det væsentligt, at cover poolen for dækkede obligationer er gennemsigtig, da gennemsigtighed gør det lettere at foretage sammenligninger og giver investorerne mulighed for at gennemføre den fornødne risikoevaluering. EU-retten omfatter regler om udarbejdelse, godkendelse og udsendelse af det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, der er beliggende i eller er aktivt i en medlemsstat. Nationale lovgivere og markedsdeltagere har som supplement til sådan EU-ret i tidens løb udviklet flere initiativer vedrørende de oplysninger, der skal gives til investorer i dækkede obligationer. Det er dog nødvendigt i EU-retten at præcisere, hvilke fælles oplysninger investorer som minimum bør have adgang til, inden eller på det tidspunkt de køber dækkede obligationer. Medlemsstaterne bør kunne supplere disse minimumskrav med yderligere bestemmelser.

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (EUT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

- (23) Mindskelse af den likviditetsrisiko, der er forbundet med instrumentet, indgår som et centralt led i foranstaltningerne til sikring af investorer i dækkede obligationer. Dette er af afgørende betydning for at kunne sikre rettidig tilbagebetaling af de forpligtelser, der er knyttet til den dækkede obligationer. Der bør derfor indføres en likviditetsbuffer for cover poolen for at tage højde for risikoen for likviditetsmangel, f.eks. i forbindelse med løbetids- eller rentemismatch, betalingsafbrydelser, risikosammenblanding, betalingsforpligtelser knyttet til derivatkontrakter og andre operationelle forpligtelser, som forfalder til betaling inden for programmet for dækkede obligationer. Kreditinstituttet kan opleve situationer, hvor det bliver vanskeligt at overholde kravet om en likviditetsbuffer for cover poolen, f.eks. i stresssituationer, hvor bufferen anvendes til at dække udgående pengestrømme. De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til dette direktiv, bør overvåge overholdelse af kravet om en likviditetsbuffer for cover poolen og om nødvendigt træffe foranstaltninger til at sikre, at kreditinstituttet overholder bufferkravet. Likviditetsbufferen for cover poolen adskiller sig fra de generelle likviditetskrav til kreditinstitutter i henhold til andre EU-retsakter, idet førstnævnte er direkte knyttet til cover poolen og har til formål at mindske de særlige likviditetsrisici, der gør sig gældende for den. For at begrænse de reguleringsmæssige byrder bør medlemsstaterne kunne give mulighed for hensigtsmæssig interaktion med likviditetskrav indført ved andre EU-retsakter, som tager sigte på andre formål end likviditetsbufferen for cover poolen. Medlemsstaterne bør derfor kunne beslutte, at, indtil den dato, hvor disse EU-retsakter ændres, finder kravet om en likviditetsbuffer for cover poolen kun anvendelse, hvis der ikke stilles andre likviditetskrav til kreditinstituttet i henhold til EU-retten i den periode, som er omfattet af sådanne andre krav. En sådan beslutning bør forhindre, at kreditinstitutter underlægges en forpligtelse til at dække de samme udgående pengestrømme med forskellige likvide aktiver i samme periode.

Medlemsstaternes mulighed for at beslutte, at likviditetsbufferen for cover poolen ikke skal anvendes, bør tages op til fornyet vurdering i forbindelse med fremtidige ændringer af likviditetskravene til kreditinstitutter i henhold til EU-retten, herunder den gældende delegerede forordning, der vedtages i henhold til artikel 460 i forordning (EU) nr. 575/2013. Likviditetsrisici kan imødegås på andre måder end ved at tilvejebringe likvide aktiver, f.eks. ved at udstede dækkede obligationer med strukturer med en løbetid, som kan forlænges, når de udløsende begivenheder adresserer likviditetsmangel eller stress. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne kunne tillade, at beregningen af likviditetsbufferen baseres på den endelige forfaldsdato for den dækkede obligation, idet der tages hensyn til eventuelle løbetidsforlængelser, når de udløsende begivenheder adresserer likviditetsrisici. Endvidere bør medlemsstaterne kunne tillade, at kravene til likviditetsbufferen for cover poolen ikke gælder for dækkede obligationer, der er underlagt krav om match funding, når indgående betalinger i henhold til kontrakter forfalder før udgående betalinger og placeres i højlikvide aktiver i mellemtiden.

- (24) I en række medlemsstater er der udviklet innovative strukturer for løbetidsprofiler for at tage højde for potentielle likviditetsrisici, herunder løbetidsmismatch. Disse strukturer omfatter muligheden for at forlænge den på forhånd fastsatte løbetid for den dækkede obligation i en vis periode eller for at lade betalingsstrømmene fra de dækkende aktiver gå direkte til investorer i dækkede obligationer. For at kunne harmonisere strukturer med en løbetid, som kan forlænges, i hele Unionen er det vigtigt at fastsætte de betingelser, hvorunder medlemsstaterne kan tillade sådanne strukturer, for at sikre, at strukturerne ikke bliver for komplicerede og ikke udsætter investorerne for yderligere risici. Det er i forbindelse med disse betingelser vigtigt at sikre, at kreditinstituttet ikke kan forlænge løbetiden efter eget skøn. Det bør kun være tilladt at forlænge løbetiden, når objektive og klart definerede udløsende begivenheder fastsat i national lov er indtruffet eller forventes at indtræffe i nær fremtid. Sådanne udløsende begivenheder bør tage sigte på at forhindre misligholdelse, f.eks. ved at afhjælpe likviditetsmangel, markedssvigt eller markedsforstyrrelser. Forlængelser kan også fremme en velordnet afvikling af kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, ved at der gives mulighed for forlængelser i tilfælde af insolvens eller afvikling for at undgå et brandudsalg af aktiver.
- (25) Kravet om et særligt offentligt tilsyn er et kendetegn for dækkede obligationer i henhold til artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF. Nævnte direktiv fastsætter dog hverken bestemmelser om et sådant tilsyns karakter og indhold eller om de myndigheder, der bør være ansvarlige for at foretage et sådant tilsyn. Det er derfor væsentligt at harmonisere de grundlæggende elementer i et sådant offentligt tilsyn med dækkede obligationer og at præcisere de opgaver og ansvarsområder, som påhviler de nationale kompetente myndigheder, der foretager tilsynet.
- (26) Offentligt tilsyn med dækkede obligationer adskiller sig fra tilsynet med kreditinstitutter i Unionen, og derfor bør medlemsstaterne kunne udpege nationale kompetente myndigheder til at varetage offentligt tilsyn med dækkede obligationer, der er nogle andre end de kompetente myndigheder, der fører overordnet tilsyn med kreditinstitutter. For at sikre konsekvens i det offentlige tilsyn med dækkede obligationer i hele Unionen er det dog nødvendigt at stille krav om, at de kompetente myndigheder, som foretager det offentlige tilsyn med dækkede obligationer, indgår i et tæt samarbejde med dem, der fører overordnet tilsyn med kreditinstitutter, samt, hvor det er relevant, med afviklingsmyndigheden.

- (27) Det offentlige tilsyn med dækkede obligationer bør omfatte meddelelse til kreditinstitutter af tilladelse til at udstede dækkede obligationer. Da kun kreditinstitutter bør have tilladelse til at udstede dækkede obligationer, bør godkendelse til at optræde som kreditinstitut være en forudsætning for at blive givet den pågældende tilladelse. Mens Den Europæiske Centralbank i medlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme, har til opgave at godkende kreditinstitutter, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ⁽¹³⁾, bør kun de myndigheder, der er udpeget i henhold til dette direktiv, have beføjelse til at give tilladelse til at udstede dækkede obligationer og udøve offentligt tilsyn med dækkede obligationer. Derfor bør dette direktiv fastsætte de betingelser, hvorunder kreditinstitutter, som er godkendt i henhold til EU-retten, kan opnå tilladelse til at udstede dækkede obligationer.
- (28) Tilladelsens omfang bør vedrøre programmet for dækkede obligationer. Dette program bør være underlagt tilsyn i henhold til dette direktiv. Et kreditinstitut kan have mere end ét program for dækkede obligationer. I så fald bør der kræves en særskilt tilladelse for hvert program. Et program for dækkede obligationer kan omfatte en eller flere cover pools. Flere cover pools eller forskellige udstedelser (forskellige internationale identifikationsnumre for værdipapirer (ISIN-koder)) under det samme program for dækkede obligationer er ikke nødvendigvis udtryk for, at der eksisterer flere særskilte programmer for dækkede obligationer.
- (29) Eksisterende programmer for dækkede obligationer bør ikke være påkrævede for at opnå ny tilladelse, når bestemmelserne i den nationale ret, der gennemfører dette direktiv, finder anvendelse. Med hensyn til dækkede obligationer, som er udstedt under de eksisterende programmer for dækkede obligationer efter anvendelsesdatoen for de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv, bør kreditinstitutterne imidlertid opfylde alle kravene fastsat i dette direktiv. Sådan overholdelse bør overvåges af de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til dette direktiv som en del af det offentlige tilsyn med dækkede obligationer. Medlemsstaterne kan i henhold til national ret give retningslinjer for, hvordan overensstemmelsesvurderingen proceduremæssigt gennemføres efter den dato, fra hvilken medlemsstaterne skal anvende bestemmelserne i den nationale ret til gennemførelse af dette direktiv. De kompetente myndigheder bør kunne gennemgå et program for dækkede obligationer og vurdere behovet for at ændre tilladelsen til dette program. Et sådant behov for ændringer kan skyldes væsentlige ændringer i forretningsmodellen for det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, f.eks. efter en ændring af det nationale regelsæt for dækkede obligationer eller beslutninger truffet af kreditinstituttet. Sådanne ændringer kan betragtes som væsentlige, hvis de kræver en revurdering af de betingelser, hvorunder der blev givet tilladelse til at udstede dækkede obligationer.
- (30) Når en medlemsstat sørger for, at der udpeges en særlig administrator, bør den kunne fastsætte regler om kompetencer og operationelle krav for sådanne særlige administratorer. Disse regler kan udelukke muligheden for, at den særlige administrator modtager indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra forbrugere og private investorer, men tillader modtagelse af indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler udelukkende fra professionelle investorer.
- (31) For at sikre overholdelse af de krav, som stilles til kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, og for at sikre stort set ens behandling og overholdelse i hele Unionen bør der stilles krav til medlemsstaterne om at indføre bestemmelser vedrørende administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning. Medlemsstaterne bør også kunne indføre strafferetlige sanktioner i stedet for administrative sanktioner. Medlemsstater, der vælger at indføre strafferetlige sanktioner, bør underrette Kommissionen om de relevante strafferetlige bestemmelser.
- (32) Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som medlemsstaterne fastlægger, bør opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne af de pågældende sanktioner eller foranstaltninger, de kriterier, der skal tages i betragtning ved deres anvendelse, de krav til offentliggørelse, der stilles til kompetente myndigheder, som foretager offentligt tilsyn med dækkede obligationer, beføjelsen til at pålægge sanktioner og størrelsen af de administrative økonomiske sanktioner, der kan pålægges. Inden der træffes en afgørelse om pålæggelse af administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, bør adressaten have mulighed for at blive hørt. Medlemsstaterne bør dog kunne fastsætte undtagelser fra retten til at blive hørt i forbindelse med andre administrative foranstaltninger end administrative sanktioner. En sådan undtagelse bør begrænses til tilfælde af overhængende fare, hvor det er nødvendigt med en hurtig indsats for at forhindre betydelige tab for tredjemand, som f.eks. investorer i dækkede obligationer, eller for at forhindre eller afhjælpe betydelig skade på det finansielle system. I sådanne tilfælde bør adressaten have mulighed for at blive hørt, efter at foranstaltningen er blevet pålagt.

⁽¹³⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

- (33) Der bør stilles krav til medlemsstaterne om at sikre, at de kompetente myndigheder, som foretager offentligt tilsyn med dækkede obligationer, ved valget af arten af administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger og størrelsen af de pågældende sanktioner tager højde for alle relevante omstændigheder for at sikre ensartet anvendelse af administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger i hele Unionen. Medlemsstaterne kan medtage administrative foranstaltninger i forbindelse med forlængelsen af løbetiden under strukturer med en løbetid, som kan forlænges. Hvis medlemsstaterne fastsætter sådanne foranstaltninger, kan disse foranstaltninger gøre det muligt for de kompetente myndigheder at erklære en forlængelse af løbetiden ugyldig og fastsætte betingelser for en sådan ugyldiggørelse for at rette op på den situation, hvor et kreditinstitut forlænger løbetiden i strid med de objektive udløsende begivenheder, som er fastsat i national ret, eller for at sikre finansiell stabilitet og investorbeskyttelse.
- (34) For at kunne konstatere eventuelle overtrædelser af de krav, der stilles til udstedelse og markedsføring af dækkede obligationer, bør de kompetente myndigheder, som foretager offentligt tilsyn med dækkede obligationer, tillægges de fornødne undersøgelsesbeføjelser og effektive mekanismer til at fremme indberetning af eventuelle eller faktiske overtrædelser. De pågældende mekanismer bør ikke have indvirkning på retten til forsvar for personer eller enheder, som påvirkes negativt af de pågældende beføjelser og mekanismer.
- (35) De kompetente myndigheder, som foretager offentligt tilsyn med dækkede obligationer, bør også have beføjelse til at pålægge administrative sanktioner og vedtage andre administrative foranstaltninger for at sikre det størst mulige spillerum efter en overtrædelse og for at medvirke til at forhindre yderligere overtrædelser, uanset om sådanne foranstaltninger betragtes som en administrativ sanktion eller en anden administrativ foranstaltning i henhold til national ret. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte yderligere sanktioner end dem, der er fastsat i dette direktiv.
- (36) Den gældende nationale lovgivning om dækkede obligationer er kendetegnet ved detaljeret regulering på nationalt plan og tilsyn med udstedelse af og programmer for dækkede obligationer for at sikre, at rettighederne for investorer i dækkede obligationer til enhver tid respekteres. Det pågældende tilsyn omfatter løbende overvågning af programmets karakteristika, dækningskravene og cover poolens kvalitet. Et passende omfang af investorinformation om regelsættet for udstedelse af dækkede obligationer indgår som et væsentligt led i investorbeskyttelse. Det bør derfor sikres, at de kompetente myndigheder regelmæssigt offentliggør oplysninger om bestemmelserne i national ret til gennemførelse af dette direktiv og om den måde, hvorpå de foretager offentligt tilsyn med dækkede obligationer.
- (37) Dækkede obligationer markedsføres på indeværende tidspunkt i Unionen med nationale betegnelser og mærker, hvoraf nogle er veletablerede, og andre ikke er det. Det forekommer derfor hensigtsmæssigt at give kreditinstitutter, som udsteder dækkede obligationer i Unionen, mulighed for at anvende et særligt »European Covered Bond«-mærke ved salg af dækkede obligationer til investorer både i Unionen og i tredjelande på den betingelse, at de pågældende dækkede obligationer opfylder kravene i dette direktiv. Hvis sådanne dækkede obligationer også er i overensstemmelse med kravene i artikel 129 i forordning (EU) nr. 575/2013, bør kreditinstitutter have mulighed for at anvende mærket »European Covered Bond (Premium)«. Dette mærke, som angiver, at specifikke supplerende krav er blevet opfyldt, der resulterer i en styrket og velkendt kvalitet, kan være attraktivt selv i medlemsstater med veletablerede nationale mærker. Målet med de to mærker »European Covered Bond« og »European Covered Bond (Premium)« er at gøre det lettere for investorer at vurdere kvaliteten af de dækkede obligationer og for dermed at gøre dem mere attraktive som investeringsinstrument både inden og uden for Unionen. Anvendelsen af disse to mærker bør dog være frivillig, og medlemsstaterne bør kunne opretholde deres egne rammer for nationale betegnelser og mærkning sideløbende med disse to mærker.
- (38) For at kunne vurdere anvendelsen af dette direktiv bør Kommissionen i tæt samarbejde med EBA overvåge udviklingen i dækkede obligationer i Unionen og aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om niveauet af investorbeskyttelse og udviklingen på markederne for dækkede obligationer. Rapporten bør også fokusere på udviklingen i de aktiver, der udgør sikkerhed for udstedelsen af dækkede obligationer. Da anvendelsen af strukturer med en løbetid, som kan forlænges, har været stigende, bør Kommissionen også aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om funktionsmåden for dækkede obligationer med en løbetid, som kan forlænges, og de risici og fordele, der følger af udstedelsen af sådanne dækkede obligationer.

- (39) En ny kategori af finansielle instrumenter under betegnelsen europæisk sikrede værdipapirer (ESN'er), som er dækket af aktiver, der er mere risikobetonede end offentlige eksponeringer og lån med pant, og som ikke er egnede dækkende aktiver i henhold til dette direktiv, er blevet foreslået af markedsdeltagerne og andre som et supplerende instrument for banker til at finansiere realøkonomien. Kommissionen hørte EBA den 3. oktober 2017 om en vurdering af, i hvilket omfang ESN'er kunne anvende den bedste praksis, som EBA har identificeret for traditionelle dækkede obligationer, en passende risikobehandling af ESN'er og den mulige virkning af ESN-udstedelser på bankbalancernes behæftelsesniveauer. Som svar udsendte EBA en rapport den 24. juli 2018. Sideløbende med EBA's rapport offentliggjorde Kommissionen den 12. oktober 2018 en undersøgelse. Kommissionens undersøgelse og EBA's rapport konkluderede, at der var behov for en yderligere vurdering, f.eks. vedrørende reguleringsmæssig behandling. Kommissionen bør derfor fortsat vurdere, om en lovgivningsmæssig ramme for ESN'er vil være hensigtsmæssig, og aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne sammen med et lovgivningsmæssigt forslag, hvis det er relevant.
- (40) På indeværende tidspunkt findes der ikke nogen ækvivalensordning til anerkendelse i Unionen af dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i tredjelande undtagen i tilsynsmæssig sammenhæng, hvor visse tredjelandsobligationer på visse betingelser indrømmes særbehandling for så vidt angår likviditet. Kommissionen bør derfor i tæt samarbejde med EBA vurdere, om det er nødvendigt og relevant at indføre en ækvivalensordning for tredjelandsudstedere af og investorer i dækkede obligationer. Kommissionen bør derfor senest to år efter den dato, hvorfra medlemsstaterne skal anvende bestemmelserne i national ret til gennemførelse af dette direktiv, aflægge rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med et lovgivningsmæssigt forslag, hvis det er relevant.
- (41) Dækkede obligationer er kendetegnet ved at have en på forhånd fastsat løbetid på flere år. Det er derfor nødvendigt at medtage overgangsforanstaltninger for at sikre, at dækkede obligationer udstedt inden den 8. juli 2022, ikke påvirkes. Dækkede obligationer, der er udstedt før denne dato, bør derfor fortsat opfylde kravene i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF og undtages fra de fleste af de nye krav, der er fastsat i dette direktiv. Der bør fortsat kunne henvises til sådanne dækkede obligationer som dækkede obligationer, forudsat at deres overholdelse af artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, i den udgave, der fandt anvendelse på udstedelsesdatoen, og af de krav i dette direktiv, der finder anvendelse på dem, er underlagt tilsyn af de kompetente myndigheder, der er udpeget i medfør af dette direktiv. Dette tilsyn bør ikke omfatte de krav i dette direktiv, som dækkede obligationer er fritaget for. I nogle medlemsstater er ISIN-koderne åbne i en længere periode, således at dækkede obligationer kan udstedes løbende under denne kode med det formål at øge mængden (udstedelsess størrelsen) af den dækkede obligation («tapudstedelser»). Overgangsforanstaltningerne bør dække tapudstedelser af dækkede obligationer under ISIN-koder åbnet før den 8. juli 2022.
- (42) Som følge af de ensartede rammebestemmelser, der indføres for dækkede obligationer, bør beskrivelsen af dækkede obligationer i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF ændres. I direktiv 2014/59/EU defineres dækkede obligationer ved en henvisning til artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF. Da denne definition bør ændres, bør direktiv 2014/59/EU også ændres. For at undgå, at dækkede obligationer, som udstedes i overensstemmelse med artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF inden den 8. juli 2022, påvirkes, bør der fortsat henvises til de pågældende dækkede obligationer som dækkede obligationer, indtil de forfalder til betaling. Direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (43) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽¹⁴⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget.
- (44) Målet for dette direktiv, nemlig at etablere en fælles ramme for dækkede obligationer for at sikre, at de strukturelle træk ved dækkede obligationer i hele Unionen svarer til den lavere risikoprofil, der berettiger til særbehandling i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af behovet for at videreudvikle markedet for dækkede obligationer i hele Unionen og fremme investeringer i Unionen bedre nås på

⁽¹⁴⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (45) Den Europæiske Centralbank blev hørt og afgav udtalelse den 22. august 2018.
- (46) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽¹⁵⁾ og har afgivet udtalelse den 12. oktober 2018.
- (47) Kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, behandler betydelige mængder personoplysninger. En sådan behandling bør til enhver tid foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁶⁾. På samme måde bør EBA's behandling af personoplysninger, når den i henhold til dette direktiv opretholder en central database med administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som den meddeles af nationale kompetente myndigheder, finde sted i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽¹⁷⁾ —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Ved dette direktiv fastsættes der følgende investorbekyttelsesregler om:

- 1) krav vedrørende udstedelse af dækkede obligationer
- 2) de strukturelle træk ved dækkede obligationer
- 3) offentligt tilsyn med dækkede obligationer
- 4) krav om offentliggørelse i forbindelse med dækkede obligationer.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter etableret i Unionen.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »dækket obligation«: en gældforpligtelse, der er udstedt af et kreditinstitut i overensstemmelse med de nationale bestemmelser til gennemførelsen af dette direktivs obligatoriske krav, og som er sikret ved dækkende aktiver, som investorer i dækkede obligationer har direkte adgang til som privilegerede kreditorer

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- 2) »program for dækkede obligationer«: de strukturelle træk ved en udstedelse af dækkede obligationer, som er fastlagt i henhold til lovbestemte regler og ved kontraktlige vilkår og betingelser, i overensstemmelse med den tilladelse, der er givet til det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer
- 3) »cover pool«: et klart defineret sæt af aktiver, der sikrer betalingsforpligtelserne knyttet til dækkede obligationer, og som er adskilt fra andre aktiver, der ihændehaves af kreditinstituttet, som udsteder dækkede obligationer
- 4) »dækkende aktiver«: aktiver, der indgår i en cover pool
- 5) »aktiver stillet som sikkerhed«: fysiske aktiver og aktiver i form af eksponeringer, som sikrer dækkende aktiver
- 6) »adskillelse«: de handlinger, der udføres af et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer, med henblik på at identificere dækkende aktiver og placere dem retligt uden for rækkevidde af andre kreditorer end investorer i dækkede obligationer og modparter i derivatkontrakter
- 7) »kreditinstitut«: et kreditinstitut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 8) »særligt kreditinstitut«: et kreditinstitut, som udelukkende eller hovedsageligt finansierer lån ved udstedelse af dækkede obligationer, som i henhold til lovgivningen udelukkende har tilladelse til at yde lån med pant og lån til den offentlige sektor, og som ikke har tilladelse til at modtage indlån, men som modtager andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden
- 9) »automatisk fremskyndelse«: en situation, hvor en dækket obligation ved insolvens eller afvikling af udstederen automatisk og øjeblikkelig forfalder til betaling, og i forhold til hvilken investorerne i den dækkede obligation har et tilbagebetalingskrav, der kan håndhæves på et tidligere tidspunkt end den oprindelige forfaldsdato
- 10) »markedsværdi«: for fast ejendom, markedsværdi som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 76), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 11) »belåningsværdi«: for fast ejendom, belåningsværdi som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 74), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 12) »primære aktiver«: dominerende dækkende aktiver, som bestemmer cover poolens karakter
- 13) »substitutionsaktiver«: dækkende aktiver ud over de primære aktiver, som bidrager til dækningskravene
- 14) »overdækning af sikkerhedsstillelse«: hele det ved lov, kontrakt eller frivilligt fastsatte niveau for sikkerhedsstillelse, som er højere end dækningskravet fastsat i artikel 15
- 15) »krav om match funding«: regler om, at betalingsstrømmene mellem forpligtelser og aktiver, som forfalder til betaling, skal matches ved at sikre i kontraktlige vilkår og betingelser, at betalinger fra låntagere og modparter i derivatkontrakter forfalder før, at der foretages udbetalinger til investorer i dækkede obligationer og til modparter i derivatkontrakter, og at de modtagne beløb værdimæssigt mindst svarer til de udbetalinger, der skal foretages til investorer i dækkede obligationer og til modparter i derivatkontrakter, og at de beløb, der modtages fra låntagere og modparter i derivatkontrakter inkluderes i cover poolen i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, indtil betalingerne forfalder til investorerne i dækkede obligationer og modparterne i derivatkontrakter
- 16) »udgående nettopengestrøm«: alle udgående betalingsstrømme, der forfalder på en dag, herunder hovedstol og rentebetalinger samt betalinger i henhold til derivatkontrakter omfattet af programmet for dækkede obligationer, eksklusive alle indgående betalingsstrømme, der forfalder på den samme dag for krav, der er relateret til de dækkende aktiver
- 17) »struktur med en løbetid, som kan forlænges«: en mekanisme, som giver mulighed for at forlænge den på forhånd fastsatte løbetid for dækkede obligationer i et på forhånd fastsat tidsrum, og hvis en bestemt udløsende begivenhed indtræffer
- 18) »offentligt tilsyn med dækkede obligationer«: tilsyn med programmer for dækkede obligationer, som sikrer overholdelse og håndhævelse af de krav, som stilles ved udstedelse af dækkede obligationer
- 19) »særlig administrator«: den person eller enhed, som er udpeget til at administrere et program for dækkede obligationer i tilfælde af insolvens hos et kreditinstitut, som udsteder dækkede obligationer under det pågældende program, eller når et sådant kreditinstitut konstateres at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, eller under særlige omstændigheder, hvis den relevante kompetente myndighed fastslår, at kreditinstituttets korrekte funktion er i alvorlig fare
- 20) »afvikling«: afvikling som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/59/EU

- 21) »koncern«: en koncern som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 138), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 22) »offentlige virksomheder«: offentlige virksomheder som defineret i artikel 2, litra b), i Kommissionens direktiv 2006/111/EF.

AFSNIT II

STRUKTURELLE TRÆK VED DÆKKEDE OBLIGATIONER

KAPITEL 1

»Dual recourse« og afsondring i tilfælde af konkurs

Artikel 4

»Dual recourse«

1. Medlemsstaterne indfører regler, som gør investorer i dækkede obligationer og modparter i derivatkontrakter, der opfylder bestemmelserne i artikel 11, berettigede til følgende krav:
- a) et krav i forhold til det kreditinstitut, som udsteder de dækkede obligationer
 - b) i tilfælde af insolvens eller afvikling af det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, et prioriteret krav i forhold til hovedstolen og eventuelle påløbne og fremtidige renter af dækkende aktiver
 - c) i tilfælde af insolvens hos det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, og hvis det i litra b) omhandlede prioriterede krav ikke kan opfyldes fuldt ud, et krav i forhold til det pågældende kreditinstituts insolvensbo, som er sidestillet med de krav, kreditinstitutets almindelige usikrede kreditorer kan gøre gældende i henhold til den nationale ret om rækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling.
2. De krav, der er omhandlet i stk. 1, begrænses til den fulde betalingsforpligtelse, som er knyttet til de dækkede obligationer.
3. Medlemsstaterne kan med henblik på denne artikels stk. 1, litra c), indføre regler, som i tilfælde af insolvens hos et særligt kreditinstitut, giver investorer i dækkede obligationer og modparter i derivatkontrakter, der opfylder bestemmelserne i artikel 11, et krav, som er foranstillet det krav, det pågældende særlige kreditinstituts almindelige usikrede kreditorer har i henhold til den nationale ret om rækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling, men som er efterstillet i forhold til andre privilegerede kreditorer.

Artikel 5

Dækkede obligationers afsondring i tilfælde af konkurs

Medlemsstaterne sikrer, at de betalingsforpligtelser, som er knyttet til dækkede obligationer, ikke er omfattet af automatisk fremskyndelse ved insolvens eller afvikling af det kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer.

KAPITEL 2

Cover pool og dækning

Afsnit I

Egnede aktiver

Artikel 6

Egnede dækkende aktiver

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at dækkede obligationer til enhver tid er sikret ved:
 - a) aktiver, der er egnede i henhold til artikel 129, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, forudsat at det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, opfylder kravene i nævnte forordnings artikel 129, stk. 1a-3
 - b) dækkende aktiver af høj kvalitet, der sikrer, at det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, har et betalingskrav som anført i stk. 2, og som er sikret ved aktiver stillet som sikkerhed som anført i stk. 3, eller
 - c) aktiver i form af lån til eller garanteret af offentlige virksomheder, jf. dog nærværende artikels stk. 4.
2. Det i stk. 1, litra b) omhandlede betalingskrav skal opfylde følgende retlige krav:
 - a) aktivet udgør et krav om betaling af midler, som har en minimumsværdi, der kan fastsættes til enhver tid, som er juridisk gyldig og kan håndhæves, som ikke er underlagt andre betingelser end den betingelse, at kravet forfalder på et senere tidspunkt, og som er sikret ved pant, behæftelse (charge), panterettighed (lien) eller anden garanti
 - b) det pant, den behæftelse (charge), den panterettighed (lien) eller den garanti, der sikrer betalingskravet, kan realiseres
 - c) alle retlige krav vedrørende det pant, den behæftelse (charge), den panterettighed (lien) eller den garanti, der sikrer betalingskravet, er opfyldt
 - d) det pant, den behæftelse (charge), den panterettighed (lien) eller den garanti, der sikrer betalingskravet, gør det muligt for det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, at inddrive betalingskravets værdi uden unødigt ophold.

Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, vurderer mulighederne for fyldestgørelse af betalingskrav og for at realisere aktiver stillet som sikkerhed, inden de medtages i cover poolen.

3. Aktiver stillet som sikkerhed i henhold til stk. 1, litra b), skal opfylde et af følgende krav:
 - a) for fysiske aktiver stillet som sikkerhed findes der værdiansættelsesstandarder, som er generelt accepteret blandt sagkyndige, og som er hensigtsmæssige for det pågældende fysiske aktiv stillet som sikkerhed, og der findes et offentligt register, som registrerer ejerforhold og krav vedrørende de pågældende fysiske aktiver stillet som sikkerhed, eller
 - b) for aktiver i form af eksponeringer udledes den eksponerede modparts sikkerhed og soliditet af skatteopkrævningsbeføjelser eller af løbende offentligt tilsyn med modpartens operationelle soliditet og finansielle solvens.

De i dette stykkes første afsnit, litra a), omhandlede fysiske aktiver stillet som sikkerhed bidrager til dækning af forpligtelser, der er knyttet til dækkede obligationer, op til den mindste værdi af hovedstolen af panterettighederne sammenlagt med eventuelle foranstående panterettigheder og 70 % af disse fysiske aktiver stillet som sikkerhed. De i dette stykkes første afsnit, litra a), omhandlede fysiske aktiver stillet som sikkerhed, som sikrer aktiver som omhandlet i stk. 1, litra a), er ikke forpligtet til at overholde grænsen på 70 % eller grænserne i artikel 129, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Hvis der med henblik på dette stykkes første afsnit, litra a), ikke findes et offentligt register for et bestemt fysisk aktiv stillet som sikkerhed, kan medlemsstaterne indføre en alternativ form for certificering af ejerforholdet og af krav vedrørende det pågældende fysiske aktiv stillet som sikkerhed, for så vidt som den form for certificering yder beskyttelse, der er sammenlignelig med den beskyttelse, der ydes af et offentligt register i den forstand, at den i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats ret giver interesserede tredjemænd mulighed for at få adgang til oplysninger vedrørende identifikation af det behæftede fysiske aktiv stillet som sikkerhed, fordeling af ejerforhold, dokumentation for og fordeling af behæftelser og håndhævelse af sikkerhedsinteresser.

4. Med henblik på stk. 1, litra c), skal dækkede obligationer, der er sikret ved lån til eller garanteret af offentlige virksomheder som primære aktiver, være underlagt et minimum af overdækning af sikkerhedsstillelse på 10 % og være underlagt alle følgende betingelser:

- a) de offentlige virksomheder leverer væsentlige offentlige tjenesteydelser på grundlag af en licens, en koncessionskontrakt eller en anden form for overdragelse fra en offentlig myndighed
- b) de offentlige virksomheder er underlagt offentligt tilsyn
- c) de offentlige virksomheder har tilstrækkelige indtægtsskabende beføjelser, der sikres af det forhold, at sådanne offentlige virksomheder:
 - i) har den tilstrækkelige fleksibilitet til at opkræve og forhøje gebyrer, afgifter og fordringer i relation til den leverede tjenesteydelse for at sikre deres soliditet og solvens
 - ii) modtager tilstrækkelige tilskud på et lovbestemt grundlag til at sikre deres finansielle soliditet og solvens til gengæld for levering af væsentlige offentlige tjenesteydelser, eller
 - iii) har indgået en aftale om resultatoverførsel med en offentlig myndighed.

5. Medlemsstaterne fastsætter regler for metoden og processen for værdiansættelse af fysiske aktiver stillet som sikkerhed, som sikrer aktiver som omhandlet i stk. 1, litra a) og b). Disse regler skal som minimum sikre følgende:

- a) at der for hvert fysisk aktiv stillet som sikkerhed er en aktuel værdiansættelse på eller under markedsværdien eller belåningsværdien på tidspunktet for medtagelsen af det dækkende aktiv i cover poolen
- b) at værdiansættelsen foretages af en vurderingssagkyndig, som har de nødvendige kvalifikationer, evner og erfaringer, og
- c) at den vurderingssagkyndige er uafhængig af kreditbevillingsprocessen, ikke tager hensyn til spekulative elementer i vurderingen af værdien af det fysiske aktiv stillet som sikkerhed, og dokumenterer værdien af det pågældende fysiske aktiv stillet som sikkerhed på en gennemsigtig og klar måde.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, råder over procedurer, som gør det muligt at overvåge, at de fysiske aktiver stillet som sikkerhed, som sikrer aktiver som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a) og b), er tilstrækkeligt forsikret mod skader, og at forsikringskravet er adskilt i overensstemmelse med artikel 12.

7. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, tilvejebringer dokumentation om de dækkende aktiver, jf. stk. 1, litra a) og b), og om deres udlånspolitikkers overensstemmelse med bestemmelserne i national ret til gennemførelse af denne artikel.

8. Medlemsstaterne fastsætter regler, der sikrer risikospredning i cover poolen med hensyn til detaljeringsgrad og væsentlig koncentration for så vidt angår aktiver, der ikke er egnede i henhold til stk. 1, litra a).

Artikel 7

Aktiver stillet som sikkerhed, som befinder sig uden for Unionen

1. Medlemsstaterne kan give kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, tilladelse til at medtage aktiver, som er sikret ved aktiver stillet som sikkerhed, som befinder sig uden for Unionen, i cover poolen, jf. dog stk. 2.

2. Hvis medlemsstaterne giver tilladelse til medtagelsen af aktiver som omhandlet i stk. 1, sikrer de investorbeskyttelse ved at stille krav om, at kreditinstitutter efterprøver, om disse aktiver stillet som sikkerhed opfylder alle kravene i artikel 6. Medlemsstaterne sikrer, at disse aktiver stillet som sikkerhed yder et niveau af sikkerhed svarende til niveauet for aktiver

stillet som sikkerhed, der befinder sig i Unionen, og sikrer, at disse aktiver stillet som sikkerhed kan realiseres ved retslig håndhævelse på en måde, som har tilsvarende virkning, som realiseringen af aktiver stillet som sikkerhed, der befinder sig i Unionen.

Artikel 8

Koncerninterne puljestrukturer med dækkede obligationer

Medlemsstaterne kan indføre regler om anvendelse af koncerninterne puljestrukturer med dækkede obligationer, under hvilke dækkede obligationer udstedt af et kreditinstitut, der tilhører en koncern (»internt udstedte dækkede obligationer«), anvendes som dækkende aktiver for den eksterne udstedelse af dækkede obligationer, som foretages af et andet kreditinstitut, der tilhører den samme koncern (»eksternt udstedte dækkede obligationer«). Disse regler skal som minimum omfatte følgende krav:

- a) de internt udstedte dækkede obligationer sælges til det kreditinstitut, der udsteder de eksternt udstedte dækkede obligationer
- b) de internt udstedte dækkede obligationer anvendes som dækkende aktiver i cover poolen for de eksternt udstedte dækkede obligationer, og opføres på balancen hos det kreditinstitut, der udsteder de eksternt udstedte dækkede obligationer
- c) cover poolen for de eksternt udstedte dækkede obligationer indeholder kun internt udstedte dækkede obligationer udstedt af et enkelt kreditinstitut inden for koncernen
- d) de kreditinstitutter, der udsteder de eksternt udstedte dækkede obligationer, har til hensigt at sælge dem til investorer i dækkede obligationer uden for koncernen
- e) både de internt og de eksternt udstedte dækkede obligationer opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 1, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, på tidspunktet for udstedelsen og er sikret ved egnede dækkende aktiver, jf. dette direktivs artikel 6.
- f) i tilfælde af grænseoverskridende koncerninterne puljestrukturer med dækkede obligationer skal de dækkende aktiver for de internt udstedte dækkede obligationer opfylde egnetheds- og dækningskravene for de eksternt udstedte dækkede obligationer.

Med henblik på nærværende artikels første afsnit, litra e), kan de kompetente myndigheder udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, tillade dækkede obligationer, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 2 som følge af en ændring, der har medført et lavere kreditkvalitetstrin for de dækkede obligationer, til fortsat at være en del af en koncernintern puljestruktur med dækkede obligationer, forudsat at disse kompetente myndigheder konkluderer, at ændringen i kreditkvalitetstrin ikke skyldes en tilsidesættelse af krav til tilladelse som fastsat i bestemmelserne i den nationale ret til gennemførelse af artikel 19, stk. 2. De kompetente myndigheder udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, underretter efterfølgende EBA om enhver beslutning i henhold til dette afsnit.

Artikel 9

Fælles finansiering

1. Medlemsstaterne giver tilladelse til, at egnede dækkende aktiver, som hidrører fra et kreditinstitut og er blevet købt af et kreditinstitut, som udsteder dækkede obligationer, bliver anvendt som dækkende aktiver til udstedelse af dækkede obligationer.

Medlemsstaterne regulerer sådanne indkøb for at sikre, at kravene i artikel 6 og 12 er opfyldt.

2. Uden at dette berører kravet i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, kan medlemsstaterne tillade overførsler gennem aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse i henhold til direktiv 2002/47/EF.

3. Uden at dette berører kravet i stk. 1, andet afsnit, kan medlemsstaterne også tillade, at aktiver, der hidrører fra en virksomhed, som ikke er et kreditinstitut, anvendes som dækkende aktiver. Hvis medlemsstaterne benytter sig af denne mulighed, skal de kræve, at det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, enten vurderer långivningsstandarderne i den virksomhed, som de dækkede aktiver hidrører fra, eller selv foretager en grundig vurdering af låntagerens kreditværdighed.

*Artikel 10***Cover poolens sammensætning**

Medlemsstaterne sikrer investorbeskyttelse ved at fastsætte bestemmelser for cover pools' sammensætning. Disse bestemmelser skal, hvor det er relevant, fastsætte betingelserne for, at kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, kan medtage primære aktiver, som har forskellige karakteristika, for så vidt angår de pågældende dækkende aktivers strukturelle træk, levetid eller risikoprofil, i cover poolen.

*Artikel 11***Derivatkontrakter i cover poolen**

1. Medlemsstaterne sikrer investorbeskyttelse ved at tillade, at derivatkontrakter udelukkende medtages i cover poolen, hvis følgende krav som minimum er opfyldt:
 - a) derivatkontrakterne medtages i cover poolen udelukkende med henblik på afdækning af risici, og deres volumen justeres i tilfælde af en reduktion i den afdækkede risiko, og de fjernes, når den afdækkede risiko ophører med at eksistere
 - b) derivatkontrakterne er tilstrækkeligt dokumenteret
 - c) derivatkontrakterne er adskilt i overensstemmelse med artikel 12
 - d) derivatkontrakterne kan ikke opsiges ved insolvens eller afvikling af det kreditinstitut, der udstedte de dækkede obligationer
 - e) derivatkontrakterne er i overensstemmelse med de regler, der er indført i henhold til stk. 2.
2. Medlemsstaterne indfører med henblik på at sikre overholdelse af kravene i stk. 1 regler vedrørende derivatkontrakter i cover poolen. Disse regler skal præcisere:
 - a) udvælgelseskriterierne for afdækningsmodparterne
 - b) den nødvendige dokumentation, som skal tilvejebringes i forbindelse med derivatkontrakter.

*Artikel 12***Adskillelse af dækkende aktiver**

1. Medlemsstaterne fastsætter regler for adskillelsen af dækkende aktiver. Disse regler skal som minimum omfatte følgende krav:
 - a) alle dækkende aktiver kan til enhver tid identificeres af det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer
 - b) alle dækkende aktiver er af det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, underlagt retligt bindende adskillelse, som kan håndhæves
 - c) alle dækkende aktiver er beskyttet mod krav fra tredjemand, og ingen dækkende aktiver indgår som en del af insolvensboet for det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, før det prioriterede krav, jf. artikel 4, stk. 1, litra b), er opfyldt.

De dækkende aktiver omfatter med henblik på første afsnit sikkerhedsstillelse modtaget i forbindelse med derivatkontrakt-positioner.

2. Den adskillelse af dækkende aktiver, der er omhandlet i stk. 1, gælder også i tilfælde af insolvens eller afvikling af det kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer.

*Artikel 13***Overvågningsansvarlig for cover pools**

1. Medlemsstaterne kan stille krav om, at kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, udpeger en overvågningsansvarlig for cover pools til løbende at overvåge cover poolen med hensyn til kravene i artikel 6-12 og artikel 14-17.

2. Hvis medlemsstaterne gør brug af den mulighed, der er omhandlet i stk. 1, indfører de regler, der som minimum omfatter følgende aspekter:

- a) udpegning og afskedigelse af den overvågningsansvarlige for cover pools
- b) udvælgelseskriterier for den overvågningsansvarlige for cover pools
- c) den rolle og de pligter, som påhviler den overvågningsansvarlige for cover pools, herunder i tilfælde af insolvens eller afvikling af det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer
- d) kravet om at foretage indberetning til de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2
- e) adgangsretten til de oplysninger, der er nødvendige for at varetage de pligter, som påhviler den overvågningsansvarlige for cover pools.

3. Når medlemsstaterne gør brug af den mulighed, der er omhandlet i stk. 1, er den overvågningsansvarlige for cover pools adskilt fra og uafhængig af det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, og det pågældende kreditinstituts revisor.

Medlemsstaterne kan dog tillade, at en overvågningsansvarlig for cover poolen («den interne overvågningsansvarlige») ikke er adskilt fra kreditinstituttet, hvis:

- a) den interne overvågningsansvarlige for cover poolen er uafhængig af kreditbevillingsprocessen i det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer
- b) medlemsstaterne, uden at dette berører stk. 2, litra a), sikrer, at den interne overvågningsansvarlige for cover poolen ikke kan fjernes fra denne funktion som overvågningsansvarlig for cover poolen uden forudgående godkendelse af ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion i det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, og
- c) den interne overvågningsansvarlige for cover poolen, om nødvendigt, har direkte adgang til ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion.

4. Hvis medlemsstaterne gør brug af den mulighed, der er omhandlet i stk. 1, underretter de EBA herom.

Artikel 14

Investorinformation

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, tilvejebringer oplysninger om deres programmer for dækkede obligationer, som er tilstrækkeligt detaljerede til, at investorerne kan vurdere det pågældende programs profil og risici og udvise due diligence.

2. Medlemsstaterne sikrer med henblik på stk. 1, at oplysningerne gives til investorer som minimum hvert kvartal, og at de som minimum omfatter følgende oplysninger om porteføljen:

- a) værdien af cover poolen og udestående dækkede obligationer
- b) en liste over ISIN-koder (International Securities Identification Numbers) for alle udstedelser af dækkede obligationer under det program, som er blevet tildelt en ISIN-kode
- c) den geografiske fordeling og typen af dækkende aktiver, deres lånstørrelse og værdiansættelsesmetode
- d) nærmere oplysninger om markedsrisici, herunder renterisikoen og valutarisikoen og kredit- og likvidetsrisici
- e) løbetidsstrukturen for dækkende aktiver og dækkede obligationer, herunder en oversigt over den udløsende begivenhed for løbetidsforlængelse, hvis det er relevant
- f) niveauerne for dækningskrav og -mulighed og niveauerne for lovpligtig, kontraktbaseret og frivillig overdækning af sikkerhedsstillelse
- g) procentdelen af lån, hvor der anses at have fundet misligholdelse sted i henhold til artikel 178 i forordning (EU) nr. 575/2013, og alle tilfælde, hvor lån har været i restance i over 90 dage.

Medlemsstaterne sikrer, at for så vidt angår eksternt udstedte dækkede obligationer under koncerninterne puljestrukturer med dækkede obligationer som omhandlet i artikel 8, gives de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, eller et link hertil, til investorer for så vidt angår alle internt udstedte dækkede obligationer i koncernen. Medlemsstaterne sikrer, at disse oplysninger gives til investorer som minimum på aggregeret grundlag.

3. Medlemsstaterne sikrer investorbeskyttelse ved at stille krav til kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, om at offentliggøre de oplysninger, der stilles til rådighed for investorer i overensstemmelse med stk. 1 og 2, på deres websted. Medlemsstaterne må ikke kræve, at disse kreditinstitutter offentliggør sådanne oplysninger på papir.

Afsnit II

Dæknings- og likviditetskrav

Artikel 15

Dækningskrav

1. Medlemsstaterne sikrer investorbeskyttelse ved at stille krav om, at programmer for dækkede obligationer til enhver tid som minimum opfylder dækningskravene fastsat i stk. 2-8.
2. Alle forpligtelser i forbindelse med dækkede obligationer skal være dækket af betalingskrav, der er knyttet til de dækkende aktiver.
3. De i stk. 2 omhandlede forpligtelser skal omfatte:
 - a) pligt til at betale hovedstolen af de udestående dækkede obligationer
 - b) pligt til at betale renter af udestående dækkede obligationer
 - c) betalingsforpligtelserne knyttet til derivatkontrakter, som ihændehaves i overensstemmelse med artikel 11, og
 - d) de forventede omkostninger forbundet med vedligeholdelse og forvaltning i forbindelse med afviklingen af programmet for dækkede obligationer.

Med henblik på første afsnit, litra d), kan medlemsstaterne tillade beregning af et fast beløb.

4. Følgende dækkende aktiver betragtes som bidragende til at opfylde dækningskravet:
 - a) primære aktiver
 - b) substitutionsaktiver
 - c) likvide aktiver, som ihændehaves i overensstemmelse med artikel 16 og
 - d) betalingskrav knyttet til derivatkontrakter, som ihændehaves i overensstemmelse med artikel 11.

Usikrede krav bidrager ikke til dækning, hvis misligholdelse anses for at have fundet sted i henhold til artikel 178 i forordning (EU) nr. 575/2013.

5. Med henblik på stk. 3, første afsnit, litra c), og stk. 4, første afsnit, litra d), fastsætter medlemsstaterne regler for værdiansættelse af derivatkontrakter.

6. Beregningen af dækningskravet sikrer, at den samlede nominelle værdi af alle dækkende aktiver som minimum svarer til eller overstiger den samlede nominelle værdi af de dækkede obligationer (»nominalprincippet«).

Medlemsstaterne kan tillade andre beregningsprincipper, forudsat at de ikke medfører en højere dækningsratio end den, der beregnes i henhold til nominalprincippet.

Medlemsstaterne fastsætter regler for beregning af eventuelle renteudgifter i forbindelse med udestående dækkede obligationer og renteindtægter i forbindelse med dækkede aktiver, som skal afspejle sunde forsigtighedsprincipper i overensstemmelse med de gældende regnskabsstandards.

7. Uanset stk. 6, første afsnit, kan medlemsstaterne på en måde, der afspejler sunde forsigtighedsprincipper og i overensstemmelse med gældende regnskabsstandards, tillade, at fremtidige renteindtægter på dækkende aktiver med fradrag af fremtidige renteudgifter på de tilsvarende dækkede obligationer tages i betragtning med henblik på at udligne eventuelle mangler i dækningen af den primære betalingsforpligtelse, der er knyttet til de dækkede obligationer, når der er en snæver sammenhæng som defineret i den relevante delegerede forordning, der er vedtaget i medfør af artikel 33, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, på følgende betingelser:

- a) betalinger, som er modtaget i løbet af det dækkende aktivs levetid, og som er nødvendige til dækning af den betalingsforpligtelse, der er knyttet til den tilsvarende dækkede obligation, er adskilt i overensstemmelse med artikel 12 eller er medtaget i cover poolen i form af dækkende aktiver som omhandlet i artikel 6, indtil betalingerne er forfaldet, og
- b) det er kun muligt at foretage forudbetaling af det dækkende aktiv ved at udnytte indfrielsesmuligheden som defineret i den relevante delegerede forordning, der er vedtaget i medfør af artikel 33, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, eller i tilfælde af dækkede obligationer, der kan indfries til pari af det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, ved at det dækkende aktivs låntager som minimum betaler den dækkede obligations pariværdi.

8. Medlemsstaterne sikrer, at beregningen af dækkende aktiver og forpligtelser baseres på den samme metode. Medlemsstaterne kan tillade forskellige beregningsmetoder til beregning af på den ene side dækkende aktiver og på den anden side forpligtelser, forudsat at anvendelsen af sådanne forskellige beregningsmetoder ikke resulterer i en højere dækningsratio end beregnet efter samme metode for beregning af både dækkede aktiver og forpligtelser.

Artikel 16

Krav om likviditetsbuffer for cover poolen

1. Medlemsstaterne sikrer investorbeskyttelse ved at stille krav om, at cover poolen til enhver tid omfatter en likviditetsbuffer sammensat af likvide aktiver, der er tilgængelige til dækning af udgående nettopengestrømme i forbindelse med programmet for dækkede obligationer.
2. Likviditetsbufferen for cover poolen skal dække de samlede maksimale udgående nettopengestrømme for de næste 180 dage.
3. Medlemsstaterne sikrer, at den likviditetsbuffer for cover poolen, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, består af følgende typer aktiver, adskilt i overensstemmelse med dette direktivs artikel 12:
 - a) aktiver, der opfylder betingelserne for aktiver på niveau 1, niveau 2A eller niveau 2B i henhold til den gældende delegerede forordning, som er vedtaget i henhold til artikel 460 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er værdiansat i overensstemmelse med nævnte delegerede forordning og ikke udstedt af selve det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, eller af dets moderselskab, eller af dets moderselskab, medmindre dette er en offentlig enhed, som ikke er et kreditinstitut, dets datterselskaber eller andre datterselskaber i moderselskabet eller af en securitiseringsenhed med særligt formål, som kreditinstituttet er tæt knyttet til
 - b) kortfristede eksponeringer mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 1 eller 2, eller kortfristede indlån til kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 1, 2 eller 3 i overensstemmelse med artikel 129, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Medlemsstaterne kan begrænse typerne af likvide aktiver til anvendelse med henblik på stk. 1, litra a) og b).

Medlemsstaterne sikrer, at usikrede krav fra eksponeringer, der anses for at være misligholdte i overensstemmelse med artikel 178 i forordning (EU) nr. 575/2013, ikke kan bidrage til likviditetsbufferen for cover poolen.

4. Hvis kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, er omfattet af likviditetskrav i andre EU-retsakter, der fører til overlapning med cover poolens likviditetsbuffer, kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende bestemmelserne i nationale ret til gennemførelse af stk. 1, 2 og 3 for den periode, der er fastsat i nævnte EU-retsakter. Medlemsstaterne må kun gøre brug af denne mulighed indtil den dato, hvor en ændring af disse EU-retsakter med henblik på at fjerne denne overlapning finder anvendelse, og skal underrette Kommissionen og EBA, hvis de gør brug af denne mulighed.

5. Medlemsstaterne kan tillade, at beregningen af hovedstolen for strukturer med en løbetid, som kan forlænges, baseres på den endelige forfaldsdato i overensstemmelse med de bestemmelser og vilkår, der gælder for den dækkede obligation.

6. Medlemsstaterne kan fastsætte, at stk. 1 ikke finder anvendelse på dækkede obligationer, som er omfattet af krav om match funding.

*Artikel 17***Betingelser for strukturer med en løbetid, som kan forlænges**

1. Medlemsstaterne kan give tilladelse til udstedelse af dækkede obligationer med strukturer med en løbetid, som kan forlænges, hvis investorbekyttelse som minimum er sikret ved følgende:
 - a) løbetiden kan kun forlænges på grundlag af objektive udløsende begivenheder, der er fastsat i national ret, og ikke efter eget skøn af det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer
 - b) de udløsende begivenheder for løbetidsforlængelse er angivet i de kontraktlige vilkår og betingelser for den dækkede obligation
 - c) de oplysninger, som gives til investor om løbetidsstrukturen, er tilstrækkelige til at sætte den pågældende i stand til at fastlægge risikoen ved den dækkede obligation, og omfatter en detaljeret beskrivelse af:
 - i) de udløsende begivenheder for løbetidsforlængelse
 - ii) konsekvenserne for en løbetidsforlængelse i tilfælde af insolvens eller afvikling af det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer
 - iii) den rolle, som varetages af de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, og, hvis det er relevant, af den særlige administrator med hensyn til løbetidsforlængelsen
 - d) den endelige forfaldsdato for den dækkede obligation kan til enhver tid fastsættes
 - e) i tilfælde af insolvens eller afvikling af det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, påvirker løbetidsforlængelser ikke rækkefølgen for investorer i dækkede obligationer og vender heller ikke om på rækkefølgen i de oprindelige forfaldsplaner for programmet for dækkede obligationer
 - f) løbetidsforlængelsen ændrer ikke de strukturelle træk ved den dækkede obligation for så vidt angår »dual recourse« som omhandlet i artikel 4 og afsondring i tilfælde af konkurs som omhandlet i artikel 5.
2. Medlemsstater, som giver tilladelse til udstedelse af dækkede obligationer med strukturer med en løbetid, som kan forlænges, underretter EBA herom.

AFSNIT III

OFFENTLIGT TILSYN MED DÆKKEDE OBLIGATIONER*Artikel 18***Offentligt tilsyn med dækkede obligationer**

1. Medlemsstaterne sikrer investorbekyttelse ved at fastsætte, at udstedelse af dækkede obligationer er omfattet af offentligt tilsyn med dækkede obligationer.
2. Medlemsstaterne udpeger med henblik på det offentlige tilsyn med dækkede obligationer, der er omhandlet i stk. 1, en eller flere kompetente myndigheder. De underretter Kommissionen og EBA om de pågældende udpegede myndigheder og angiver en eventuel opdeling af funktioner og pligter.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 2, overvåger udstedelsen af dækkede obligationer med henblik på at vurdere, hvorvidt de krav, der er fastsat i bestemmelserne i national ret til gennemførelse af dette direktiv, er opfyldt.
4. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, registrerer alle deres transaktioner i forbindelse med programmet for dækkede obligationer og råder over tilstrækkelige og passende dokumentationssystemer og -processer.
5. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at der er truffet passende foranstaltninger, som gør det muligt for de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til denne artikels stk. 2, at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, hvorvidt kravene i bestemmelserne i national ret til gennemførelse af dette direktiv, er opfyldt, undersøge eventuelle overtrædelser af de pågældende krav og pålægge administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i overensstemmelse med bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 23.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 2, har den ekspertise, de ressourcer, den operationelle kapacitet, de beføjelser og den uafhængighed, der er påkrævet for at varetage de funktioner, der er forbundet med offentligt tilsyn med dækkede obligationer.

*Artikel 19***Tilladelse til programmer for dækkede obligationer**

1. Medlemsstaterne sikrer investorbeskyttelse ved at stille krav om, at der skal indhentes tilladelse til et program for dækkede obligationer, inden der udstedes dækkede obligationer under det pågældende program. Medlemsstaterne tillægger de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, beføjelse til at give sådanne tilladelser.
2. Medlemsstaterne fastsætter kravene til den tilladelse, der er omhandlet i stk. 1, herunder som minimum følgende:
 - a) en passende driftsplan for udstedelsen af dækkede obligationer
 - b) passende politikker, processer og metoder, som tager sigte på investorbeskyttelse, og som omfatter godkendelse, ændring, fornyelse og genfinansiering af lån, som indgår i cover poolen
 - c) ledere og medarbejdere, som udelukkende beskæftiger sig med programmet for dækkede obligationer, og som har tilstrækkelige kvalifikationer og tilstrækkelig viden i forhold til udstedelsen af dækkede obligationer og forvaltningen af programmet for dækkede obligationer
 - d) en administrativ opsætning af cover poolen og overvågning heraf, som opfylder kravene i bestemmelserne i national ret til gennemførelse af dette direktiv.

*Artikel 20***Offentligt tilsyn med dækkede obligationer i tilfælde af insolvens og afvikling**

1. De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, samarbejder med afviklingsmyndigheden i tilfælde af afvikling af et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer, for at sikre bevaring af de rettigheder og interesser, som investorerne i dækkede obligationer har, herunder ved som minimum at kontrollere den løbende og forsvarelige forvaltning af programmet for dækkede obligationer under afviklingsprocessen.
2. Medlemsstaterne kan bestemme, at der skal udpeges en særlig administrator i tilfælde af insolvens hos et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer, for at sikre bevaring af de rettigheder og interesser, som investorerne i dækkede obligationer har, herunder ved som minimum at kontrollere den løbende og forsvarelige forvaltning af programmet for dækkede obligationer, så længe det er nødvendigt.

Hvis medlemsstaterne gør brug af denne mulighed, kan de stille krav om, at deres kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, godkender udpegningen og afskedigelsen af den særlige administrator. Medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, skal som minimum stille krav om, at de kompetente myndigheder høres om udpegning og afskedigelse af den særlige administrator.

3. Hvis medlemsstaterne fastsætter, at der skal udpeges en særlig administrator i henhold til stk. 2, vedtager de regler om den pågældende særlige administrators opgaver og ansvarsområder, herunder som minimum i forhold til:
 - a) afvikling af de forpligtelser, der er knyttet til de dækkede obligationer
 - b) forvaltning og realisering af dækkende aktiver, herunder at overføre dem sammen med forpligtelser i tilknytning til dækkede obligationer til et andet kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer
 - c) de juridiske transaktioner, som er nødvendige for behørig forvaltning af cover poolen, for løbende overvågning af dækningen af de forpligtelser, der er knyttet til de dækkede obligationer, for indledning af procedurer med henblik på at føre aktiver tilbage i cover poolen og for overførsel af de aktiver, der er tilbage, til insolvensboet for det kreditinstitut, der har udstedt de dækkede obligationer, når alle forpligtelser i tilknytning til dækkede obligationer er afviklet.

Med henblik på første afsnit, litra c), kan medlemsstaterne tillade, at den særlige administrator, i tilfælde af at det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, er insolvent, opererer i henhold til den tilladelse, som det pågældende kreditinstitut er i besiddelse af, under iagttagelse af de samme operative krav.

4. Medlemsstaterne sikrer koordinering og udveksling af oplysninger med henblik på insolvens- eller afviklingsprocessen mellem de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, den særlige administrator, hvis en sådan administrator er udpeget, og i tilfælde af afvikling afviklingsmyndigheden.

*Artikel 21***Indberetning til de kompetente myndigheder**

1. Medlemsstaterne sikrer investorbeskyttelse ved at stille krav om, at kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, skal indberette de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, om programmer for dækkede obligationer til de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2. Denne indberetning foretages regelmæssigt såvel som efter anmodning fra disse kompetente myndigheder. Medlemsstaterne fastsætter regler om hyppigheden af den regelmæssige indberetning.
2. De indberetningsforpligtelser, der skal fastsættes i henhold til stk. 1, skal omfatte krav om, at de oplysninger, der skal gives, som minimum omfatter oplysninger om følgende:
 - a) aktivernes egnethed og krav i forbindelse med cover pools i overensstemmelse med artikel 6-11
 - b) adskillelse af dækkende aktiver i overensstemmelse med artikel 12
 - c) hvor det er relevant, den funktion, som den overvågningsansvarlige for cover pools har, i overensstemmelse med artikel 13
 - d) dækningskrav i overensstemmelse med artikel 15
 - e) likviditetsbufferen for cover poolen i overensstemmelse med artikel 16
 - f) hvor det er relevant, betingelserne for strukturer med en løbetid, som kan forlænges, i overensstemmelse med artikel 17.
3. Medlemsstaterne fastsætter regler om de oplysninger, der skal gives efter stk. 2 af de kreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, til de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, i tilfælde af insolvens eller afvikling af et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer.

*Artikel 22***Kompetente myndigheders beføjelser med henblik på offentligt tilsyn med dækkede obligationer**

1. Medlemsstaterne sikrer investorbeskyttelse ved at tillægge de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, alle de tilsyns-, undersøgelses- og sanktionsbeføjelser, der er nødvendige for at føre offentligt tilsyn med dækkede obligationer.
2. De beføjelser, der er omhandlet i stk. 1, omfatter som minimum følgende:
 - a) beføjelse til at give eller at afslå at give tilladelser i henhold til artikel 19
 - b) beføjelse til regelmæssigt at revidere programmet for dækkede obligationer med henblik på at vurdere, om det er i overensstemmelse med bestemmelserne i national ret til gennemførelse af dette direktiv
 - c) beføjelse til at foretage stedlige og ikkestedlige inspektioner
 - d) beføjelse til at pålægge administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, jf. de bestemmelser i national ret, der gennemfører artikel 23
 - e) beføjelse til at vedtage og gennemføre tilsynsmæssige retningslinjer vedrørende udstedelse af dækkede obligationer.

*Artikel 23***Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger**

1. Uden at det berører medlemsstaternes ret til at fastsætte strafferetlige sanktioner, fastsætter medlemsstaterne regler om passende administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der finder anvendelse som minimum i følgende situationer:
 - a) et kreditinstitut har opnået tilladelse til et program for dækkede obligationer ved brug af urigtige erklæringer eller på anden ulovlig vis
 - b) et kreditinstitut opfylder ikke længere de betingelser, hvorunder tilladelsen til et program for dækkede obligationer blev givet
 - c) et kreditinstitut udsteder dækkede obligationer uden at opnå tilladelse i overensstemmelse med bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 19

- d) et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer, opfylder ikke kravene i bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 4
- e) et kreditinstitut udsteder dækkede obligationer, som ikke opfylder kravene i bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 5
- f) et kreditinstitut udsteder dækkede obligationer, som ikke er sikret i overensstemmelse med bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 6
- g) et kreditinstitut udsteder dækkede obligationer, som er sikret ved aktiver, der befinder sig uden for Unionen, i strid med kravene i bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 7
- h) et kreditinstitut sikrer dækkede obligationer i en koncernintern puljestruktur med dækkede obligationer i strid med kravene i bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 8
- i) et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer, opfylder ikke betingelserne for fælles finansiering i bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 9
- j) et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer, opfylder ikke kravene til cover poolens sammensætning i bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 10
- k) et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer, opfylder ikke kravene vedrørende derivatkontrakter i cover poolen i bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 11
- l) et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer, opfylder ikke kravene om adskillelse af dækkende aktiver i bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 12
- m) et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer, indberetter ikke oplysninger eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger i strid med bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 14
- n) et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer, undlader gentagne gange eller konsekvent at opretholde en likviditetsbuffer for cover poolen i strid med bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 16
- o) et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer med en løbetid, der kan forlænges, opfylder ikke betingelserne for strukturer med en løbetid, som kan forlænges, i bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 17
- p) et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer, indberetter ikke oplysninger eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger om dets forpligtelser i strid med bestemmelserne i national ret til gennemførelse af artikel 21, stk. 2.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at indføre administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger for overtrædelser, der er underlagt strafferetlige sanktioner i deres nationale ret. I sådanne tilfælde meddeler medlemsstaterne Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

2. De sanktioner og foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning, og skal som minimum omfatte følgende:

- a) inddragelse af tilladelsen til et program for dækkede obligationer
- b) en offentlig meddelelse, hvori identiteten på den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art nævnes i overensstemmelse med artikel 24
- c) et påbud om, at den fysiske eller juridiske person bringer den udviste adfærd til ophør og afholder sig fra at gentage en sådan adfærd
- d) administrative økonomiske sanktioner.

3. Medlemsstaterne sikrer desuden, at de sanktioner og foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, gennemføres effektivt.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, ved fastsættelsen af arten af administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger og af størrelsen af de pågældende administrative økonomiske sanktioner tager højde for følgende omstændigheder, hvis det er relevant:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) graden af ansvar hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen
- c) den finansielle styrke hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, herunder med henvisning til den juridiske persons samlede omsætning eller den fysiske persons årsindkomst

- d) størrelsen på den fortjeneste, den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har opnået som følge af overtrædelsen eller det tab, den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har undgået, såfremt disse fortjenester eller tab kan beregnes
- e) de tab for tredjemænd, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt disse tab kan beregnes
- f) viljen hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, til at samarbejde med de kompetente myndigheder udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2
- g) eventuelle overtrædelser, som den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, tidligere har begået
- h) enhver faktisk eller eventuel systemisk følge af overtrædelsen.

5. Såfremt de i stk. 1 omhandlede bestemmelser finder anvendelse på juridiske personer, sikrer medlemsstaterne desuden, at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, anvender de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger som fastsat i nærværende artikels stk. 2 på medlemmer af ledelsesorganet samt andre personer, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelsen.

6. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, giver den berørte fysiske eller juridiske person mulighed for at blive hørt, inden de træffer afgørelse om at pålægge administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger som fastsat i nærværende artikels stk. 2. Undtagelser fra retten til at blive hørt kan gælde for vedtagelsen af disse andre administrative foranstaltninger, hvis en hurtig indsats er nødvendig for at forhindre betydelige tab for tredjemænd eller betydelig skade på det finansielle system. I sådanne tilfælde skal den pågældende person have mulighed for at blive hørt så hurtigt som muligt efter vedtagelsen af en sådan administrativ foranstaltning, og om nødvendigt skal den pågældende foranstaltning revideres.

7. Medlemsstaterne sikrer, at enhver afgørelse om at pålægge administrative sanktioner eller administrative foranstaltninger som fastsat i stk. 2 er behørigt begrundet og kan påklages.

Artikel 24

Offentliggørelse af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at bestemmelserne i national ret til gennemførelse af dette direktiv omfatter regler om, at administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger skal offentliggøres uden unødigt ophold på de officielle websteder for de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2. De samme forpligtelser gælder, hvis en medlemsstat beslutter at fastsætte strafferetlige sanktioner i henhold til artikel 23, stk. 1, andet afsnit.

2. De regler, der vedtages i henhold til stk. 1, skal som minimum omfatte et krav om offentliggørelse af enhver afgørelse, som ikke eller ikke længere kan appelleres, og som er truffet som følge af en overtrædelse af bestemmelserne i national ret til gennemførelse af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sikrer, at en sådan offentliggørelse omfatter oplysninger om typen og arten af overtrædelsen og identiteten af den fysiske eller juridiske person, som sanktionen eller foranstaltningen pålægges. Med forbehold af stk. 4 sikrer medlemsstaterne endvidere, at sådanne oplysninger offentliggøres uden unødigt ophold, efter at adressaten er blevet informeret om den pågældende sanktion eller foranstaltning og om offentliggørelsen af den afgørelse, der pålægger sanktionen eller foranstaltningen, på de i henhold til artikel 18, stk. 2, udpegede kompetente myndigheders officielle websteder.

4. Hvis medlemsstaterne tillader offentliggørelse af en afgørelse, der pålægger sanktioner eller andre foranstaltninger, som er genstand for en verserende klage, offentliggør de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, uden unødigt ophold på deres officielle websteder oplysninger om status for denne klage og resultatet heraf.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, offentliggør afgørelsen om pålæggelse af sanktioner eller foranstaltningerne anonymt og i overensstemmelse med national ret, hvis en af følgende omstændigheder gør sig gældende:

- a) hvis sanktionen eller foranstaltningen pålægges en fysisk person, og offentliggørelsen af personoplysninger anses for at være uforholdsmæssig
- b) hvis offentliggørelsen vil skade stabiliteten på de finansielle markeder eller en igangværende strafferetlig efterforskning
- c) hvis offentliggørelsen, i det omfang, hvor dette kan fastslås, vil påføre de involverede kreditinstitutter eller fysiske personer uforholdsmæssig stor skade.

6. I tilfælde, hvor en medlemsstat offentliggør en afgørelse om pålæggelse af en sanktion eller en foranstaltning anonymt kan den tillade, at offentliggørelsen af de relevante oplysninger udskydes.

7. Medlemsstaterne sikrer, at enhver endelig retsafgørelse, som annullerer en afgørelse om at pålægge en sanktion eller en foranstaltning, også offentliggøres.

8. Medlemsstaterne sikrer, at enhver offentliggørelse som omhandlet i stk. 2-6 forbliver på de officielle websteder for de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, i mindst fem år fra datoen for offentliggørelsen. Personoplysninger i offentliggørelsen forbliver kun på det officielle websted i den periode, der er nødvendig og i overensstemmelse med de gældende regler om beskyttelse af personoplysninger. En sådan opbevaringsperiode fastsættes under hensyntagen til de forældelsesfrister, der er fastsat i de berørte medlemsstaters lovgivning, men må under ingen omstændigheder være længere end ti år.

9. De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, underretter EBA om pålagte administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, herunder, hvis det er relevant, om eventuelle klager heraf samt resultatet af disse. Medlemsstaterne sikrer, at disse kompetente myndigheder modtager oplysninger og nærmere detaljer om den endelige dom i forbindelse med eventuelle strafferetlige sanktioner, der pålægges, som disse kompetente myndigheder også videregiver til EBA.

10. EBA opretholder en central database med administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som den har modtaget meddelelse om. Databasen må kun være tilgængelig for de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, og opdateres på grundlag af oplysningerne fra de kompetente myndigheder i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 9.

Artikel 25

Samarbejdsforpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, indgår i et tæt samarbejde med de kompetente myndigheder, der fører overordnet tilsyn med kreditinstitutter i overensstemmelse med den relevante EU-ret, som finder anvendelse på de pågældende institutter, og med afviklingsmyndigheden i tilfælde af afvikling af det kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer.

2. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, indgår i et tæt samarbejde med hinanden. Det pågældende samarbejde omfatter indbyrdes udveksling af oplysninger, som er relevante for de andre myndigheders varetagelse af tilsynsmæssige opgaver i henhold til bestemmelserne i national til gennemførelse af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sikrer med henblik på denne artikels stk. 2, andet punktum, at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, formidler:

- a) alle relevante oplysninger efter anmodning fra en anden kompetent myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, og
- b) på eget initiativ eventuelle væsentlige oplysninger til andre kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, i andre medlemsstater.

4. Medlemsstaterne sikrer også, at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, samarbejder med EBA, eller, hvis det er relevant, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁸⁾, med henblik på dette direktiv.

5. Oplysninger anses med henblik på denne artikel for at være væsentlige, hvis de på afgørende måde kan påvirke vurderingen af udstedelsen af dækkede obligationer i en anden medlemsstat.

Artikel 26

Oplysningskrav

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, offentliggør følgende oplysninger på deres officielle websteder:

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

- a) de nationale love, administrative bestemmelser og generelle retningslinjer, der er vedtaget i forhold til udstedelse af dækkede obligationer
 - b) fortegnelsen over kreditinstitutter, der har tilladelse til at udstede dækkede obligationer
 - c) fortegnelsen over de dækkede obligationer, der har tilladelse til at anvende mærket »European Covered Bond«, og fortegnelsen over de dækkede obligationer, der har tilladelse til at anvende mærket »European Covered Bond (Premium)«.
2. De oplysninger, der offentliggøres i overensstemmelse med stk. 1, skal være tilstrækkeligt fyldestgørende til at muliggøre en meningsfuld sammenligning af de metoder, der benyttes af de i de forskellige medlemsstater kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2. Disse oplysninger opdateres for at tage højde for eventuelle ændringer.
3. De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, underretter på årlig basis EBA om fortegnelsen over kreditinstitutter omhandlet i stk. 1, litra b), og fortegnelserne over dækkede obligationer omhandlet i stk. 1, litra c).

AFSNIT IV

MÆRKNING

Artikel 27

Mærkning

1. Medlemsstaterne sikrer, at mærket »European Covered Bond« såvel som de officielle oversættelser heraf på alle de officielle EU-sprog udelukkende anvendes på dækkede obligationer, som opfylder kravene i bestemmelserne i national ret til gennemførelse af dette direktiv.
2. Medlemsstaterne sikrer, at mærket »European Covered Bond (Premium)« såvel som de officielle oversættelser heraf på alle de officielle EU-sprog udelukkende anvendes på dækkede obligationer, som opfylder kravene i bestemmelserne i national ret til gennemførelse af dette direktiv i national ret, og som opfylder kravene i artikel 129 i forordning (EU) nr. 575/2013, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2160 ⁽¹⁹⁾.

AFSNIT V

ÆNDRINGER AF ANDRE DIREKTIVER

Artikel 28

Ændring af direktiv 2009/65/EF

I artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Første afsnit affattes således:

»4. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1, første afsnit, nævnte 5 %-grænse til højst 25 % for visse obligationer, hvis obligationerne udstedes inden den 8. juli 2022 og opfylder de krav, der er omhandlet i dette stykke, der fandt anvendelse på udstedelsesdatoen, eller, hvis obligationerne er omfattet af definitionen af dækkede obligationer, i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 ^(*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer, om offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 29).«

- 2) Tredje afsnit udgår.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2160 af 27. november 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår eksponeringer i form af dækkede obligationer (se side 1 i denne EUT).

Artikel 29

Ændring af direktiv 2014/59/EU

Artikel 2, stk. 1, nr. 96), i direktiv 2014/59/EU affattes således:

»96) »dækket obligation«: en dækket obligation som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 (*) eller, for så vidt angår et instrument, som blev udstedt inden den 8. juli 2022, en obligation som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF (**), i den udgave, der fandt anvendelse på datoen for udstedelsen

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer, om offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 29).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).«

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 30

Overgangsforanstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at dækkede obligationer udstedt inden den 8. juli 2022, som opfylder kravene i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, der fandt anvendelse på udstedelsesdatoen, ikke er omfattet af kravene i nærværende direktivs artikel 5-12 og artikel 15, 16, 17 og 19, men at der fortsat kan henvises til dem som dækkede obligationer i overensstemmelse med nærværende direktiv indtil deres forfaldsdato.

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, i dette direktiv, overvåger, at dækkede obligationer, der udstedt før den 8. juli 2022, er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, der fandt anvendelse på datoen for deres udstedelse, og med kravene i nærværende direktiv, for så vidt som de finder anvendelse i overensstemmelse med første afsnit i dette stykke.

2. Medlemsstaterne kan anvende stk. 1 på tapudstedelser af dækkede obligationer under ISIN-koder åbnet før den 8. juli 2022 for op til 24 måneder efter den dato, forudsat at disse udstedelser overholder alle følgende krav:

- a) forfaldsdatoen for den dækkede obligation ligger før 8. juli 2027
- b) den samlede udstedelsesstørrelse af de tapudstedelser, der er foretaget efter den 8. juli 2022, er ikke mere end det dobbelte af den samlede udstedelsesstørrelse for de udestående dækkede obligationer, der er udestående den dag
- c) den samlede udstedelsesstørrelse for den dækkede obligation ved forfald overstiger ikke 6 000 000 000 EUR eller et tilsvarende beløb i national valuta
- d) aktiverne stillet som sikkerhed befinder sig i den medlemsstat, der anvender stk. 1 på tapudstedelser af dækkede obligationer.

Artikel 31

Revision og rapporter

1. Senest den 8. juli 2024 aflægger Kommissionen i tæt samarbejde med EBA rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag, om, hvorvidt og i givet fald hvordan der kan indføres en ækvivalensordning for tredjelandskreditinstitutter, der udsteder dækkede obligationer, og for investorer i disse dækkede obligationer, idet der tages højde for den internationale udvikling i dækkede obligationer, navnlig udviklingen i de lovgivningsmæssige rammer i tredjelande.

2. Senest den 8. juli 2025 aflægges Kommissionen i tæt samarbejde med EBA rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv med hensyn til niveauet af investorbeskyttelse og om udviklingen med hensyn til udstedelse af dækkede obligationer i Unionen. Rapporten skal omfatte eventuelle henstillinger til yderligere tiltag. Rapporten skal omfatte oplysninger om følgende:

- a) udviklingen i antallet af tilladelser til at udstede dækkede obligationer
- b) udviklingen i antallet af dækkede obligationer udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i national ret til gennemførelse af dette direktiv og med artikel 129 i forordning (EU) nr. 575/2013
- c) udviklingen i aktiver til sikring af udstedelse af dækkede obligationer
- d) udviklingen i niveauet for overdækning af sikkerhedsstillelse
- e) grænseoverskridende investeringer i dækkede obligationer, herunder investeringer fra og udadgående investeringer til tredjelande
- f) udviklingen i udstedelse af dækkede obligationer med strukturer med en løbetid, som kan forlænges
- g) udviklingen for så vidt angår risici og fordele ved anvendelse af eksponeringer som omhandlet i artikel 129, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013
- h) funktionsmåden for markederne for dækkede obligationer.

3. Senest den 8. juli 2024 sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om de spørgsmål, der er anført i stk. 2.

4. Senest den 8. juli 2024 vedtager Kommissionen efter at have bestilt og modtaget en undersøgelse, der vurderer risiciene og fordelene ved dækkede obligationer med strukturer med en løbetid, der kan forlænges, og efter samråd med EBA en rapport og forelægger den pågældende undersøgelse og rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

5. Senest den 8. juli 2024 vedtager Kommissionen en rapport om muligheden for at indføre et »dual recourse«-instrument ved navn »European Secured Notes«. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 32

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 8. juli 2021 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender senest disse love og bestemmelser fra den 8. juli 2022.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 33

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 34

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 27. november 2019.

På Europa-Parlamentets vegne
D.M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
T. TUPPURAINEN
Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS Gennemførelsesforordning (EU) 2019/2163

af 17. december 2019

om fastsættelse af udløsende mængder for 2020 og 2021 med henblik på eventuel anvendelse af tillægsimporttold for visse frugter og grøntsager

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 183, stk. 1, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge 39 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/892 ⁽²⁾ kan der anvendes en tillægsimporttold, jf. artikel 182, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013, på de produkter og i de perioder, der er angivet i bilag VII til nævnte gennemførelsesforordning. Denne tillægsimporttold pålægges, hvis den årlige mængde af nogen af de produkter, der er overgået til fri omsætning i en af de anvendelsesperioder, der er angivet i nævnte bilag, overstiger udløsningsmængden for import af det pågældende produkt i et år. Tillægsimporttolden pålægges ikke, hvis det er usandsynligt, at importen skaber forstyrrelser på EU-markedet, eller hvis virkningerne ikke står i forhold til det tilstræbte mål.
- (1) I henhold til artikel 182, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1308/2013 skal de udløsende mængder med henblik på eventuel anvendelse af tillægsimporttold for visse frugter og grøntsager fastsættes grundlag af importdata og data om det indenlandske forbrug for de tre foregående år. På grundlag af de data, som medlemsstaterne har indsendt i 2016, 2017 og 2018, bør de udløsende mængder for visse frugter og grøntsager fastsættes for 2020 og 2021.
- (2) Da anvendelsesperioden for eventuel tillægsimporttold som omhandlet i bilag VII til gennemførelsesforordning (EU) 2017/892 starter den 1. januar 2020 for en række produkter, skal nærværende forordning anvendes fra den 1. januar 2020, og den bør derfor træde i kraft hurtigst muligt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I bilaget til nærværende forordning fastsættes for 2020 og 2021 de udløsende mængder, der er omhandlet i artikel 182, stk. 1, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1308/2013, for de produkter, der er opført i bilag VII til gennemførelsesforordning (EU) 2017/892.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/892 af 13. marts 2017 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (EUT L 138 af 25.5.2017, s. 57).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2020.

Den udløber den 30. juni 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2019.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Udløsende mængder for de produkter og perioder, der er angivet i bilag VII til gennemførelsesforordning (EU) 2017/892, med henblik på eventuel anvendelse af tillægsimporttold

Medmindre andet er fastsat i bestemmelserne om fortolkning af den kombinerede nomenklatur, anses varebeskrivelsen kun for at være vejledende. Anvendelsesområdet for tillægstolden i dette bilag fastlægges på grundlag af anvendelsesområdet for KN-koderne, som de foreligger på tidspunktet for vedtagelsen af denne forordning.

Løbenummer	KN-kode	Beskrivelse af produktet	Anvendelsesperiode		Udløsningsmængde (ton)
			2020	2021	
78.0020	0702 00 00	Tomater	Fra den 1. juni til den 30. september		54 848
78.0015			Fra den 1. oktober	til den 31. maj	578 315
78.0065	0707 00 05	Agurker	Fra den 1. maj til den 31. oktober		62 171
78.0075			Fra den 1. november	til den 30. april	48 583
78.0085	0709 91 00	Artiskokker	Fra den 1. november	til den 30. juni	8 244
78.0100	0709 93 10	Courgetter	Fra den 1. januar til den 31. december		94 081
78.0110	0805 10 22 0805 10 24 0805 10 28	Appelsiner	Fra den 1. december	til den 31. maj	466 660
78.0120	0805 22 00	Klementiner	Fra den 1. november	til udgangen af februar	241 919
78.0130	0805 21 0805 29 00	Mandariner (herunder tangeriner og satsumas), wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter	Fra den 1. november	til udgangen af februar	96 897
78.0160	0805 50 10	Citroner	Fra den 1. januar til den 31. maj		351 591
78.0155			Fra den 1. juni til den 31. december		621 073
78.0170	0806 10 10	Spisedruer	Fra den 16. juli til den 16. november		214 307
78.0175	0808 10 80	Æbler	Fra den 1. januar til den 31. august		595 028
78.0180			Fra den 1. september til den 31. december		1 154 623
78.0220	0808 30 90	Pærer	Fra den 1. januar til den 30. april		141 496
78.0235			Fra den 1. juli til den 31. december		106 940
78.0250	0809 10 00	Abrikoser	Fra den 1. juni til den 31. juli		7 166
78.0265	0809 29 00	Kirsebær, undtagen surkirsebær	Fra den 16. maj til den 15. august		104 573
78.0270	0809 30	Ferskner, herunder nektariner	Fra den 16. juni til den 30. september		3 482
78.0280	0809 40 05	Blommer	Fra den 16. juni til den 30. september		204 681

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2019/2164**af 17. december 2019****om ændring af forordning (EF) nr. 889/2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 ⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 1, artikel 16, stk. 3, litra a), og artikel 21, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 16, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 834/2007 har flere medlemsstater fremsendt dossierer på visse stoffer til Kommissionen og de øvrige medlemsstater med henblik på disse stoffers godkendelse og optagelse i bilag I, II, VI og VIII til Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 ⁽²⁾. Disse oplysninger er blevet undersøgt af Ekspertgruppen vedrørende Teknisk Rådgivning om Økologisk Produktion (i det følgende benævnt »EGTOP«) og Kommissionen.
- (2) I sine henstillinger om gødninger ⁽³⁾ konkluderede EGTOP blandt andet, at stofferne »biokul«, »bløddyrssaffald og æggeskaller« samt »huminsyre« og »fulvosyre« overholder målsætningerne og principperne for økologisk produktion. Disse stoffer bør derfor optages i bilag I til forordning (EF) nr. 889/2008. EGTOP anbefalede ligeledes, at definitionen på »calciumcarbonat« som fastsat i samme bilag præciseres.
- (3) I sine henstillinger om plantebeskyttelsesmidler ⁽⁴⁾ konkluderede EGTOP blandt andet, at stofferne »maltodekstrin«, »hydrogenperoxid«, »terpener (eugenol, geraniol og thymol)«, »natriumchlorid«, »cerevisan« og »pyrethriner« fra andre planter end *Chrysanthemum cinerariaefolium* overholder målsætningerne og principperne for økologisk produktion. Disse stoffer bør derfor optages i bilag II til forordning (EF) nr. 889/2008. Desuden har EGTOP fremsat anbefalinger om strukturen i samme bilag.
- (4) I sine henstillinger om foder ⁽⁵⁾ konkluderede EGTOP blandt andet, at stofferne »guargummi« som et fodertilsetningsstof, »ekstrakt fra ægte kastanje« som et sensorisk tilsætningsstof og »vandfrit betain« til enmavede dyr og kun af naturlig eller økologisk oprindelse overholder målsætningerne og principperne for økologisk produktion. Disse stoffer bør derfor optages i bilag VI til forordning (EF) nr. 889/2008. I samme bilag er henvisningen til visse ensileringsmidler uklar og bør præciseres for at undgå forvirring.

⁽¹⁾ EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5. september 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol (EUT L 250 af 18.9.2008, s. 1).⁽³⁾ Final report on fertilisers III: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/final-report-egtop-fertilisers-iii_en.pdf.⁽⁴⁾ Final report on plant protection products IV: https://ec.europa.eu/info/publications/egtop-reports-organic-production_en.⁽⁵⁾ Final report on feed III and food V: https://ec.europa.eu/info/publications/egtop-reports-organic-production_en.

- (5) I sine henstillinger om fødevarer ⁽⁶⁾ konkluderede EGTOP blandt andet, at stofferne »glycerol« som et fugtemiddel i gelekapsler og overfladebehandling af piller, »bentonit« som et teknologisk hjælpestof, »L(+)mælkesyre og kaustisk soda« som et teknologisk hjælpestof til udvinding af plante proteiner, »taragummipulver« som et fortykningsmiddel og »humleekstrakt og harpiksekstrakt« i sukkerfremstillingen overholder målsætningerne og principperne for økologisk produktion. Disse stoffer bør derfor optages i bilag VIII til forordning (EF) nr. 889/2008. Desuden anbefalede EGTOP at kræve, at taragummipulver, lecithiner, glycerol, johannesbrødkernemel, gellangummi, arabisk gummi, guar gummi og carnaubavoks er økologisk fremstillet. Erhvervsdrivende bør tildeles en treårig overgangsperiode for at give dem tid til at tilpasse sig dette nye krav.
- (6) I bilag VIIIa til forordning (EF) nr. 889/2008 er visse henvisninger til betegnelser på tilsætningsstoffer uklare og bør præciseres for at undgå forvirring.
- (7) Forordning (EF) nr. 889/2008 bør derfor ændres.
- (8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forskriftsudvalget for Økologisk Produktion —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 889/2008 foretages følgende ændringer:

- 1) Bilag I erstattes af teksten i bilag I til denne forordning.
- 2) Bilag II erstattes af teksten i bilag II til denne forordning.
- 3) Bilag VI erstattes af teksten i bilag III til denne forordning.
- 4) Bilag VIII erstattes af teksten i bilag IV til denne forordning.
- 5) Bilag VIIIa erstattes af teksten i bilag V til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2019.

På Kommissionens vegne

Formand

Ursula VON DER LEYEN

⁽⁶⁾ Final report on food IV og final report on feed III and food V: https://ec.europa.eu/info/publications/egtop-reports-organic-production_en.

BILAG I

»BILAG I

Gødningstoffer, jordforbedringsmidler og næringsstoffer omhandlet i artikel 3, stk. 1, og artikel 6d, stk. 2*Bemærk:*

A: tilladt i medfør af forordning (EØF) nr. 2092/91 og videreført ved artikel 16, stk. 3, litra c), i forordning (EF) nr. 834/2007

B: tilladt i medfør af forordning (EF) nr. 834/2007

Tilladelse	Navn Produkter, der er sammensat af eller kun indeholder de nedenfor anførte stoffer:	Beskrivelse, krav til sammensætning og anvendelsesbetingelser
A	Fast husdyrgødning	Produkt bestående af en blanding af husdyrgødning og vegetabilsk materiale (strøelse). Ikke fra jordløst husdyrbrug
A	Tørret fast husdyrgødning, herunder tørret fjerkrægødning	Ikke fra jordløst husdyrbrug
A	Kompost af husdyrgødning, herunder fjerkrægødning og komposteret fast husdyrgødning	Ikke fra jordløst husdyrbrug
A	Flydende husdyrgødning	Anvendes efter kontrolleret gæring og/eller passende opblanding Ikke fra jordløst husdyrbrug
B	Komposteret eller forgæret blanding af husholdningsaffald	Produktet fremstillet af kildesorteret husholdningsaffald, der er blevet underkastet kompostering eller anaerob forgæring med henblik på produktion af biogas Kun vegetabilsk og animalsk husholdningsaffald Skal være produceret i et lukket og overvåget indsamlingssystem, som er godkendt af medlemsstaten Maksimal koncentration i mg pr. kg tørstof: cadmium: 0,7, kobber: 70, nikkel: 25, bly: 45, zink: 200, kviksølv: 0,4, chrom (i alt): 70, chrom (VI): ikke påviselig
A	Tørv	Må kun anvendes i forbindelse med havebrug (gartnerier, blomster- og trædyrkning, planteskoler)
A	Kompost fra svampedyrkning	Det oprindelige vækstmedium må kun være fremstillet af produkter i dette bilag
A	Ekskrementer fra orme (ormekompost) og fra insekter	
A	Guano	
A	Komposteret eller forgæret blanding af vegetabilsk materiale	Produkt fremstillet af blandinger af vegetabilsk materiale, der er blevet underkastet kompostering, eller der er sket en anaerob forgæring med henblik på produktion af biogas
B	Biogasfermentat indeholdende animalske biprodukter, som er nedbrudt sammen med materiale af vegetabilsk eller animalsk oprindelse, som anført i dette bilag	Animalske biprodukter (herunder biprodukter fra vilde dyr) af kategori 3 og mave- og tarmindehold af kategori 2 (kategori 2 og 3 som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 ⁽¹⁾) må ikke være fra jordløst husdyrbrug. Processerne skal være i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) nr. 142/2011. Anvendes ikke på de spiselige dele af afgrøder

Tilladelse	Navn Produkter, der er sammensat af eller kun indeholder de nedenfor anførte stoffer:	Beskrivelse, krav til sammensætning og anvendelsesbetingelser
B	Følgende produkter eller biprodukter af animalsk oprindelse: blodmel hovmel hornmel benmel eller aflimet benmel fiskemel kødmel fjermel uld pels (1) hår mejeriprodukter hydrolyserede proteiner (2)	1) Maksimal koncentration af chrom (VI) i mg pr. kg tørstof: ikke påviselig 2) Anvendes ikke på de spiselige dele af afgrøder
A	Produkter eller biprodukter af vegetabilsk oprindelse til gødskning	Eksempler: F.eks. mel af oliekgær/-skrå, kakaoskaller, maltspirer
B	Hydrolyserede proteiner af vegetabilsk oprindelse	
A	Alger og algeprodukter	Når de er fremkommet direkte ved: i) fysisk behandling, herunder tørring, frysning og formaling ii) ekstraktion med vand eller syre og/eller basiske vandige opløsninger iii) gæring
A	Savsmuld og træflis	Træ, der ikke er kemisk behandlet efter fældning
A	Komposteret bark	Træ, der ikke er kemisk behandlet efter fældning
A	Træaske	Fra træ, der ikke er kemisk behandlet efter fældning
A	Blødt råphosphat	Produkt defineret i punkt 7 i bilag IA.2 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2003/2003 ⁽²⁾ . Cadmiumindhold på højst 90 mg pr. kg P205
A	Aluminium-calciumphosphat	Produkt defineret i punkt 6 i bilag IA.2 til forordning (EF) nr. 2003/2003 Cadmiumindhold på højst 90 mg pr. kg P205 Må kun anvendes på basisk jord (pH > 7,5)
A	Thomasphosphat	Produkter defineret i punkt 1 i bilag IA.2 til forordning (EF) nr. 2003/2003
A	Kainit eller kaliumråsalt	Produkter defineret i punkt 1 i bilag IA.3 til forordning (EF) nr. 2003/2003
A	Kaliumsulfat, muligvis indeholdende magnesiumsalt	Produkt, der er fremstillet af kaliumråsalt ved en fysisk udvindingsproces, og som muligvis også indeholder magnesiumsalte

Tilladelse	Navn Produkter, der er sammensat af eller kun indeholder de nedenfor anførte stoffer:	Beskrivelse, krav til sammensætning og anvendelsesbetingelser
A	Vinasse og vinasseekstrakt	Undtagen vinasse fra salmiakproduktion
A	Calciumcarbonat, f.eks.: kridt, mergel, pulveriseret kalksten, algekalk, fosfatholdigt kridt	Kun naturligt forekommende
B	Bløddyrssaffald	Kun hvis det stammer fra bæredygtigt fiskeri, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 7, i Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, eller økologisk akvakultur
B	Æggeskaller	Ikke fra jordløst husdyrbrug
A	Calciumcarbonat og magnesiumcarbonat	Kun naturligt forekommende F.eks. dolomitkalk. pulveriseret magnesiumholdig kalksten
A	Magnesiumsulfat (kieserit)	Kun naturligt forekommende
A	Calciumchloridopløsning	Behandling af blade på æbletræer efter påvist calciummangel
A	Calciumsulfat (gips)	Produkter defineret i punkt 1 i bilag ID til forordning (EF) nr. 2003/2003 Kun naturligt forekommende
A, B	Kalkslam fra sukkerfabrikker	Biprodukt fra sukkerproduktion af sukkerroer og sukkerrør
A	Kalkslam fra vakuumsaltproduktion	Biprodukt fra vakuumsaltproduktionen fra saltlage, der findes i bjergene
A	Rent svovl	Produkter defineret i bilag ID.3 til forordning (EF) nr. 2003/2003
A	Sporstoffer	Uorganiske mikronæringsstoffer opført i del E i bilag I til forordning (EF) nr. 2003/2003
A	Natriumchlorid	
A	Stenmel og ler	
B	Leonardit (rå, organisk aflejring rig på humussyrer)	Kun hvis det fremkommer som biprodukt ved minedrift
B	Humus- og fulvosyre	Kun hvis opnået ved uorganiske salte/opløsninger med undtagelse af ammoniumsalt eller opnået fra rensning af drikkevand
B	Xylit	Kun hvis det fremkommer som biprodukt ved minedrift (f.eks. som biprodukt ved udvinding af brunkul)
B	Chitin (polysaccharid udvundet af skal fra krebsdyr)	Kun hvis det stammer fra akvakulturproduktion eller bæredygtigt fiskeri, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 7, i Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, eller økologisk akvakultur
B	Organisk rig aflejring fra ferskvandsområder dannet ved udelukkelse af ilt (f.eks. sapropel)	Kun økologiske sedimenter, der er biprodukter af ferskvandsforvaltning eller udvundet af tidligere ferskvandsområder Hvor det er relevant, bør udvinding ske på en måde, der medfører minimal påvirkning af vandmiljøet Kun sedimenter, som hidrører fra kilder fri for kontaminering af pesticider, persistente organiske miljøgifte og benzinlignende stoffer Maksimal koncentration i mg pr. kg tørstof: cadmium: 0,7, kobber: 70, nikkel: 25, bly: 45, zink: 200, kviksølv: 0,4, chrom (i alt): 70, chrom (VI): ikke påviselig

Tilladelse	Navn Produkter, der er sammensat af eller kun indeholder de nedenfor anførte stoffer:	Beskrivelse, krav til sammensætning og anvendelsesbetingelser
B	Biokul — pyrolyseprodukt fremstillet af en række af organiske stoffer af vegetabilsk oprindelse og anvendt som gødningsstoffer	Kun fra plantemateriale uforarbejdet eller forarbejdet med produkter, der er optaget i bilag II Maksimal værdi på 4 mg polycykliske aromatiske kulbrinter (PAHs) pr. kg tørstof (DM). Denne værdi skal fornyes hvert andet år og tage hensyn til risikoen for akkumulering på grund af flere ansøgninger«

(¹) Kommissionens forordning (EU) nr. 142/2011 af 25. februar 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om gennemførelse af Rådets direktiv 97/78/EF for så vidt angår visse prøver og genstande, der er fritaget for veterinærkontrol ved grænsen som omhandlet i samme direktiv (EUT L 54 af 26.2.2011, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2003/2003 af 13. oktober 2003 om gødninger (EUT L 304 af 21.11.2003, s. 1).«

BILAG II

»BILAG II

Pesticider — plantebeskyttelsesmidler, jf. artikel 5, stk. 1

Alle stoffer, der er angivet i dette bilag, skal som minimum overholde de betingelser for anvendelse, der er fastsat i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽¹⁾. Anden kolonne i hver tabel indeholder eventuelle mere restriktive betingelser for anvendelse i økologisk produktion.

1. Stoffer af vegetabilsk eller animalsk oprindelse

Navn	Beskrivelse, krav til sammensætning og anvendelsesbetingelser
Allium sativum (hvidløgsekstrakt)	
Azadirachtin udvundet af <i>Azadirachta indica</i>	
Bivoks	Kun som middel til beskyttelse af sår på træer
COS-OGA	
Hydrolyserede proteiner, bortset fra gelatine	
Laminarin	Tang skal enten være organisk dyrket i overensstemmelse med artikel 6d eller høstet på en bæredygtig måde i overensstemmelse med artikel 6c
Maltodextrin	
Feromoner	Kun i fælder og dispensere
Planteolier	Alle anvendelser, undtaget som herbicid.
Pyrethriner	kun af vegetabilsk oprindelse
Kvassia udvundet af <i>Quassia amara</i>	Kun som insekticid, afskrækkende middel
Repellenter (lugt), vegetabilske eller animalske/fårefedt	Kun på ikke-spiselige dele af afgrøder, og hvor afgrødemateriale ikke indtages af får eller geder
<i>Salix</i> spp. Cortex (også kendt som pilebarkestrakt)	
Terpener (eugenol, geraniol og thymol)	

2. Basisstoffer

Fødevarebaserede basisstoffer (inkl.: Lecithiner, saccharose, fructose, eddike, valle, chitosanhydrochlorid ⁽¹⁾ , Equisetum arvense osv.)	Kun de basisstoffer defineret i henhold til artikel 23 i forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽²⁾ , som er defineret som fødevarer i henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 178/2002, og som er af vegetabilsk eller animalsk oprindelse Stoffer, der ikke skal anvendes som herbicider.
--	--

⁽¹⁾ Udvundet fra bæredygtigt fiskeri eller økologisk akvakultur.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår listen over godkendte aktivstoffer (EUT L 153 af 11.6.2011, s. 1).

3. Mikroorganismer eller stoffer, der produceres af eller hidrører fra mikroorganismer

Navn	Beskrivelse, krav til sammensætning og anvendelsesbetingelser
Mikroorganismer	Ikke af GMO-oprindelse
Spinosad	
Cerevisan	

4. Andre stoffer end de i punkt 1, 2 og 3 nævnte

Navn	Beskrivelse, krav til sammensætning og anvendelsesbetingelser eller begrænsninger for anvendelsen
Aluminiumsilikat (kaolin)	
Calciumhydroxid	Når det anvendes som fungicid, kun til frugttræer, herunder planteskoler, til bekæmpelse af <i>Nectria galligena</i>
Kuldioxid	
Kobberforbindelser i form af: kobberhydroxid, kobberoxychlorid, kobberoxid, bordeauxvæske og tribasisk kobbersulfat	
Diammoniumfosfat	Kun til brug som lokkemiddel i fælder
Ethylen	
Fedtsyrer	Alle anvendelser, undtaget som herbicid
Jernphosphat (jern(III)orthophosphat)	Præparater til overfladespredning mellem dyrkede planter
Hydrogenperoxid	
Kiselgur (diatoméjord)	
Svovlkalk (calciumpolysulfid)	
Paraffinolie	
Kalium- og natriumhydrogencarbonat (også kendt som kalium- og natriumbicarbonat)	
Pyrethroider (kun deltamethrin og lambda-cyhalothrin)	Kun i fælder med specifikke lokkemidler; kun mod <i>Batrocera oleae</i> og <i>Ceratitis capitata</i> Wied
Kvartssand	
Natriumchlorid	Alle anvendelser, undtaget som herbicid
Svovl«	

BILAG III

»BILAG VI

Fodertilsætningsstoffer, der anvendes i foderstoffer, jf. artikel 22, litra g), artikel 24, stk. 2, og artikel 25m, stk. 2

Fodertilsætningsstoffer, der er opført i dette bilag, skal tillades i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003.

1. TEKNOLOGISKE TILSÆTNINGSSTOFFER

a) *Konserveringsmidler*

ID-numre eller Funktionelle grupper	Stof	Beskrivelse, anvendelsesbetingelser
E 200	Sorbinsyre	
E 236	Myresyre	
E 237	Natriumformiat	
E 260	Eddikesyre	
E 270	Mælkesyre	
E 280	Propionsyre	
E 330	Citronsyre	

b) *Antioxidanter*

ID-numre eller Funktionelle grupper	Stof	Beskrivelse, anvendelsesbetingelser
1b306(i)	Tocopherol-ekstrakt fra vegetabilske olier	
1b306(ii)	Tocopherol-rige ekstrakter fra vegetabilske olier (delta-rige)	

c) *Emulgatorer, stabilisatorer, fortyknings- og geleringsmidler*

ID-numre eller Funktionelle grupper	Stof	Beskrivelse, anvendelsesbetingelser
1c322	Lecithiner	Kun hvis de stammer fra økologiske råvarer
		Anvendelsen begrænset til foder til akvakulturdyr

d) *Bindemidler og antiklumpningsmidler*

ID-numre eller Funktionelle grupper	Stof	Beskrivelse, anvendelsesbetingelser
E 412	Guargummi	
E 535	Natriumferrocyanid	Maksimumsdosis på 20 mg/kg NaCl (beregnet som ferrocyanid-anion)

ID-numre eller Funktionelle grupper	Stof	Beskrivelse, anvendelsesbetingelser
	E 551b	Kolloidal kiselsyre
	E 551c	Kiselgur (renset diatoméjord)
	1m558i	Bentonit
	E 559	Kaolinler, asbestfri
	E 560	Naturlig blanding af steatit og chlorit
	E 561	Vermiculit
	E 562	Sepiolit
	E 566	Natrolit-phonolit
	1g568	Clinoptilolit af sedimentær oprindelse
	E 599	Perlit

e) Tilsætningsstoffer til ensilage

ID-numre eller Funktionelle grupper	Stof	Beskrivelse, anvendelsesbetingelser
1k 1k236	Enzymer og mikroorganismer Myresyre	Anvendelsen begrænset til produktion af ensilage, når vejrforholdene ikke tillader en passende gæring Brugen af myre-, propion-syre og deres natriumsalte ved produktion af ensilage er kun tilladt, hvis vejrforholdene ikke tillader en passende gæring.
1k237	Natriumformiat	
1k280	Propionsyre	
1k281	Natriumpropionat	

2. SENSORISKE TILSÆTNINGSSTOFFER

D-numre eller Funktionelle grupper	Stof	Beskrivelse, anvendelsesbetingelser
2b	Aromastoffer	Kun ekstrakter fra landbrugsprodukter
	<i>Castanea sativa</i> Mill.: Kastanjeekstrakt	

3. TILSÆTNINGSSTOFFER MED ERNÆRINGSMÆSSIGE EGENSKABER

a) Vitaminer, provitaminer og kemisk veldefinerede stoffer med tilsvarende virkning

ID-numre eller Funktionelle grupper	Stof	Beskrivelse, anvendelsesbetingelser
3a	Vitaminer og provitaminer	Udvundet af landbrugsprodukter Hvis udvundet syntetisk, kan kun de, der er identiske med vitaminer udledt af landbrugsprodukter, anvendes til enmavede dyr og akvakulturdyr

ID-numre eller Funktionelle grupper	Stof	Beskrivelse, anvendelsesbetingelser
		Hvis udvundet syntetisk, kan kun vitaminer af type A, D og E, der er identiske med vitaminer udvundet af landbrugsprodukter, anvendes til drøvtyggere, efter forudgående tilladelse fra medlemsstaterne baseret på en vurdering af drøvtyggenes muligheder for at skaffe sig de nødvendige mængder af de pågældende vitaminer gennem deres foderrationer
3a920	Vandfrit betain	Kun for enmavede dyr Kun af naturlig oprindelse og hvis af økologisk oprindelse

b) Forbindelser af sporstoffer

	ID-numre eller Funktionelle grupper	Stof	Beskrivelse, anvendelsesbetingelser
	E1 Jern		
	3b101	Jern(II)carbonat (siderit)	
	3b103	Jern(II)sulfat, monohydrat	
	3b104	Jern(II)sulfat, heptahydrat	
	3b201	Kaliumiodid	
	3b202	Calciumjodat, vandfrit	
	3b203	Coatet granulat af calciumjodat, vandfrit	
	3b301	Cobalt(II)acetattetrahydrat	
	3b302	Cobalt(II)carbonat	
	3b303	Cobalt(II)carbonathydroxid (2:3)monohydrat	
	3b304	Coatet granulat af cobalt(II)carbonathydroxid (2:3)monohydrat med overfladebehandling	
	3b305	Cobalt(II)sulfatheptahydrat	
	3b402	Kobber(II)dicarbonathydroxid	
	3b404	Kobber(II)oxid	
	3b405	Kobber(II)sulfat, pentahydrat	
	3b409	Kobberoxyklorid (TBCC)	
	3b502	Mangan-(II)-oxid	
	3b503	Mangansulfat, monohydrat	
	3b603	Zinkoxid	
	3b604	Zinksulfat-heptahydrat	

	ID-numre eller Funktionelle grupper	Stof	Beskrivelse, anvendelsesbetingelser
	3b605	Zinksulfat-monohydrat	
	3b609	Zinkchloridhydroxid, monohydrat (TBZC)	
	3b701	Natriummolybdatdihydrat	
	3b801	Natriumselenit	
	3b810, 3b811, 3b812, 3b813 og 3b817	Selenberiget gær, inaktiveret	

4. ZOOTEKNISKE TILSÆTNINGSSTOFFER

ID-numre eller Funktionelle grupper Gruppe	Stof	Beskrivelse, anvendelsesbetingelser anvendelse
4a, 4b, 4c og 4d	Enzymer og mikroorganismer i kategorien »Zootekniske tilsætningsstoffer«««	

BILAG IV

»BILAG VIII

Visse produkter og stoffer, der anvendes ved produktion af forarbejdede økologiske fødevarer, økologisk gær og økologiske gærprodukter jf. artikel 27, stk. 1, litra a), og artikel 27a, litra a)

DEL A — FØDEVARETILSÆTNINGSSTOFFER, HERUNDER BÆRESTOFFER

Ved beregningen omhandlet i artikel 23, stk. 4, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 834/2007, beregnes tilsætningsstoffer, der er mærket med en asterisk i kolonnen med kodenummeret, som ingredienser af landbrugsoprindelse.

Kode	Navn	Forarbejdning af fødevarer af		Særlige betingelser og restriktioner ud over bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1333/2008
		vegetabilsk oprindelse	animalsk oprindelse	
E 153	Vegetabilsk kul		X	Asket gedeost Morbier-ost
E 160b*	Annattoekstrakter, bixin, norbixin		X	Red Leicester-ost Double Gloucester-ost Cheddar Mimolette-ost
E 170	Calciumcarbonat	X	X	Må ikke anvendes til farvning eller tilsætning af calcium til produkter
E 220	Svovldioxid	X	X (Kun for mjød)	I frugtvin (vin fremstillet af anden frugt end druer, inkl. cider og pæremost) og mjød med og uden tilsat sukker: 100 mg/l (Maksimalt indhold uanset oprindelse, udtrykt som SO ₂ i mg/l)
E 223	Natriummetabisulfit		X	Krebsdyr
E 224	Kaliummetabisulfit	X	X (Kun for mjød)	I frugtvin (vin fremstillet af anden frugt end druer, inkl. cider og pæremost) og mjød med og uden tilsat sukker: 100 mg/l (Maksimalt indhold uanset oprindelse, udtrykt som SO ₂ i mg/l)
E250	natriumnitrit		X	For kødprodukter Dette tilsætningsstof må kun benyttes, hvis det over for myndighederne er godtgjort, at der ikke findes et teknologisk alternativ, der giver den samme garanti og/eller gør det muligt at bevare produktets specifikke kendetegn. Ikke sammen med E252 Vejledende tilsat mængde udtrykt som NaNO ₂ : 80 mg/kg, maksimal restmængde udtrykt som NaNO ₂ : 50 mg/kg
E252	Kaliumnitrat		X	Kødprodukter Dette tilsætningsstof må kun benyttes, hvis det over for myndighederne er godtgjort, at der ikke findes et teknologisk alternativ, der giver den samme garanti og/eller gør det muligt at bevare produktets specifikke kendetegn. Ikke sammen med E250 Vejledende tilsat mængde udtrykt som NaNO ₃ : 80 mg/kg, maksimal restmængde udtrykt som NaNO ₃ : 50 mg/kg

Kode	Navn	Forarbejdning af fødevarer af		Særlige betingelser og restriktioner ud over bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1333/2008
		vegetabilsk oprindelse	animalsk oprindelse	
E 270	Mælkesyre	X	X	
E 290	Kuldioxid	X	X	
E 296	Æblesyre	X		
E 300	Ascorbinsyre	X	X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: Kødprodukter
E 301	Natriumascorbat		X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: Kødprodukter i forbindelse med nitrater og nitritter
E 306(*)	Tocopherolrig ekstrakt	X	X	Antioxidant
E 322(*)	Lecithiner	X	X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: Mejeriprodukter. Kun hvis de stammer fra økologisk produktion. Finder anvendelse fra den 1. januar 2022. Indtil denne dato kun hvis fremstillet af økologiske råvarer
E 325	Natriumlactat		X	Mælkebaserede produkter og kødprodukter
E 330	Citronsyre	X	X	
E 331	Natriumcitrat	X	X	
E 333	Calciumcitrat	X		
E 334	Vinsyre (L(+)-)	X	X (Kun for mjød)	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: Mjød
E 335	Natriumtartrater	X		
E 336	Kaliumtartrater	X		
E 341(i)	Monocalcium phosphat	X		Hævemiddel til selvhævende mel
E 392*	Ekstrakter af Rosmarin	X	X	Kun hvis de stammer fra økologisk produktion
E 400	Alginsyre	X	X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: mælkebaserede produkter
E 401	Natriumalginat	X	X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: mælkebaserede produkter
E 402	Kaliumalginat	X	X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: mælkebaserede produkter
E 406	Agar	X	X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: mælkebaserede produkter og kødprodukter
E 407	Carragenan	X	X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: mælkebaserede produkter
E 410*	Johannesbrødkerner-mel	X	X	Kun hvis de stammer fra økologisk produktion. Finder anvendelse fra den 1. januar 2022.

Kode	Navn	Forarbejdning af fødevarer af		Særlige betingelser og restriktioner ud over bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1333/2008
		vegetabilsk oprindelse	animalsk oprindelse	
E 412*	Guargummi	X	X	Kun hvis de stammer fra økologisk produktion. Finder anvendelse fra den 1. januar 2022.
E 414*	Arabisk gummi	X	X	Kun hvis de stammer fra økologisk produktion. Finder anvendelse fra den 1. januar 2022.
E 415	Xanthangummi	X	X	
E 417	Taragummipulver	X	X	Fortykningsmiddel Kun hvis de stammer fra økologisk produktion. Finder anvendelse fra den 1. januar 2022.
E 418	Gellangummi	X	X	Kun høj acyl Kun hvis de stammer fra økologisk produktion. Finder anvendelse fra den 1. januar 2022.
E 422	Glycerin	X	X	Kun af vegetabilsk oprindelse Kun hvis de stammer fra økologisk produktion. Finder anvendelse fra den 1. januar 2022. Til planteekstrakt, smagsstoffer, fugtemiddel i gelekapsler og som overfladebelægning til piller
E 440 (i)*	Pektin	X	X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: mælkebaserede produkter
E 464	Hydroxypropylmethylcellulose	X	X	Indkapsling; materiale til kapsler
E 500	Natriumcarbonater	X	X	
E 501	Kalium Karbonater	X		
E 503	Ammonium Karbonater	X		
E 504	Magnesium Karbonater	X		
E 509	Calciumklorid		X	Koagulering af mælk
E 516	Calciumsulfat	X		Transportør
E 524	Natriumhydroxid	X		Til overfladebehandling af »Laugengebäck« og regulering af surhedsgraden i økologiske aromastoffer
E 551	Siliciumdioxid	X	X	Til urter og krydderier i tørret pulverform, aromastoffer og propolis
E 553b	Talkum	X	X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: Til overfladebehandling af pølser
E 901	Bivoks	X		Kun som overfladebehandlingsmiddel i konfektur Bivoks fra økologisk produktion
E 903	Carnaubavoks	X		Som overfladebehandlingsmiddel i konfektur Som risikometode til påkrævet ekstrem koldforarbejdning af frugt som en karantæneforanstaltning mod skadelige organismer (Kommissionens gennemførelsesdirektiv (EU) 2017/1279) ⁽¹⁾ . Kun hvis de stammer fra økologisk produktion. Finder anvendelse fra den 1. januar 2022. Indtil denne dato kun hvis fremstillet af økologiske råvarer.

Kode	Navn	Forarbejdning af fødevarer af		Særlige betingelser og restriktioner ud over bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1333/2008
		vegetabilsk oprindelse	animalsk oprindelse	
E 938	Kvælstof Argon	X	X	
E 939	Helium	X	X	
E 941	Erythritol	X	X	
E 948	Ilt	X	X	
E 968	Erythritol	X	X	Kun hvis de stammer fra økologisk produktion uden brug af ionbytteknologi

(¹) Kommissionens gennemførelsesdirektiv (EU) 2017/1279 af 14. juli 2017 om ændring af bilag I-V til Rådets direktiv 2000/29/EF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet (EUT L 184 af 15.7.2017, s. 33).

DEL B — TEKNOLOGISKE HJÆLPEMIDLER OG ANDRE PRODUKTER, SOM MÅ ANVENDES VED FORARBEJDNING AF ØKOLOGISK FREMSTILLEDE INGREDIENSER AF LANDBRUGSOPRINDELSE

Navn	Tilberedning af alle fødevarer af vegetabilsk oprindelse	Tilberedning af alle fødevarer af animalsk oprindelse	Særlige betingelser og restriktioner ud over bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1333/2008
Vand	X	X	Drikkevand som omhandlet i Rådets direktiv 98/83/EF
Calciumklorid	X		Koaguleringsmiddel
Calciumcarbonat	X		
Calciumhydroxid	X		
Calciumsulfat	X		Koaguleringsmiddel
Magnesiumchlorid (eller nigari)	X		Koaguleringsmiddel
Kaliumcarbonat	X		Med hensyn til fødevarer af vegetabilsk oprindelse: tørring af druer
Natriumcarbonat	X	X	
Mælkesyre		X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: Til regulering af pH-værdien i saltlage ved ostefremstilling
L(+)mælkesyre fra gæring	X		Med hensyn til fødevarer af vegetabilsk oprindelse: til forarbejdning af vegetabilsk protein-ekstrakt
Citronsyre	X	X	
Natriumhydroxid	X		Med hensyn til fødevarer af vegetabilsk oprindelse: til sukkerfremstilling, til fremstilling af olie bortset fra olivenolie, til forarbejdning af vegetabilsk proteinekstrakt
Svovlsyre	X	X	Gelatinefremstilling Sukkerfremstilling
Humleekstrakt	X		Med hensyn til fødevarer af vegetabilsk oprindelse: kun til antimikrobielt brug til fremstilling af sukker. Hvis de stammer fra økologisk produktion

Navn	Tilberedning af alle fødevarer af vegetabilsk oprindelse	Tilberedning af alle fødevarer af animalsk oprindelse	Særlige betingelser og restriktioner ud over bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1333/2008
Harpiksekstrakt	X		Med hensyn til fødevarer af vegetabilsk oprindelse: kun til antimikrobielt brug til fremstilling af sukker. Hvis de stammer fra økologisk produktion
Saltsyre		X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: Gelatinefremstilling, til regulering af pH-værdien i saltlage ved forarbejdning af Gouda, Edam og Maasdammer oste, Boerenkaas, Friese og Leidse Nagelkaas.
Ammoniumhydroxid		X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: gelatinefremstilling
Hydrogenperoxid		X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: gelatinefremstilling
Kuldioxid	X	X	
Kvælstof	X	X	
Ethanol	X	X	Opløsningsmiddel
Garvesyre	X		Filtreringsmiddel
Ægalbumin	X		
Kasein	X		
Gelatine	X		
Husblas	X		
Vegetabilske olier	X	X	Indfedtnings-, slip- eller antiskumningsmiddel Kun hvis de stammer fra økologisk produktion
Siliciumdioxid i form af gel eller kolloid opløsning	X		
Aktiveret kul	X		
Talkum	X		I overensstemmelse med de specifikke renhedskriterier for fødevaretilsætningsstof E 553b
Bentonit	X	X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: som antiklumpningsmiddel til mjød
Celluloser	X	X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: Gelatinefremstilling
Diatoméjord	X	X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: Gelatinefremstilling
Perlit	X	X	Med hensyn til fødevarer af animalsk oprindelse: Gelatinefremstilling
Hasselnøddeskaller	X		
Rismel	X		
Bivoks	X		Slipmiddel Bivoks fra økologisk produktion

Navn	Tilberedning af alle fødevarer af vegetabilsk oprindelse	Tilberedning af alle fødevarer af animalsk oprindelse	Særlige betingelser og restriktioner ud over bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1333/2008
Carnaubavoks	X		Slipmiddel Kun hvis de stammer fra økologisk produktion. Finder anvendelse fra den 1. januar 2022. Indtil denne dato kun hvis fremstillet af økologiske råvarer
Eddikesyre		X	Kun hvis de stammer fra økologisk produktion Til forarbejdning af fisk. Ved naturlig gæring. Må ikke fremstilles af eller fra GMO.
Thiaminhydrochlorid	X	X	Kun til forarbejdning af frugtvín, inkl. cider, pæremost og mjød
Diammoniumfosfat	X	X	Kun til forarbejdning af frugtvín, inkl. cider, pæremost og mjød
Træfibre	X	X	Kun fra tømmer, der er certificeret og stammer fra bæredygtig skovdrift Det træ, der anvendes, må ikke indeholde giftige stoffer (fra behandling efter høst, naturligt forekommende giftstoffer eller giftstoffer fra mikroorganismer)

DEL C — HJÆLPESTOFFER TIL PRODUKTION AF GÆR OG GÆRPRODUKTER

Navn	Primærgær	Gærttilberedninger/-formuleringer	Særlige betingelser
Calciumklorid	X		
Kuldioxid	X	X	
Citronsyre	X		Til regulering af pH-værdien ved gærproduktionen
Mælkesyre	X		Til regulering af pH-værdien ved gærproduktionen
Kvælstof	X	X	
Ilt	X	X	
Kartoffelstivelse	X	X	Til filtrering Kun hvis de stammer fra økologisk produktion
Natriumcarbonat	X	X	Til regulering af pH-værdien
Vegetabilske olier	X	X	Indfedtnings-, slip- eller antiskumningsmiddel. Kun hvis de stammer fra økologisk produktion«

BILAG V

»BILAG VIIIa

Produkter og stoffer, der er tilladt til anvendelse i eller tilsætning til de i artikel 29c omhandlede økologiske vinavlsprodukter

Behandling i overensstemmelse med bilag I A til forordning (EF) nr. 606/2009	Produkt eller stof	Særlige betingelser og restriktioner inden for de grænser og betingelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1234/2007 og (EF) nr. 606/2009
Nr. 1: Brug til beluftning eller iltning	— Luft — Luftformig ilt	
Nr. 3: Centrifugering og filtrering	— Perlit — Celluloser — Diatoméjord	Kun til brug som inaktivt filtreringsmiddel
Nr. 4: Brug til at skabe en inaktiv atmosfære og behandle produktet uden luftens indvirkning	— Kvælstof — Kuldioxid — Argon	
Nr. 5, 15 og 21: Anvendelse	— Gær ⁽¹⁾ , gærskorpe	
Nr. 6: Anvendelse	— Diammoniumfosfat — Thiaminhydrochlorid — Autolyseret gær	
Nr. 7: Anvendelse	— Svovldioxid — Kaliumbisulfit eller kaliummetabisulfit	(a) Det maksimale svovldioxidindhold må ikke overstige 100 mg/l for rødvin, jf. nr. 1 a) i del A i bilag I B til forordning (EF) nr. 606/2009, ved et restsukkerindhold på under 2 g/l (b) Det maksimale svovldioxidindhold må ikke overstige 150 mg/l for hvidvin og rosévin, jf. nr. 1 b) i del A i bilag I B til forordning (EF) nr. 606/2009, ved et restsukkerindhold på under 2 g/l. (c) For alle andre kategorier vin nedsættes det maksimale svovldioxidindhold, der er anvendt i henhold til bilag I B til forordning (EF) nr. 606/2009 den 1. august 2010, med 30 mg/l.
Nr. 9: Anvendelse	— Trækul til ønologisk brug	
Nr. 10: Klaring	— Spiselig gelatine ⁽²⁾ — Vegetabiliske proteiner af hvede eller ærter ⁽²⁾ — Husblas ⁽²⁾ — Ægalbumin ⁽²⁾ — Tannin ⁽²⁾ — Kartoffelproteiner ⁽²⁾ — Gærproteinekstrakter ⁽²⁾ — Kasein — Chitosan udvundet af <i>Aspergillus niger</i> — Kaliumkaseinat — Siliciumdioxid — Bentonit — Pektolytiske enzymer	

Behandling i overensstemmelse med bilag I A til forordning (EF) nr. 606/2009	Produkt eller stof	Særlige betingelser og restriktioner inden for de grænser og betingelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1234/2007 og (EF) nr. 606/2009
Nr. 12: Brug til syring	— Mælkesyre — L(+)-vinsyre	
Nr. 13: Brug til afsyring	— L(+)-vinsyre — Calciumcarbonat — Neutralt kaliumtartrat — Kaliumbicarbonat	
Nr. 14: Tilføjelse	— Aleppofyrharpiks	
Nr. 17: Anvendelse	— Mælkesyrebakterier	
Nr. 19: Tilføjelse	— L-ascorbinsyre	
Nr. 22: Brug til bobledannelse	— Nitrogen	
Nr. 23: Tilføjelse	— Kuldioxid	
Nr. 24: Tilsætning til stabilisering af vinen	— Citronsyre	
Nr. 25: Tilføjelse	— Tannin ⁽¹⁾	
Nr. 27: Tilføjelse	— Metavinsyre	
Nr. 28: Anvendelse	— Akaciegummi 2) ⁽²⁾ (= gummi arabicum)	
Nr. 30: Anvendelse	— Kaliumbitartrat	
Nr. 31: Anvendelse	— Kobbercitrat	
Nr. 35: Anvendelse	— Gærmanoproteiner	
Nr. 38: Anvendelse	— Egetræsspån	
Nr. 39: Anvendelse	— Kaliumalginat	
Nr. 44: Anvendelse	— Chitosan udvundet af <i>Aspergillus niger</i>	
Nr. 51: Anvendelse	— Inaktiveret gæring	
Behandling i overensstemmelse med bilag III, nr. A. 2, litra b), til forordning (EF) nr. 606/2009	— Calciumsulfat	Kun for »vino generoso« eller »vino generoso de licor«

⁽¹⁾ For de enkelte gærstammer: om muligt udvundet af økologiske råvarer.

⁽²⁾ Om muligt afledt af økologiske råvarer.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2019/2165**af 17. december 2019****om tilladelse til ændring af specifikationerne for den nye fødevarer korianderfrøolie fra *Coriandrum sativum* i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 af 25. november 2015 om nye fødevarer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 ⁽¹⁾, særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EU) 2015/2283 fastsættes det, at kun nye fødevarer, der er godkendt og opført på EU-listen, må markedsføres i Unionen.
- (2) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 ⁽²⁾ om EU-listen over nye fødevarer blev vedtaget i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2015/2283.
- (3) I henhold til artikel 12 i forordning (EU) 2015/2283 skal Kommissionen træffe beslutning om godkendelse og markedsføring af en ny fødevarer i Unionen og om ajourføring af EU-listen.
- (4) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 ⁽³⁾ blev der ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/155/EU ⁽⁴⁾ givet tilladelse til markedsføring af korianderfrøolie fra *Coriandrum sativum* som en ny levnedsmiddelingrediens til anvendelse i kosttilskud.
- (5) Den 2. juli 2019 indgav virksomheden Ovalie Innovation («ansøgeren») en ansøgning til Kommissionen om at ændre specifikationerne for korianderfrøolie fra *Coriandrum sativum*, jf. artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) 2015/2283. Ansøgeren anmodede om en reduktion af minimumsniveauet for oliesyre fra de nuværende 8,0 % til 7,0 %.
- (6) Ansøgeren begrundede sin ansøgning ved at anføre, at ændringen er nødvendig for at tage højde for den naturlige variation af oliesyreniveauet, der kan konstateres i planten *Coriandrum sativum*.
- (7) Kommissionen finder det unødvendigt, at lade Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet («autoriteten») udføre en sikkerhedsevaluering af den aktuelle ansøgning, jf. artikel 10, stk. 3, i forordning (EU) 2015/2283. Oliesyre er den naturlige hovedbestanddel i olivenolie. Oliesyre forekommer også naturligt — på niveauer, der er identiske med de foreslåede niveauer i den nye fødevarer — i en række andre basisfødevarer, der længe har været betegnet som sikre ved konsum.
- (8) Den foreslåede ændring i oliesyreniveauet i korianderfrøolie fra *Coriandrum sativum* ændrer ikke ved konklusionerne i autoritetens sikkerhedsvurdering ⁽⁵⁾, som støttede dens godkendelse ved gennemførelsesafgørelse 2014/155/EU. Specifikationerne for den nye fødevarer korianderfrøolie fra *Coriandrum sativum* bør derfor ændres til det foreslåede oliesyreniveau.

⁽¹⁾ EUT L 327 af 11.12.2015, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 af 20. december 2017 om EU-listen over nye fødevarer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 om nye fødevarer (EUT L 351 af 30.12.2017, s. 72).⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser (EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1).⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/155/EU af 19. marts 2014 om tilladelse til markedsføring af korianderfrøolie som en ny levnedsmiddelingrediens i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 (EUT L 85 af 21.3.2014, s. 13).⁽⁵⁾ EFSA Journal 2013;11(10):3422.

- (9) De oplysninger, der forelægges i ansøgningen, danner et tilstrækkeligt grundlag til at fastslå, at de foreslåede ændringer af specifikationerne for den nye fødevare korianderfrøolie fra *Coriandrum sativum* er i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EU) 2015/2283.
- (10) Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 bør derfor ændres.
- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

EU-listen over godkendte nye fødevarer, som er omhandlet i artikel 6 i forordning (EU) 2015/2283 og foreligger i gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470, og som vedrører den nye fødevare korianderfrøolie fra *Coriandrum sativum*, ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2019.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

I bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 affattes oplysningerne vedrørende »Korianderfrøolie fra *Coriandrum sativum*« i tabel 2 (Specifikationer) således:

Godkendt ny fødevare	Specifikationer
»Korianderfrøolie fra <i>Coriandrum sativum</i>	Beskrivelse/definition: Korianderfrøolie er en olie, som indeholder glycerider af fedtsyrer, og som er fremstillet af frø fra korianderplanten <i>Coriandrum sativum</i> L. Svag gullig farve, uden smag CAS-nr.: 8008-52-4 Fedtsyresammensætning: Palmitinsyre (C16:0): 2-5 % Stearinsyre (C18:0): < 1,5 % Petroselininsyre (cis-C18:1(n-12)): 60-75 % Oliesyre (cis-C18:1(n-9)): 7-15 % Linolsyre (C18:2): 12-19 % α-linolsyre (C18:3): < 1,0 % Transfedtsyrer: ≤ 1,0 % Renhed: Brydningsindeks (20 °C): 1,466-1,474 Syretal: ≤ 2,5 mg KOH/g Peroxidtal (PV): ≤ 5,0 meq/kg Iodtal: 88-110 enheder Forsæbningsstal: 179-200 mg KOH/g Uforsæbelige bestanddele: ≤ 15 g/kg«.

AFGØRELSE

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2019/2166

af 16. december 2019

om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU for så vidt angår opførelse af Serbien og Sydkorea på listerne over tredjelande og territorier, hvis tilsyns- og reguleringsmæssige krav anses for at være ækvivalente med henblik på behandling af eksponeringer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 107, stk. 4, artikel 114, stk. 7, artikel 115, stk. 4, artikel 116, stk. 5, og artikel 142, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU ⁽²⁾ indeholder lister over tredjelande og territorier, hvis tilsyns- og reguleringsmæssige regler anses for at svare til de tilsyns- og reguleringsmæssige regler, der anvendes i Unionen i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013.
- (2) Kommissionen har foretaget yderligere vurderinger af de tilsyns- og reguleringsmæssige regler for kreditinstitutter i visse tredjelande og territorier. På baggrund af disse vurderinger har Kommissionen kunnet konstatere, om disse regler er ækvivalente med henblik på at fastslå, hvordan de relevante kategorier af eksponeringer, der er nævnt i artikel 107, 114, 115, 116 og 142 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal behandles.
- (3) Ækvivalensen er blevet fastslået ved en resultatbaseret analyse af tredjelandets tilsyns- og reguleringsmæssige regler, ved hvilken deres evne til at opnå de samme generelle mål som Unionens tilsyns- og reguleringsmæssige regler testes. Målene vedrører navnlig stabiliteten og integriteten af både det indenlandske og det globale finansielle system i dets helhed, effektiviteten og tilstrækkeligheden af beskyttelsen af investorer og andre forbrugere af finansielle tjenesteydelser, samarbejdet mellem forskellige aktører i det finansielle system, herunder regulerings- og tilsynsmyndigheder, tilsynets uafhængighed og effektivitet samt den effektive gennemførelse og håndhævelse af relevante internationalt vedtagne standarder. For at nå de samme generelle mål som Unionens tilsyns- og reguleringsmæssige regler bør tredjelandets tilsyns- og reguleringsmæssige regler leve op til en række operationelle, organisatoriske og tilsynsmæssige standarder, der afspejler de væsentlige elementer i Unionens tilsyns- og reguleringsmæssige krav, der gælder for de relevante kategorier af finansielle institutioner.
- (4) Kommissionen har i forbindelse med vurderingerne taget hensyn til udviklingen i de tilsyns- og reguleringsmæssige regler i Serbien og Sydkorea siden vedtagelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/536 ⁽³⁾ og taget hensyn til tilgængelige informationskilder, herunder vurderingen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, som anbefalede, at de tilsyns- og reguleringsmæssige regler, der gælder for kreditinstitutter i disse tredjelande, bør anses for at svare til Unionens regelsæt for så vidt angår artikel 107, stk. 3, artikel 114, stk. 7, artikel 115, stk. 4, artikel 116, stk. 5, og artikel 142, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013. Kommissionen konstaterer desuden, at Serbien har forbedret sit regelsæt for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, og at arbejde fortsat pågår i den forbindelse.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU af 12. december 2014 om ækvivalensen af visse tredjelandes og territoriers tilsyns- og reguleringsmæssige krav med henblik på behandling af eksponeringer i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 155).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/536 af 29. marts 2019 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU for så vidt angår listerne over tredjelande og territorier, hvis tilsyns- og reguleringsmæssige krav anses for at være ækvivalente med henblik på behandling af eksponeringer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 92 af 1.4.2019, s. 3).

- (5) Kommissionen har konkluderet, at Serbien og Sydkorea har tilsyns- og reguleringsmæssige regler, der lever op til en række operationelle, organisatoriske og tilsynsmæssige standarder, der som minimum svarer til de væsentlige elementer i Unionens tilsyns- og reguleringsmæssige regler, der gælder for kreditinstitutter. Derfor bør de tilsyns- og reguleringsmæssige krav vedrørende kreditinstitutter i Serbien og Sydkorea anses for som minimum at svare til dem, der anvendes i Unionen, for så vidt angår artikel 107, stk. 3, artikel 114, stk. 7, artikel 115, stk. 4, artikel 116, stk. 5, og artikel 142, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.
- (6) Gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU bør derfor ændres med henblik på at opføre Serbien og Sydkorea på de relevante lister over tredjelande og territorier, hvis tilsyns- og reguleringsmæssige krav med henblik på behandling af de eksponeringer, der er omhandlet i artikel 107, 114, 115, 116 og 142 i forordning (EU) nr. 575/2013, anses for at svare til Unionens regelsæt.
- (7) Listerne over tredjelande og territorier, for hvilke der anses at være ækvivalens med henblik på de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013, er ikke udtømmende. Kommissionen vil med bistand af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed fortsat løbende overvåge udviklingen i tredjelands og territoriers tilsyns- og reguleringsmæssige regler med henblik på efter behov og mindst hvert femte år at ajourføre de i gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU fastsatte lister over tredjelande og territorier, navnlig i lyset af udviklingen i de tilsyns- og reguleringsmæssige regler, i Unionen og på globalt plan, idet der tages hensyn til nye tilgængelige kilder til relevant information.
- (8) Den løbende gennemgang af de tilsyns- og reguleringsmæssige krav, der gælder i de tredjelande og territorier, der er anført i bilag I til V til gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU, bør ikke berøre Kommissionens mulighed for at foretage en særlig gennemgang vedrørende et bestemt tredjeland eller territorium på et hvilket som helst tidspunkt uden for den generelle gennemgang, hvis den relevante udvikling nødvendiggør, at Kommissionen revurderer den anerkendelse, som er blevet tilkendt ved gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU. En sådan revurdering kan medføre, at anerkendelsen af ækvivalens trækkes tilbage.
- (9) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Bankudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU foretages følgende ændringer:

- 1) Bilag I erstattes af teksten i bilag I til nærværende afgørelse.
- 2) Bilag IV erstattes af teksten i bilag II til nærværende afgørelse.
- 3) Bilag V erstattes af teksten i bilag III til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2019.

På Kommissionens vegne
Formand
Ursula VON DER LEYEN

BILAG I

»BILAG I

Liste over tredjelande og territorier, jf. artikel 1 (kreditinstitutter)

- 1) Argentina
 - 2) Australien
 - 3) Brasilien
 - 4) Canada
 - 5) Kina
 - 6) Færøerne
 - 7) Grønland
 - 8) Guernsey
 - 9) Hongkong
 - 10) Indien
 - 11) Isle of Man
 - 12) Japan
 - 13) Jersey
 - 14) Mexico
 - 15) Monaco
 - 16) New Zealand
 - 17) Saudi-Arabien
 - 18) Serbien
 - 19) Singapore
 - 20) Sydafrika
 - 21) Sydkorea
 - 22) Schweiz
 - 23) Tyrkiet
 - 24) USA«
-

BILAG II

»BILAG IV

Liste over tredjelande og territorier, jf. artikel 4 (kreditinstitutter)

- 1) Argentina
 - 2) Australien
 - 3) Brasilien
 - 4) Canada
 - 5) Kina
 - 6) Færøerne
 - 7) Grønland
 - 8) Guernsey
 - 9) Hongkong
 - 10) Indien
 - 11) Isle of Man
 - 12) Japan
 - 13) Jersey
 - 14) Mexico
 - 15) Monaco
 - 16) New Zealand
 - 17) Saudi-Arabien
 - 18) Serbien
 - 19) Singapore
 - 20) Sydafrika
 - 21) Sydkorea
 - 22) Schweiz
 - 23) Tyrkiet
 - 24) USA«
-

BILAG III

»BILAG V

Liste over tredjelande og territorier, jf. artikel 5 (kreditinstitutter og investeringsselskaber)

Kreditinstitutter:

- 1) Argentina
- 2) Australien
- 3) Brasilien
- 4) Canada
- 5) Kina
- 6) Færøerne
- 7) Grønland
- 8) Guernsey
- 9) Hongkong
- 10) Indien
- 11) Isle of Man
- 12) Japan
- 13) Jersey
- 14) Mexico
- 15) Monaco
- 16) New Zealand
- 17) Saudi-Arabien
- 18) Serbien
- 19) Singapore
- 20) Sydafrika
- 21) Sydkorea
- 22) Schweiz
- 23) Tyrkiet
- 24) USA

Investeringselskaber:

- 1) Australien
 - 2) Brasilien
 - 3) Canada
 - 4) Kina
 - 5) Hongkong
 - 6) Indonesien
 - 7) Japan (begrænset til Type I Financial Instruments Business Operators)
 - 8) Mexico
 - 9) Sydkorea
 - 10) Saudi-Arabien
 - 11) Singapore
 - 12) Sydafrika
 - 13) USA«
-

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2019/2167**af 17. december 2019****om godkendelse af netstrategiplanen for lufttrafikstyringsnetfunktionerne i det fælles europæiske luftrum for perioden 2020-2029**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 551/2004 af 10. marts 2004 om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum («luftrumsforordningen»⁽¹⁾), særlig artikel 6, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 677/2011⁽²⁾ og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/123⁽³⁾ skal den netforvalter, der er udpeget i overensstemmelse med nævnte forordninger, opstille og ajourføre en netstrategiplan.
- (2) I henhold til forordning (EU) nr. 677/2011 og gennemførelsesforordning (EU) 2019/123 skal netstrategiplanen vedtages af Kommissionen, efter at netadministrationsorganet har godkendt den.
- (3) Den 27. juni 2019 godkendte netadministrationsorganet netstrategiplanen for perioden 2020-2029. Nævnte periode falder sammen med de relevante referenceperioder og dækker den periode, som netforvalteren er udpeget for.
- (4) Netstrategiplanen bør godkendes.
- (5) Denne afgørelse bør træde i kraft snarest muligt inden begyndelsen af den periode, som netstrategiplanen dækker.
- (6) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for det Fælles Luftrum, der er nedsat ved artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 549/2004⁽⁴⁾ —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den netstrategiplan for perioden 2020-2029, der er godkendt af netadministrationsorganet på dets 25. møde den 27. juni 2019⁽⁵⁾, godkendes.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2019.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

⁽¹⁾ EUT L 96 af 31.3.2004, s. 20.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 677/2011 af 7. juli 2011 om detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af netfunktioner for lufttrafikstyring (ATM) og om ændring af forordning (EU) nr. 691/2010 (EUT L 185 af 15.7.2011, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/123 af 24. januar 2019 om detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af netfunktioner for lufttrafikstyring (ATM) og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 677/2011 (EUT L 28 af 31.1.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 549/2004 af 10. marts 2004 om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum (rammeforordningen) (EUT L 96 af 31.3.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Netstrategiplanen for lufttrafikstyringsnetfunktionerne i det fælles europæiske luftrum for perioden 2020-2029, der er offentliggjort som dokument NMB/19/25/7 på netforvalterens websted: <https://www.eurocontrol.int/network-manager#key-documents>

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2019/2168**af 17. december 2019****om udnævnelse af formanden, medlemmerne og deres suppleanter i netadministrationsorganet og af medlemmerne og deres suppleanter i krisekoordineringscellen for europæisk luftfart for lufttrafikstyringsnetfunktioner for den tredje referenceperiode 2020-2024**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 551/2004 af 10. marts 2004 om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum («luftrumsforordningen») ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EU) nr. 677/2011 ⁽²⁾ og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/123 ⁽³⁾ oprettes et netadministrationsorgan til at overvåge og styre udførslen af lufttrafikstyringsnetfunktioner. Der oprettes også en krisekoordineringscelle for europæisk luftfart med henblik på at sikre effektiv krisestyring på netplan.
- (1) For at sikre, at de fungerer effektivt, bør formanden, næstformændene, medlemmerne af netadministrationsorganet og deres suppleanter samt medlemmerne af krisekoordineringscellen for europæisk luftfart og deres suppleanter udnævnes for mindst én af præstationsordningens referenceperioder, dvs. fra 2020 til 2024 inkl., som fastsat i artikel 7, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/317 ⁽⁴⁾.
- (2) De enheder, der skal repræsenteres i netadministrationsorganet, foreslog i april 2019 deres kandidater til stemmeberettigede medlemmer til nedadministrationsorganet og deres suppleanter. I henhold til artikel 21, stk. 2, litra c), i gennemførelsesforordning (EU) 2019/123 blev medlemsstaterne hørt, og de afgav udtalelse om de foreslåede udpegelser.
- (3) Kandidaterne til stemmeberettigede medlemmer foreslog i oktober 2019 deres kandidater til formand og to kandidater til næstformænd til det nye organ.
- (4) Eurocontrol foreslog i november 2019 i henhold til artikel 18, stk. 7, i gennemførelsesforordning (EU) 2019/123 kandidater til posterne som de ikkestemmeberettigede medlemmer, der skal repræsentere luftfartstjenesteudøvere fra associerede lande, i det nye organ.
- (5) De organisationer, der skal repræsenteres i krisekoordineringscellen for europæisk luftfart, foreslog i april 2019 deres udnævnelser til cellen.
- (6) I overensstemmelse med disse forslag bør formanden, næstformændene, medlemmerne af netadministrationsorganet og deres suppleanter samt medlemmer af krisekoordineringscellen for europæisk luftfart og deres suppleanter nu udpeges.
- (7) Denne afgørelse bør træde i kraft så hurtigt som muligt før den periode, der dækker de omtalte udnævnelser, begynder.
- (8) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for det Fælles Luftrum, der er nedsat i medfør af artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 549/2004 ⁽⁵⁾ —

⁽¹⁾ EUT L 96 af 31.3.2004, s. 20.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 677/2011 af 7. juli 2011 om detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af netfunktioner for lufttrafikstyring (ATM) og om ændring af forordning (EU) nr. 691/2010 (EUT L 185 af 15.7.2011, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/123 af 24. januar 2019 om detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af netfunktioner for lufttrafikstyring (ATM) og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 677/2011 (EUT L 28 af 31.1.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/317 af 11. februar 2019 om oprettelse af en præstations- og afgiftsordning for det fælles europæiske luftrum og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 390/2013 og (EU) nr. 391/2013 (EUT L 56 af 25.2.2019, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 549/2004 af 10. marts 2004 om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum («rammeforordningen») (EUT L 96 af 31.3.2004, s. 1).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De personer, der er opført på listen i bilag I, udnævnes i perioden fra den 1. januar 2020 indtil den 31. december 2024 henholdsvis til formand, næstformænd, medlemmer af netadministrationsorganet og deres suppleanter.

Artikel 2

De personer, der er opført på listen i bilag II, udnævnes i perioden fra den 1. januar 2020 indtil den 31. december 2024 henholdsvis til medlemmer af krisekoordineringscellen for europæisk luftfart og deres suppleanter.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2019.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG I

STEMMEBERETTIGEDE OG IKKESTEMMEBERETTIGEDE MEDLEMMER OG DERES SUPPLEANTER I
NETADMINISTRATIONSORGANET

Formand:	Simon HOCQUARD Director General CANSO	
1. Næstformand:	Sylviane LUST Director General AIRE	
2. Næstformand:	Luc LAVEYNE Senior Advisor ACI Europe	
Lufrumsbrugere		
	Stemmeberettigede medlemmer	Suppleanter
AIRE/ERA	Sylviane LUST Director General Airlines International Representation in Europe (AIRE)	Russell DUDLEY Manager Policy and Technical Sammenslutningen af Luftfartsselskaber i de Europæiske Regioner (ERA)
A4E	Francis RICHARDS ATM Manager EasyJet Airline Company Limited	Choorah SINGH Chief Operating Officer Laudamotion
IATA	Giancarlo BUONO Regional Director Safety and Flight Operations Den Internationale Luftfartssammen- slutning (IATA)	Rory SERGISON Assistant Director ATM Infrastructure Den Internationale Luftfartssammen- slutning (IATA)
EBAA/IAOPA/EAS	Vanessa RULLIER-FRANCAUD Senior Manager, ATM and Special Pro- jects Den Europæiske Sammenslutning for Forretningsflyvning (EBAA)	Dr. Michael ERB Senior Vice President International Council of Aircraft Owner and Pilot Associations (IAOPA)
Luftfartstjenesteudøvere pr. funktionel lufrumsblok		
	Stemmeberettigede medlemmer	Suppleanter
BALTIC	Janusz JANISZEWSKI Acting President Det Polske Agentur for Flynavigations- tjenester (PANSO)	Nerijus MALECKAS Chief Operations Officer De Litauiske Flynavigationstjenester — den statslige virksomhed »Oro Navigaci- ja«
BLUEMED	Despoina PAPANDREOU Head of ANSP Management & Deve- lopment Division/D21 Hellenic Air Navigation Service Provi- der (HANSP)	Maurizio PAGGETTI Chief Operations Officer Ente Nazionale Assistenza al Volo (ENAV)
DANUBE	Georgi PEEV Director General BULATSA — Den Bulgarske Lufttra- fiktjeneste	Fănică CÂRNU Deputy Director General ROMATSA — Den Rumænske Lufttra- fiktjeneste
DK-SE	Carin HOLTZRIN KJELLANDER Director of International Affairs LFV	Lise KRONBORG Head of strategic programmes Navigation Via Air (NAVIAIR)

Luftfartstjenesteudøvere pr. funktionel luftrumsblok		
	Stemmeberettigede medlemmer	Suppleanter
FABCE	Kornél SZEPESSY Chief Executive Officer HUNGAROCNTRAL	Valerie HACKL Managing Director AUSTRO CONTROL
FABEC	Robert SCHICKLING Chief Operating Officer Den Tyske Luftfartstjeneste (DFS)	Maurice GEORGES Directeur des Services de la Navigation Aérienne Den Franske Luftfartstjeneste (DSNA)
		François-Xavier PRACH Chairman ANSP FABEC Group
NEFAB	Üllar SALUMÄE Head of ATS Department Den Estiske Luftfartstjeneste	Tormod RANGNES Director Operations AVINOR Air Navigation Service
SOUTH-WEST	Enrique MAURER SOMOLINOS, Direktør for Services of Air Navigation Spanish Air Navigation (ENAIRE)	Carlos REIS Director of Operations Navegação Aérea de Portugal (NAV Portugal)
UK-IRELAND	Billy HAHN Director ATM Operations & Strategy Irish Aviation Authority (IAA)	Juliet KENNEDY Operations Director National Air Traffic Services UK (NATS)
Lufthavnsoperatører		
	Stemmeberettigede medlemmer	Suppleanter
	Luc LAVEYNE Senior Advisor Airports Council International ACI Europe	Isabelle BAUMELLE Chief Operating Officer & Airline Marketing Director Société Aéroports de la Côte d'Azur
	Giovanni RUSSO Chief Operating Officer Aéroport International de Genève	Mark C. BURGESS Head of Operational Planning, Performance & Transformation Operations Heathrow Airport Limited
Militæret		
	Stemmeberettigede medlemmer	Suppleanter
Militære udbydere af luftfartstjenester	Oberstløjtnant Raymond MARTIN Chief Air Traffic Services Officer Irish Air Corps HQ	Oberst Bernhard MAYR Branch Chief German Military Aviation Authority (GE MAA) Tyskland
Militære brugere af luftrummet	Brigadegeneral Etienne HERFELD Directeur de la circulation aérienne militaire française (DIRCAM) Direction de la sécurité aéronautique d'Etat (DSAE)	Oberst Stéphane GOURG Direction de la circulation aérienne militaire française (DIRCAM)
Netadministrationsorganets formand		
	Ikkestemmeberettiget medlem	Suppleant
	Simon HOCQUARD Director General CANSO	Sylviane LUST Director General AIRE
		Luc LAVEYNE Senior Advisor ACI

Europa-Kommissionen		
	Ikkestemmeberettiget medlem	Suppleant
	Filip CORNELIS Direktør med ansvar for luftfart GD MOVE, Europa-Kommissionen	Christine BERG Kontorchef, Det Fælles Europæiske Luftrum GD MOVE, Europa-Kommissionen
EFTA-Tilsynsmyndigheden		
	Ikkestemmeberettiget medlem	Suppleant
	Gunnar Örn INDRIÐASON Legal Officer, Security Inspector EFTA-Tilsynsmyndigheden	<i>Skal udnævnes</i>
Netadministrator		
	Ikkestemmeberettiget medlem	Suppleant
	Iacopo PRISSINOTTI Director Network Management Directorate Network Manager EUROCONTROL	Razvan BUCUROIU Head of Network & Strategy Development Directorate Network Manager EUROCONTROL
Formand for arbejdsgruppen om operationer		
	Ikkestemmeberettiget medlem	Suppleant
	Xavier BENAVENT Director of Operations ENAI	<i>Skal udnævnes</i>
Repræsentanter for luftfartstjenesteudøvere i de associerede lande		
	Ikkestemmeberettigede medlemmer	Suppleanter
1. januar 2020 — 31. december 2020	Repræsentant for luftfartstjenesteudøveren i Tyrkiet (DHMI)	<i>Skal udnævnes</i>
	Repræsentant for luftfartstjenesteudøveren i Albanien (ALBCONTROL)	<i>Skal udnævnes</i>
1. januar 2021 — 31. december 2021	<i>Skal udnævnes</i>	<i>Skal udnævnes</i>
	<i>Skal udnævnes</i>	<i>Skal udnævnes</i>
1. januar 2022 — 31. december 2022	<i>Skal udnævnes</i>	<i>Skal udnævnes</i>
	<i>Skal udnævnes</i>	<i>Skal udnævnes</i>
1. januar 2023 — 31. december 2023	<i>Skal udnævnes</i>	<i>Skal udnævnes</i>
	<i>Skal udnævnes</i>	<i>Skal udnævnes</i>
1. januar 2024 — 31. december 2024	<i>Skal udnævnes</i>	<i>Skal udnævnes</i>
	<i>Skal udnævnes</i>	<i>Skal udnævnes</i>
Eurocontrol		
	Ikkestemmeberettiget medlem	Suppleant
	Eamonn BRENNAN Director General EUROCONTROL	Philippe MERLO Director European Civil-Military Aviation (DECMA) EUROCONTROL

BILAG II

**FASTE MEDLEMMER AF KRISEKOORDINERINGSCELLEN FOR EUROPÆISK LUFTFART OG DERES
SUPPLEANTER**

Medlemsstater		
	Medlem	Suppleant
	Repræsentant for den medlemsstat, der har formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union	Repræsentant for den medlemsstat, der har det efterfølgende formandskab for Rådet for Den Europæiske Union
EFTA-Stater		
	Medlem	Suppleant
	Repræsentant for den EFTA-stat, der har formandskabet for Det Stående Udvalg for EFTA-Staterne	Repræsentant for den EFTA-stat, der har det næste formandskab for Det Stående Udvalg for EFTA-Staterne
Europa-Kommissionen		
	Medlem	Suppleant
	Filip CORNELIS Direktør med ansvar for luftfart GD MOVE, Europa-Kommissionen	Christine BERG Kontorchef, Det Fælles Europæiske Luftrum GD MOVE, Europa-Kommissionen
Agenturet		
	Medlem	Suppleant
	Denis KOEHL Senior Military Advisor EASA	Augustin KLUS ATM/ANS Standards, Implementation & Oversight Senior Expert EASA
Eurocontrol		
	Medlem	Suppleant
	Donal HANDLEY Head of the Director General Office EUROCONTROL	Philippe MERLO Director DECMA Directorate European Civil-Military Aviation EUROCONTROL
Netadministrator		
	Medlem	Suppleant
	Iacopo PRISSINOTTI Director Network Management Directorate Network Manager EUROCONTROL	Kenneth THOMAS EACCC Operations Manager Directorate Network Manager EUROCONTROL
Militæret		
	Medlem	Suppleant
	Oberstløjtnant Hans-Jörg FIETZ German Military Aviation Authority	Oberstløjtnant Gert Jan VAN KRALINGEN Dutch Military Aviation Authority

Luftfartstjenesteudøvere		
	Medlem	Suppleant
	Tanja GROBOTEK Director Europe Affairs CANSO	Flavio SGRÒ ENAV
Lufthavnsoperatører		
	Medlem	Suppleant
	Guillaume AUQUIER Regulation, Policy and Compliance Manager Groupe ADP	Olivier JANKOVEC Director General ACI EUROPE
Luftfrumsbrugere		
	Medlem	Suppleant
	Carlo VERELST Manager ATM Infrastructure Europe IATA	Achim BAUMANN Policy Director A4E

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2019/2169

af 17. december 2019

om ændring af bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU om dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater

(meddelt under nummer C(2019) 9369)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4,under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Unionen med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4,under henvisning til Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum ⁽³⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 ⁽⁴⁾ er der fastsat regler om forebyggelse og bekæmpelse af dyresygdomme, der kan overføres til dyr eller mennesker, herunder bestemmelser om hasteforanstaltninger, der skal træffes, hvis der forekommer tilfælde af visse listeopførte sygdomme, herunder afrikansk svinepest. Forordning (EU) 2016/429 finder anvendelse fra den 21. april 2021. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 ⁽⁵⁾ ophæves direktiv 89/662/EØF og 90/425/EF med virkning fra den 14. december 2019. I henhold til sidstnævnte forordnings artikel 164, stk. 2, finder artikel 9 i direktiv 89/662/EØF og artikel 10 i direktiv 90/425/EØF dog fortsat anvendelse på de områder, der er omfattet af forordning (EU) 2016/429, indtil datoen for anvendelse af forordning (EU) 2016/429.
- (2) Ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU ⁽⁶⁾ er der fastsat dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater, hvor der har været bekræftede tilfælde af sygdommen hos tamsvin eller vildtlevende svin ("de berørte medlemsstater"). I del I-IV i bilaget til nævnte gennemførelsesafgørelse afgrænses og listeopføres visse områder i de berørte medlemsstater, og områderne er opdelt efter risikoniveauet under hensyntagen til den epidemiologiske situation for så vidt angår den pågældende sygdom.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed ("dyresundhedsloven") (EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1).⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).⁽⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU af 9. oktober 2014 om dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse 2014/178/EU (EUT L 295 af 11.10.2014, s. 63).

Bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU er blevet ændret flere gange med henblik på at tage hensyn til ændringer i den epidemiologiske situation for så vidt angår afrikansk svinepest i Unionen, således at nævnte bilag afspejler disse ændringer. Bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU blev senest ændret ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2114 ⁽⁷⁾ som følge af forekomster af afrikansk svinepest i Litauen og Polen.

- (3) De EU-minimumsforanstaltninger, der skal træffes til bekæmpelse af afrikansk svinepest, er fastsat ved Rådets direktiv 2002/60/EF ⁽⁸⁾. Navnlig skal der i henhold til artikel 9 i direktiv 2002/60/EF oprettes en beskyttelses- og overvågningszone, så snart afrikansk svinepest er blevet officielt bekræftet hos svin på en bedrift, og de foranstaltninger, der skal træffes i beskyttelses- og overvågningszonerne for at forhindre spredning af sygdommen, er fastsat ved direktivets artikel 10 og 11. Nylig erfaring har vist, at foranstaltningerne i direktiv 2002/60/EF er effektive med hensyn til at bekæmpe spredning af sygdommen, navnlig foranstaltningerne med henblik på rengøring og desinfektion af inficerede bedrifter og andre foranstaltninger vedrørende udryddelse af sygdommen.
- (4) Siden datoen for vedtagelsen af gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2114 er den epidemiologiske situation i Polen og Slovakiet blevet forbedret for så vidt angår tamsvin som følge af de foranstaltninger, der anvendes af disse medlemsstater i overensstemmelse med direktiv 2002/60/EF. Der har endvidere været yderligere tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin i Polen, Litauen og Ungarn.
- (5) Under hensyntagen til effektiviteten af de foranstaltninger, der anvendes i Polen og Slovakiet i overensstemmelse med direktiv 2002/60/EF, navnlig artikel 10, stk. 4, litra b), og artikel 10, stk. 5, og i overensstemmelse med de risikobegrænsende foranstaltninger for så vidt angår afrikansk svinepest, der er fastsat i Verdensorganisationen for Dyresundheds sundhedskodeks for terrestriske dyr (OIE-kodeksen), bør visse områder i distrikterne chełmski, parczewski, włodawski og radzyński i Polen og i distriktet Trebišov i Slovakiet, der på nuværende tidspunkt er opført i del III i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU, nu opføres i del II i nævnte bilag i betragtning af udløbet af perioden på tre måneder efter den afsluttende rengøring og desinfektion af de inficerede bedrifter, og fordi der ikke har været nogen udbrud af afrikansk svinepest i de pågældende områder i de seneste tre måneder, i overensstemmelse med OIE-kodeksen. Da de områder, hvor den epidemiologiske situation fortsat udvikler sig og er meget dynamisk, er opført i del III i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU, bør der altid tages særligt hensyn til virkningen på de omkringliggende områder, når der foretages ændringer med hensyn til områder opført i nævnte del, således som det er sket i dette tilfælde. Bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU bør derfor ændres.
- (6) Efter disse nylige tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin i Polen, Litauen og Ungarn og under hensyntagen til den nuværende epidemiologiske situation i Unionen er regionaliseringen i disse tre medlemsstater endvidere blevet revurderet og ajourført. Desuden er de eksisterende risikostyringsforanstaltninger også blevet revurderet og ajourført. Disse ændringer skal også afspejles i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU.
- (7) I december 2019 blev der konstateret adskillige tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin i distriktet białobrzegi i Polen i et område, der for øjeblikket er opført i del I i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU. Disse tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin udgør en øget risiko, der bør være afspejlet i nævnte bilag. Disse områder i Polen, der er berørt af afrikansk svinepest, bør derfor nu opføres i del II i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU i stedet for i del I.
- (8) I december 2019 blev der ydermere konstateret adskillige tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin i distrikterne lubelski, nizański og bielski i Polen i områder, der for øjeblikket er opført i del II i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU, og som ligger i umiddelbar nærhed af områder, der er opført i del I i samme bilag. Disse tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin udgør en øget risiko, der bør være afspejlet i nævnte bilag. Disse områder i Polen, der er opført i del I i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU, som ligger i umiddelbar nærhed af de områder, der er opført i del II, og som er berørt af de seneste tilfælde af afrikansk svinepest, bør derfor nu opføres i del II i nævnte bilag i stedet for i del I.
- (9) I december 2019 blev der konstateret et tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin i amtet Telšiai i Litauen i et område, der for øjeblikket er opført i del II i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU, og som ligger i umiddelbar nærhed af et område, der er opført i del I i samme bilag. Dette tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin udgør en øget risiko, der bør være afspejlet i nævnte bilag. Dette område i Litauen, der er opført i

⁽⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2114 af 6. december 2019 om ændring af bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU om dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater (EUT L 318 af 10.12.2019, s. 163).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 2002/60/EF af 27. juni 2002 om specifikke bestemmelser for bekæmpelse af afrikansk svinepest og om ændring af direktiv 92/119/EØF for så vidt angår Teschener syge og afrikansk svinepest (EFT L 192 af 20.7.2002, s. 27).

del I i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU, som ligger i umiddelbar nærhed af et område, der er opført i del II, og som er berørt af dette seneste tilfælde af afrikansk svinepest, bør derfor nu opføres i del II i nævnte bilag i stedet for i del I.

- (10) I december 2019 blev der konstateret et tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin i amtet Békés i Ungarn i et område, der for øjeblikket er opført i del I i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU. Dette tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin udgør en øget risiko, der bør være afspejlet i nævnte bilag. Dette område i Ungarn, der er berørt af afrikansk svinepest, bør derfor nu opføres i del II i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU i stedet for i del I.
- (11) I december 2019 blev der ydermere konstateret adskillige tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin i amterne Szabolcs-Szatmár-Bereg, Nógrád og Pesti i Ungarn i områder, der for øjeblikket er opført i del II i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU, og som ligger i umiddelbar nærhed af områder, der er opført i del I i samme bilag. Disse tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin udgør en øget risiko, der bør være afspejlet i nævnte bilag. Disse områder i Ungarn, der er opført i del I i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU, som ligger i umiddelbar nærhed af de områder, der er opført i del II, og som er berørt af de seneste tilfælde af afrikansk svinepest, bør derfor nu opføres i del II i nævnte bilag i stedet for i del I.
- (12) For at tage hensyn til den seneste epidemiologiske udvikling vedrørende afrikansk svinepest i Unionen og for at bekæmpe de risici, der er forbundet med spredning af sygdommen, på en proaktiv måde bør der for Polens, Litauens og Ungarns vedkommende afgrænses nye højrisikoområder af en tilstrækkelig størrelse, som på behørig vis bør opføres i del I og II i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU. Bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU bør derfor ændres.
- (13) Da den epidemiologiske situation tilsiger en hurtig indsats i Unionen med hensyn til spredningen af afrikansk svinepest, er det vigtigt, at de ændringer, der foretages i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU ved nærværende afgørelse, får virkning snarest muligt.
- (14) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU erstattes af teksten i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2019.

På Kommissionens vegne
Stella KYRIAKIDES
Medlem af Kommissionen

BILAG

Bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU affattes således:

BILAG

DEL I

1. Belgien

Følgende områder i Belgien:

in Luxembourg province:

- the area is delimited clockwise by:
- Frontière avec la France,
- Rue Mersinhat,
- La N818jusque son intersection avec la N83,
- La N83 jusque son intersection avec la N884,
- La N884 jusque son intersection avec la N824,
- La N824 jusque son intersection avec Le Routeux,
- Le Routeux,
- Rue d'Orgéo,
- Rue de la Vierre,
- Rue du Bout-d'en-Bas,
- Rue Sous l'Eglise,
- Rue Notre-Dame,
- Rue du Centre,
- La N845 jusque son intersection avec la N85,
- La N85 jusque son intersection avec la N40,
- La N40 jusque son intersection avec la N802,
- La N802 jusque son intersection avec la N825,
- La N825 jusque son intersection avec la E25-E411,
- La E25-E411jusque son intersection avec la N40,
- N40: Burnaimont, Rue de Luxembourg, Rue Ranci, Rue de la Chapelle,
- Rue du Tombois,
- Rue Du Pierroy,
- Rue Saint-Orban,
- Rue Saint-Aubain,
- Rue des Cottages,
- Rue de Relune,
- Rue de Rulune,
- Route de l'Ermitage,
- N87: Route de Habay,
- Chemin des Ecoliers,
- Le Routy,
- Rue Burgknapp,
- Rue de la Halte,
- Rue du Centre,
- Rue de l'Eglise,

- Rue du Marquisat,
- Rue de la Carrière,
- Rue de la Lorraine,
- Rue du Beynert,
- Millewée,
- Rue du Tram,
- Millewée,
- N4: Route de Bastogne, Avenue de Longwy, Route de Luxembourg,
- Frontière avec le Grand-Duché de Luxembourg,
- Frontière avec la France,
- La N87 jusque son intersection avec la N871 au niveau de Rouvroy,
- La N871 jusque son intersection avec la N88,
- La N88 jusque son intersection avec la rue Baillet Latour,
- La rue Baillet Latour jusque son intersection avec la N811,
- La N811 jusque son intersection avec la N88,
- La N88 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
- La N883 jusque son intersection avec la N81 au niveau d'Aubange,
- La N81 jusque son intersection avec la E25-E411,
- La E25-E411 jusque son intersection avec la N40,
- La N40 jusque son intersection avec la rue du Fet,
- Rue du Fet,
- Rue de l'Accord jusque son intersection avec la rue de la Gaume,
- Rue de la Gaume jusque son intersection avec la rue des Bruyères,
- Rue des Bruyères,
- Rue de Neufchâteau,
- Rue de la Motte,
- La N894 jusque son intersection avec la N85,
- La N85 jusque son intersection avec la frontière avec la France.

2. Estland

Følgende områder i Estland:

- Hiiu maakond.

3. Ungarn

Følgende områder i Ungarn:

- Békés megye 950150, 950250, 950350, 950450, 950550, 950650, 950660, 950750, 950950, 950960, 950970, 951050, 951150, 951250, 951950, 952050, 952150, 952550, 952750, 952850, 952950, 953050, 953150, 953250, 953260, 953270, 953350, 953650, 953660, 953750, 953850, 953950, 953960, 954050, 954060, 954150, 954350, 954450, 954550, 954650, 954750, 954850, 954860, 954950, 955050, 955270, 955350, 955450, 955650, 955750, 955760, 955950, 956150, 956160 és 956450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Bács-Kiskun megye 600150, 600850, 601550, 601650, 601660, 601750, 601850, 601950, 602050, 603250, 603750 és 603850 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Budapest 1 kódszámú, vadgazdálkodási tevékenységre nem alkalmas területe,
- Csongrád megye 800150, 800160, 800250, 802220, 802260, 802310 és 802450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Fejér megye 400150, 400250, 400351, 400352, 400450, 400550, 401150, 401250, 401350, 402050, 402350, 402360, 402850, 402950, 403050, 403250, 403350, 403450, 403550, 403650, 403750, 403950, 403960, 403970, 404570, 404650, 404750, 404850, 404950, 404960, 405050, 405750, 405850, 405950, 406050, 406150, 406550, 406650 és 406750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye 900750, 901250, 901260, 901270, 901350, 901551, 901560, 901570, 901580, 901590, 901650, 901660, 902450, 902550, 902650, 902660, 902670, 902750, 903650, 903750, 903850, 903950, 903960, 904050, 904060, 904150, 904250, 904350, 904950, 904960, 905050, 905060, 905070, 905080, 905150, 905250 és 905260 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750250, 750260, 750350, 750450, 750460, 751250, 751260, 754450, 754550, 754560, 754570, 754650, 754750, 754950, 755050, 755150, 755250, 755350 és 755450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye 251360, 251550, 251850, 251950, 252050, 252150, 252250, 252350, 252450, 252550, 252650, 252750, és 253550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 552010, 552150, 552250, 552350, 552450, 552460, 552520, 552550, 552610, 552620, 552710, 552850, 552860, 552950, 552970, 553050, 553110, 553250, 553260, 553350, 553650, 553750, 553850, 553910 és 554050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 570150, 570250, 570350, 570450, 570550, 570650, 570750, 570850, 571050, 571150, 571250, 571350, 571550, 571610, 571750, 571760, 572150, 572250, 572350, 572550, 572650, 572750, 572850, 572950, 573150, 573250, 573260, 573350, 573360, 573450, 573850, 573950, 573960, 574050, 574150, 574350, 574360, 574550, 574650, 574750, 574850, 574860, 574950, 575050, 575150, 575250, 575350, 575550, 575650, 575750, 575850, 575950, 576050, 576150, 576250, 576350, 576450, 576650, 576750, 576850, 576950, 577050, 577150, 577250, 577350, 577450, 577650, 577850, 577950, 578050, 578150, 578250, 578350, 578360, 578450, 578550, 578560, 578650, 578850, 578950, 579050, 579150, 579250, 579350, 579450, 579460, 579550, 579650, 579750, 580050, 580250 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 851950, 852350, 852450, 852550, 852750, 853751, 853850, 853950, 853960, 854050, 855650 és 855660 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

4. Letland

Følgende områder i Letland:

- Alsungas novads,
- Kuldīgas novada Gudenieku pagasts,
- Pāvilostas novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Ventspils novada Jūrkalnes pagasts,
- Grobiņas novads,
- Rucavas novada Dunikas pagasts.

5. Litauen

Følgende områder i Litauen:

- Klaipėdos rajono savivaldybės: Agluonėnų, Priekulės, Veiviržėnų, Judrėnų, Endriejavo ir Vėžaičių seniūnijos,
- Plungės rajono savivaldybės: Babrungo, Kulių, Nausodžio, Paukštakių, Platelių, Plungės miesto, Šateikių ir Žemaičių Kalvarijos seniūnijos,
- Skuodo rajono savivaldybės: Aleksandrijos, Lenkimų, Mosėdžio, Notėnų, Skuodo, Skuodo miesto, Šačių seniūnijos.

6. Polen

Følgende områder i Polen:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Wielbark i Rozogi w powiecie szczycieńskim,
- gminy Janowiec Kościelny, Janowo i Kozłowo w powiecie nidzickim,
- powiat działdowski,
- gminy Łukta, Miłomłyn, Dąbrówno, Grunwald i Ostróda z miastem Ostróda w powiecie ostródzkim,
- gminy Kisielice, Susz, Iława z miastem Iława, Lubawa z miastem Lubawa, w powiecie iławskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Kulesze Kościelne, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Miastkowo, Nowogród, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim,
- powiat zambrowski,

w województwie mazowieckim:

- powiat ostrołęcki,
- powiat miejski Ostrołęka,
- gminy Bielsk, Brudzeń Duży, Drobin, Gąbin, Łąck, Nowy Duninów, Radzanowo, Słupno i Stara Biała w powiecie płońskim,
- powiat miejski Płock,
- powiat sierpecki,
- powiat żuromiński,
- gminy Andrzejewo, Brok, Małkinia Górna, Stary Lubotyń, Szulborze Wielkie, Wąsewo, Zaręby Kościelne i Ostrów Mazowiecka z miastem Ostrów Mazowiecka w powiecie ostrowskim,
- gminy Dzierzgowo, Lipowiec Kościelny, miasto Mława, Radzanów, Szreńsk, Szydłowo i Wieczfnia Kościelna, w powiecie mławskim,
- powiat przasnyski,
- powiat makowski,
- gminy Gzy, Obryte, Zatory, Pułtusk i część gminy Winnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
- gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rząśnik, Wyszków, Zabrodzie i część gminy Somianka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
- gmina Błędów w powiecie grójeckim,
- gminy Iłża, Kowala, Przytyk, Skaryszew, Wierzbica, Wolanów, Zakrzew i część gminy Jedlińsk położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7 w powiecie radomskim,
- powiat miejski Radom,
- powiat szydłowiecki,
- gminy Borkowice, Gielniów, Odrzywół, Przysucha, Rusinów, Wieniawa w powiecie przysuskim,
- gmina Kazanów w powiecie zwoleńskim,
- gminy Ciepélów, Chotcza, Lipsko, Rzecznów i Sienno w powiecie lipskim,
- powiat gostyniński,

w województwie podkarpackim:

- gmina Wielkie Oczy w powiecie lubaczowskim,
- gminy Laszki, Radymno z miastem Radymno, część gminy Wiązownica położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 867 i gmina wiejska Jarosław w powiecie jarosławskim,
- gminy Bojanów, Pysznica, Zaleszany i miasto Stalowa Wola w powiecie stalowowolskim,
- powiat tarnobrzski,
- gminy Przeworsk z miastem Przeworsk, Gać Jawornik Polski, Kańczuga, Tryńcza i Zarzecze w powiecie przeworskim,
- powiat łańcucki,
- gminy Trzebownisko, Głogów Małopolski i część gminy Sokołów Małopolski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
- powiat kolbuszowski,

w województwie świętokrzyskim:

- gminy Lipnik, Opatów, Wojciechowice, Sadowie i część gminy Ożarów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 w powiecie opatowskim,
- powiat sandomierski,

— gmina Brody w powiecie starachowickim,

— powiat ostrowiecki,

w województwie łódzkim:

— gminy Łyszkowice, Kocierzew Południowy, Kiernoza, Chąsno, część gminy wiejskiej Łowicz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 i Nieborów w powiecie łowickim,

— gminy Biała Rawska, Cielądz, Rawa Mazowiecka z miastem Rawa Mazowiecka, Regnów i Sadkowice w powiecie rawskim,

— gminy Bolimów, Godzianów, Kowiesy, Maków, Nowy Kawęczyn i Skierniewice w powiecie skierniewickim,

— powiat miejski Skierniewice,

— gminy Drzewica i Poświętne w powiecie opoczyńskim,

— gminy Czerniewice, Inowłódz i Rzeczyca w powiecie tomaszowskim,

w województwie pomorskim:

— powiat nowodworski,

— gminy Lichnowy, Miłoradz, Nowy Staw, Malbork z miastem Malbork w powiecie malborskim,

— gminy Mikołajki Pomorskie, Stary Targ i Sztum w powiecie sztumskim,

— powiat gdański,

— Miasto Gdańsk,

— powiat tczewski,

— powiat kwidzyński,

w województwie lubuskim:

— gminy Szlichtyngowa i Wschowa w powiecie wschowskim,

— gminy Iłowa, Wymiarki, miasto Gozdnicza, w powiecie żagańskim,

— gminy Brody, Lipinki Łużyckie, Przewóz, Trzebiel, Tuplice, część gminy Lubsko położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 287, część gminy Żary położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12, miasto Łęknica i miasto Żary w powiecie żarskim;

— gminy Bytnica, Krosno Odrzańskie, Maszewo i Gubin z miastem Gubin w powiecie krośnieńskim,

— gminy Międzyrzecz, Pszczew, Trzciel w powiecie międzyrzeckim,

— gmina Lubrza, Łągów, Skąpe, część gminy Zbąszynek położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Szczaniec położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Świebodzin położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie świebodzińskim,

w województwie dolnośląskim:

— gminy Bolesławiec z miastem Bolesławiec, Gromadka i Osiecznica w powiecie bolesławieckim,

— gmina Węgliniec w powiecie zgorzeleckim,

— gminy Pęcław, Jerzmanowa, część gminy wiejskiej Głogów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 i miasta Głogów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie głogowskim,

— gminy Chocianów, Grębocice, Radwanice, Przemków i część gminy Polkowice położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 331 w powiecie polkowickim,

— gmina Niechlów w powiecie górowskim.

w województwie wielkopolskim:

— powiat leszczyński,

— powiat miejski Leszno,

— powiat nowotomyski,

— gminy Granowo, Grodzisk Wielkopolski i Kamieniec w powiecie grodziskim,

— gminy Stęszew i Buk w powiecie poznańskim,

— powiat kościański.

7. Rumænien

Følgende områder i Rumænien:

- Județul Suceava.

8. Slovakiet

Følgende områder i Slovakiet:

- the whole district of Vranov nad Topľou,
- the whole district of Humenné,
- the whole district of Snina,
- the whole district of Sobrance,
- the whole district of Košice-mesto,
- in the district of Michalovce, the whole municipalities of Tušice, Moravany, Pozdišovce, Michalovce, Zalužice, Lúčky, Závadka, Hnojné, Poruba pod Vihorlatom, Jovsa, Kusín, Klokočov, Kaluža, Vinné, Trnava pri Laborci, Oreské, Staré, Zbudza, Petrovce nad Laborcom, Lesné, Suché, Rakovec nad Ondavou, Nacina Ves, Voľa, Pusté Čemerné and Strážske,
- in the district of Košice - okolie, the whole municipalities not included in Part II.

9. Grækenland

Følgende områder i Grækenland:

- in the regional unit of Drama:
 - the community departments of Sidironero and Skaloti and the municipal departments of Livadero and Ksiropotamo (in Drama municipality),
 - the municipal department of Paranesti (in Paranesti municipality),
 - the municipal departments of Kokkinogeia, Mikropoli, Panorama, Pyrgoi (in Prosotsani municipality),
 - the municipal departments of Kato Nevrokopi, Chrysokefalo, Achladea, Vathytopos, Volakas, Granitis, Dasotos, Eksohi, Katafyto, Lefkogeia, Mikrokleisoura, Mikromilea, Ochyro, Pagoneri, Perithorio, Kato Vrontou and Potamoi (in Kato Nevrokopi municipality),
- in the regional unit of Xanthi:
 - the municipal departments of Kimmerion, Stavroupoli, Gerakas, Dafnonas, Komnina, Kariofyto and Neochori (in Xanthi municipality),
 - the community departments of Satres, Thermes, Kotyli, and the municipal departments of Myki, Echinios and Oraio and (in Myki municipality),
 - the community department of Selero and the municipal department of Sounio (in Avdira municipality),
- in the regional unit of Rodopi:
 - the municipal departments of Komotini, Anthochorio, Gratini, Thrylorio, Kalhas, Karydia, Kikidio, Kosmio, Pandrosos, Aigeiros, Kallisti, Meleti, Neo Sidirochori and Mega Doukato (in Komotini municipality),
 - the municipal departments of Ipio, Arriana, Darmeni, Archontika, Fillyra, Ano Drosini, Aratos and the Community Departments Kehros and Organi (in Arriana municipality),
 - the municipal departments of Iasmos, Sostis, Asomatoi, Polyanthos and Amvrosia and the community department of Amaxades (in Iasmos municipality),
 - the municipal department of Amaranta (in Maroneia Sapon municipality),
- in the regional unit of Evros:
 - the municipal departments of Kyriaki, Mandra, Mavrokklisi, Mikro Dereio, Protokklisi, Roussa, Goniko, Geriko, Sidirochori, Megalo Derio, Sidiro, Giannouli, Agriani and Petrolofos (in Soufli municipality),
 - the municipal departments of Dikaia, Arzos, Elaia, Therapio, Komara, Marasia, Ormenio, Pentalofos, Petrola, Plati, Ptelea, Kyprinos, Zoni, Fulakio, Spilaio, Nea Vyssa, Kavili, Kastanies, Rizia, Sterna, Ampelakia, Valtos, Megali Doxipara, Neochori and Chandras (in Orestiada municipality),
 - the municipal departments of Asvestades, Ellinochori, Karoti, Koufovouno, Kiani, Mani, Sitchori, Alepochori, Asproneri, Metaxades, Vrysika, Doksa, Elafoxori, Ladi, Paliouri and Poimeniko (in Didymoteicho municipality),

- in the regional unit of Serres:
 - the municipal departments of Kerkini, Livadia, Makrynitsa, Neochori, Platanakia, Petritsi, Akritochori, Vyroneia, Gonimo, Mandraki, Megalochori, Rodopoli, Ano Poroia, Katw Poroia, Sidirokastro, Vamvakophyto, Promahonas, Kamaroto, Strymonochori, Charopo, Kastanousi and Chorero and the community departments of Achladochori, Agkistro and Kapnophyto (in Sintiki municipality),
 - the municipal departments of Serres, Elaionas and Oinoussa and the community departments of Orini and Ano Vrontou (in Serres municipality),
 - the municipal departments of Dasochoriou, Irakleia, Valtero, Karperi, Koimisi, Lithotopos, Limnochori, Podismeno and Chrysochorafa (in Irakleia municipality).

DEL II

1. Belgien

Følgende områder i Belgien:

in Luxembourg province:

- the area is delimited clockwise by:
 - La frontière avec la France au niveau de Florenville,
 - La N85 jusque son intersection avec la N894 au niveau de Florenville,
 - La N894 jusque son intersection avec la rue de la Motte,
 - La rue de la Motte jusque son intersection avec la rue de Neufchâteau,
 - La rue de Neufchâteau,
 - La rue des Bruyères jusque son intersection avec la rue de la Gaume,
 - La rue de la Gaume jusque son intersection avec la rue de l'Accord,
 - La rue de l'Accord,
 - La rue du Fet,
 - La N40 jusque son intersection avec la E25-E411,
 - La E25-E411 jusque son intersection avec la N81 au niveau de Weyler,
 - La N81 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
 - La N883 jusque son intersection avec la N88 au niveau d'Aubange,
 - La N88 jusque son intersection avec la N811,
 - La N811 jusque son intersection avec la rue Baillet Latour,
 - La rue Baillet Latour jusque son intersection avec la N88,
 - La N88 jusque son intersection avec la N871,
 - La N871 jusque son intersection avec la N87 au niveau de Rouvroy,
 - La N87 jusque son intersection avec la frontière avec la France.

2. Bulgarien

Følgende områder i Bulgarien:

- the whole region of Haskovo,
- the whole region of Yambol,
- the whole region of Sliven,
- the whole region of Stara Zagora,
- the whole region of Gabrovo,
- the whole region of Pernik,
- the whole region of Kyustendil,
- the whole region of Dobrich,
- the whole region of Plovdiv,
- the whole region of Pazardzhik,

- the whole region of Smolyan,
- the whole region of Burgas excluding the areas in Part III,
- the whole region of Veliko Tarnovo excluding the areas in Part III,
- the whole region of Shumen excluding the areas in Part III,
- the whole region of Varna excluding the areas in Part III.

3. Estland

Følgende områder i Estland:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

4. Ungarn

Følgende områder i Ungarn:

- Békés megye 950850, 950860, 951260, 951350, 951450, 951460, 951550, 951650, 951750, 952250, 952350, 952450, 952650, 953450, 953510, 956250, 956350, 956550, 956650 és 956750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye 650100, 650200, 650300, 650400, 650500, 650600, 650700, 650800, 650900, 651000, 651100, 651200, 651300, 651400, 651500, 651610, 651700, 651801, 651802, 651803, 651900, 652000, 652100, 652200, 652300, 652601, 652602, 652603, 652700, 652900, 653000, 653100, 653200, 653300, 653401, 653403, 653500, 653600, 653700, 653800, 653900, 654000, 654201, 654202, 654301, 654302, 654400, 654501, 654502, 654600, 654700, 654800, 654900, 655000, 655100, 655200, 655300, 655400, 655500, 655600, 655700, 655800, 655901, 655902, 656000, 656100, 656200, 656300, 656400, 656600, 656701, 656702, 656800, 656900, 657010, 657100, 657300, 657400, 657500, 657600, 657700, 657800, 657900, 658000, 658100, 658201, 658202, 658310, 658401, 658402, 658403, 658404, 658500, 658600, 658700, 658801, 658802, 658901, 658902, 659000, 659100, 659210, 659220, 659300, 659400, 659500, 659601, 659602, 659701, 659800, 659901, 660000, 660100, 660200, 660400, 660501, 660502, 660600 és 660800, valamint 652400, 652500 és 652800 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Fejér megye 403150, 403160, 403260, 404250, 404550, 404560, 405450, 405550, 405650, 406450 és 407050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye 900150, 900250, 900350, 900450, 900550, 900650, 900660, 900670, 901850, 900850, 900860, 900930, 900950, 901050, 901150, 901450, 901750, 901950, 902050, 902150, 902250, 902350, 902850, 902860, 902950, 902960, 903050, 903150, 903250, 903350, 903360, 903370, 903450, 903550, 904450, 904460, 904550 és 904650, 904750, 904760, 904850, 904860, 905350, 905360, 905450 és 905550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Heves megye 700150, 700250, 700260, 700350, 700450, 700460, 700550, 700650, 700750, 700850, 700860, 700950, 701050, 701111, 701150, 701250, 701350, 701550, 701560, 701650, 701750, 701850, 701950, 702050, 702150, 702250, 702260, 702350, 702450, 702550, 702750, 702850, 702950, 703050, 703150, 703250, 703350, 703360, 703370, 703450, 703550, 703610, 703750, 703850, 703950, 704050, 704150, 704250, 704350, 704450, 704550, 704650, 704750, 704850, 704950, 705050, 705150, 705250, 705350, 705450, 705510 és 705610 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750550, 750650, 750750, 750850, 750970, 750980, 751050, 751150, 751160, 751350, 751360, 751450, 751460, 751470, 751550, 751650, 751750, 751850, 751950, 752150, 752250, 752350, 752450, 752460, 752550, 752560, 752650, 752750, 752850, 752950, 753060, 753070, 753150, 753250, 753310, 753450, 753550, 753650, 753660, 753750, 753850, 753950, 753960, 754050, 754150, 754250, 754360, 754370, 754850, 755550, 755650 és 755750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye: 252460, 252850, 252860, 252950, 252960, 253050, 253150, 253250, 253350 és 253450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 550110, 550120, 550130, 550210, 550310, 550320, 550450, 550460, 550510, 550610, 550710, 550810, 550950, 551010, 551150, 551160, 551250, 551350, 551360, 551450, 551460, 551550, 551650, 551710, 551810, 551821, 552360 és 552960 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 570950, 571850, 571950, 572050, 573550, 573650, 574250 és 580150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 850950, 851050, 851150, 851250, 851350, 851450, 851550, 851560, 851650, 851660, 851751, 851752, 852850, 852860, 852950, 852960, 853050, 853150, 853160, 853250, 853260, 853350, 853360, 853450, 853550, 853560, 853650, 854150, 854250, 854350, 854450, 854550, 854560, 854650, 854660, 854750, 854850, 854860, 854870, 854950, 855050, 855150, 855250, 855350, 855450, 855460, 855550, 855750, 855850, 855950, 855960, 856051, 856150, 856250, 856260, 856350, 856360, 856450, 856550, 856650, 856750, 856760, 856850, 856950, 857050, 857150, 857350, 857450, 857650, valamint 850150, 850250, 850260, 850350, 850450, 850550, 852050, 852150, 852250, 857550, 850650, 850850, 851851 és 851852 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

5. Letland

Følgende områder i Letland:

- Ādažu novads,
- Aizputes novads,
- Aglonas novads,
- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojās novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Auces novads,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltinavas novads,
- Balvu novads,
- Bauskas novads,
- Beverīnas novads,
- Brocēnu novads,
- Burtnieku novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads,
- Cesvaines novads,
- Cīblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Dobeles novads,
- Dundagas novads,
- Durbes novads,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Gulbenes novads,
- Iecavas novads,
- Ikšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,

- Jaunpiebalgas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,
- Jelgavas novads,
- Kandavas novads,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novads,
- Krustpils novads,
- Kuldīgas novada Ēdoles, Īvandes, Padures, Rendas, Kabiles, Rumbas, Kurmāles, Pelču, Snēpeles, Turlavas, Laidu un Vārmes pagasts, Kuldīgas pilsēta,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,
- Naukšēnu novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,
- Pārgaujas novads,
- Pļaviņu novads,
- Preiļu novads,
- Priekules novads,
- Priekuļu novads,
- Raunas novads,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novads,

- Riebiņu novads,
- Rojas novads,
- Ropažu novads,
- Rugāju novads,
- Rundāles novads,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saldus novads,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Skrundas novads,
- Smiltenes novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Strenču novads,
- Talsu novads,
- Tērvetes novads,
- Tukuma novads,
- Vaiņodes novads,
- Valkas novads,
- Varakļānu novads,
- Vārkavas novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventspils novada Ances, Tārgales, Popes, Vārves, Užavas, Piltenes, Puzes, Ziru, Ugāles, Usmas un Zlēku pagasts, Piltenes pilsēta,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

6. Litauen

Følgende områder i Litauen:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė: Alytaus, Alovės, Butrimonių, Daugų, Nemunaičio, Pivašiūnų, Punios, Raitininkų seniūnijos,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Akmenės rajono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,

- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kalvarijos savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė: Domeikavos, Garliavos, Garliavos apylinkių, Karmėlavos, Lapių, Linksmakalnio, Neveronių, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Vandžiogalos ir Vilkijos seniūnijos, Babtų seniūnijos dalis į rytus nuo kelio A1, Užliedžių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio A1 ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 1907,
- Kelmės rajono savivaldybė
- Kėdainių rajono savivaldybė
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Lazdijų rajono savivaldybė
- Marijampolės savivaldybė: Degučių, Marijampolės, Mokolų, Liudvinavo ir Narto seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybė,
- Molėtų rajono savivaldybė,
- Pagėgių savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Panevėžio miesto savivaldybė,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Rietavo savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė: Stakliškių ir Veiverių seniūnijos,
- Plungės rajono savivaldybė: Alsėdžių, Žlibinų ir Stalgėnų seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybės: Barstyčių ir Ylakių seniūnijos,
- Šakių rajono savivaldybė
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė
- Šilutės rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė,
- Telšių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,

- Vilkaviškio rajono savivaldybė: Bartninkų, Gražiškių, Keturvalakių, Kybartų, Klausūčių, Pajevonio, Šeimenos, Vilkaviškio miesto, Virbalio, Vištyčio seniūnijos,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

7. Polen

Følgende områder i Polen:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Prostki i gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- gminy Elbląg, Gronowo Elbląskie, Milejewo, Młynary, Markusy, Rychliki i Tolkmicko w powiecie elbląskim,
- powiat miejski Elbląg,
- powiat gołdapski,
- gmina Wieliczki w powiecie oleckim,
- powiat piski,
- gmina Górowo Iławeckie z miastem Górowo Iławeckie w powiecie bartoszyckim,
- gminy Biskupiec, Gietrzwałd, Jonkowo, Purda, Stawiguda, Świątki, Olsztynek i miasto Olsztyn oraz część gminy Barczewo położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie olsztyńskim,
- gmina Miłakowo, część gminy Małdyty położona na południowy — zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga i część gminy Morąg położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga w powiecie ostródzkim,
- część gminy Ryn położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową łączącą miejscowości Giżycko i Kętrzyn w powiecie giżyckim,
- gminy Braniewo i miasto Braniewo, Frombork, Lelkowo, Pieniężno, Płoskinia oraz część gminy Wilczęta położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 509 w powiecie braniewskim,
- gmina Reszel, część gminy Kętrzyn położona na południe od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn biegnącej do granicy miasta Kętrzyn, na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 591 biegnącą od miasta Kętrzyn do północnej granicy gminy oraz na zachód i na południe od zachodniej i południowej granicy miasta Kętrzyn, miasto Kętrzyn i część gminy Korsze położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Krelikiejmy i Sątoczno i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na wschód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gminy Lubomino i Orneta w powiecie lidzbarskim,
- gmina Nidzica w powiecie nidzickim,
- gminy Dźwierzuty, Jedwabno, Pasym, Szczytno i miasto Szczytno i Świętajno w powiecie szczycieńskim,
- powiat mrągowski,
- gmina Zalewo w powiecie iławskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Rudka, Brańsk z miastem Brańsk, i część gminy Boćki położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie bielskim,
- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- gminy Łomża, Piątnica, Jedwabne, Przytuły i Wiznaw powiecie łomżyńskim,
- powiat miejski Łomża,
- gminy Dziadkowice, Grodzisk, Mielnik, Nurzec-Stacja i Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim,
- gminy Białowieża, Czyże, Narew, Narewka, Hajnówka z miastem Hajnówka i część gminy Dubicze Cerkiewne położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1654B w powiecie hajnowskim,

- gminy Klukowo, Szepietowo, Kobylin-Borzymy, Nowe Piekuty i Sokoły w powiecie wysokomazowieckim,
 - powiat kolneński z miastem Kolno,
 - gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Michałowo, Supraśl, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady, Choroszcz i część gminy Poświętne położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 681 w powiecie białostockim,
 - powiat suwalski,
 - powiat miejski Suwałki,
 - powiat augustowski,
 - powiat sokólski,
 - powiat miejski Białystok,
- w województwie mazowieckim:
- powiat siedlecki,
 - powiat miejski Siedlce,
 - gminy Bielany, Ceranów, Kosów Lacki, Repki i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,
 - powiat węgrowski,
 - powiat łosicki,
 - gminy Grudusk, Opinogóra Górna, Gołymín-Ośrodek i część gminy Głinojeck położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie ciechanowskim,
 - powiat sochaczewski,
 - gminy Policzna, Przyłęk, Tczów i Zwolen w powiecie zwoleńskim,
 - gminy Garbatka — Letnisko, Gniewoszków i Sieciechów w powiecie kozienickim,
 - gmina Solec nad Wisłą w powiecie lipskim,
 - gminy Gózd, Jastrzębia, Jedlnia Letnisko, Pionki z miastem Pionki i część gminy Jedlińsk położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7 w powiecie radomskim,
 - gminy Bodzanów, Bulkowo, Staroźreby, Słubice, Wyszogród i Mała Wieś w powiecie plockim,
 - powiat nowodworski,
 - powiat płoński,
 - gminy Pokrzywnica, Świercze i część gminy Winnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
 - powiat wołomiński,
 - część gminy Somianka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
 - gminy Borowie, Garwolin z miastem Garwolin, Górzno, Miastków Kościelny, Parysów, Pilawa, Trojanów, Żelechów, część gminy Wilga położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia do rzeki Wisły w powiecie garwolińskim,
 - gmina Boguty — Pianki w powiecie ostrowskim,
 - gminy Stupsk, Wiśniewo i część gminy Strzegowo położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie mławskim,
 - powiat otwocki,
 - powiat warszawski zachodni,
 - powiat legionowski,
 - powiat piaseczyński,
 - powiat pruszkowski,
 - gminy Belsk Duży, Goszczyn, Chynów, Grójec, Jasieniec, Mogielnica, Nowe Miasto nad Pilicą, Pniewy i Warka w powiecie grójeckim,
 - powiat grodziski,
 - powiat żyrardowski,
 - gminy Białobrzegi, Promna, Radzanów, Stara Błotnica, Wyśmierzyce w powiecie białobrzelskim,

- gminy Klwów i Potworów w powiecie przysuskim,
 - powiat miejski Warszawa,
- w województwie lubelskim:
- powiat bialski,
 - powiat miejski Biała Podlaska,
 - gminy Aleksandrów, Biłgoraj z miastem Biłgoraj, Biszczka, Józefów, Księżpol, Łukowa, Obsza, Potok Górny i Tarnogród, część gminy Frampol położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 74, część gminy Goraj położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835, część gminy Terespol położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 858, część gminy Turobin położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835 w powiecie biłgorajskim,
 - powiat janowski,
 - powiat puławski,
 - powiat rycki,
 - gminy Stoczek Łukowski z miastem Stoczek Łukowski, Wola Mysłowska, Trzebieszów, Stanin, gmina wiejska Łuków i miasto Łuków w powiecie łukowskim,
 - gminy Bychawa, Jabłonna, Krzczonów, Garbów Strzyżewice, Wysokie, Bełżyce, Borzechów, Niedrzwica Duża, Konopnica, Wojciechów i Zakrzew w powiecie lubelskim,
 - gminy Rybczewice i Piaski w powiecie świdnickim,
 - gmina Fajslawice, część gminy Żółkiewka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 i część gminy Łopiennik Górny położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 w powiecie krasnostawskim,
 - powiat hrubieszowski,
 - gminy Krynice, Rachanie, Tarnawatka, Łaszczów, Telatyn, Tyszowce i Ulhówek w powiecie tomaszowskim,
 - gminy Białopole, Chełm, Dorohusk, Dubienka, Kamień, Leśniowice, Ruda — Huta, Sawin, Wojsławice, Żmudź w powiecie chełmskim,
 - powiat miejski Chełm,
 - gmina Adamów, Miączyn, Sitno, Komarów-Osada, Krasnobród, Łabunie, Zamość, Grabowiec, część gminy Zwierzyniec położona na południowy-wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 858 i część gminy Skierbieszów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 843 w powiecie zamojskim,
 - powiat miejski Zamość,
 - powiat kraśnicki,
 - powiat opolski,
 - gminy Dębowa Kłoda, Jabłoń, Podedwórze, Sosnowica w powiecie parczewskim,
 - gminy Hanna, Stary Brus, Wola Uhruska, Wiryki, gmina wiejska Włodawa oraz część gminy Hańsk położona na wschód od linii wyznaczonej od drogi nr 819 w powiecie włodawskim,
 - gmina Komarówka Podlaska w powiecie radzyńskim,
- w województwie podkarpackim:
- gminy Radomyśl nad Sanem i Zaklików w powiecie stalowowolskim,
 - gminy Horyniec-Zdrój, Cieszanów, Oleszyce, Stary Dzików i Lubaczów z miastem Lubaczów w powiecie lubaczowskim,
 - gminy Adamówka i Sieniawa w powiecie przeworskim,
 - część gminy Wiązownica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 867 w powiecie jarosławskim,
 - gmina Kamień, część gminy Sokołów Małopolski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
 - powiat leżajski,
 - powiat niżański,
- w województwie pomorskim:
- gminy Dzierzgoń i Stary Dzierzgoń w powiecie sztumskim,
 - gmina Stare Pole w powiecie malborskim,

w województwie świętokrzyskim:

- gmina Tarłów i część gminy Ożarów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 w powiecie opatowskim,

w województwie lubuskim:

- gmina Sława w powiecie wschowskim,
- gminy Bobrowice i Dąbie w powiecie krośnieńskim,
- powiat nowosolski,
- powiat zielonogórski,
- powiat miejski Zielona Góra,
- gmina Jasień, część gminy Lubska położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 287 i część gminy wiejskiej Żary położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie żarskim;
- gminy Brzeźnica, Małomice, Niegosławice, Szprotawa, Żagań i miasto Żagań w powiecie żagańskim,
- część gminy Zbąszynek położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Szczaniec położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Świebodzin położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie świebodzińskim,

w województwie dolnośląskim:

- gmina Kotla, Żukowice, część gminy wiejskiej Głogów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12, część miasta Głogów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie głogowskim,
- gmina Gaworzycy w powiecie polkowickim,

w województwie wielkopolskim:

- powiat wolsztyński,
- gminy Rakoniewice i Wielichowo w powiecie grodziskim.

8. **Slovakiet**

Følgende områder i Slovakiet:

- in the district of Košice — okolie, the whole municipalities of Ďurkov, Kalša, Košický Klečenov, Nový Salaš, Rákoš, Ruskov, Skároš, Slančík, Slanec, Slanská Huta, Slanské Nové Mesto, Svinica and Trstené pri Hornáde,
- the whole district of Trebisov,
- in the district of Michalovce, the whole municipalities of the district not already included in Part I.

9. **Rumænien**

Følgende områder i Rumænien:

- Județul Bistrița-Năsăud.

DEL III

1. **Bulgarien**

Følgende områder i Bulgarien:

- the whole region of Kardzhali,
- the whole region of Blagoevgrad,
- the whole region of Montana,
- the whole region of Ruse,
- the whole region of Razgrad,
- the whole region of Silistra,
- the whole region of Pleven,
- the whole region of Vratza,
- the whole region of Vidin,
- the whole region of Targovishte,
- the whole region of Lovech,

- the whole region of Sofia city,
- the whole region of Sofia Province,
- in the region of Shumen:
 - in the municipality of Shumen:
 - Salmanovo,
 - Radko Dimitrivo,
 - Vetrishte,
 - Kostena reka,
 - Vehtovo,
 - Ivanski,
 - Kladenets,
 - Drumevo,
 - the whole municipality of Smyadovo,
 - the whole municipality of Veliki Preslav,
 - the whole municipality of Varbitsa,
- in the region of Varna:
 - the whole municipality of Dalgopol,
 - the whole municipality of Provadiya,
- in the region of Veliko Tarnovo:
 - the whole municipality of Svishtov,
 - the whole municipality of Pavlikeni,
 - the whole municipality of Polski Trambesh,
 - the whole municipality of Strajitsa,
- in Burgas region:
 - the whole municipality of Burgas,
 - the whole municipality of Kameno,
 - the whole municipality of Malko Tarnovo,
 - the whole municipality of Primorsko,
 - the whole municipality of Sozopol,
 - the whole municipality of Sredets,
 - the whole municipality of Tsarevo,
 - the whole municipality of Sungurlare,
 - the whole municipality of Ruen,
 - the whole municipality of Aytos.

2. Litauen

Følgende områder i Litauen:

- Alytaus rajono savivaldybė: Simno, Krokialaukio ir Miroslavo seniūnijos,
- Birštono savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė: Akademijos, Alšėnų, Batniavos, Čekiškės, Ežerėlio, Kačerginės, Kulautuvos, Raudondvario, Ringaudų ir Zapyškio seniūnijos, Babtų seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio A1, Užliedžių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio A1 ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 1907,
- Kazlų Rudos savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė: Gudelių, Igliaukos, Sasnavos ir Šunskų seniūnijos,
- Prienų rajono savivaldybė: Ašmintos, Balbieriškio, Išlaužo, Jiezno, Naujosios Ūtos, Pakuonio, Prienų ir Šilavotos seniūnijos,
- Vilkaviškio rajono savivaldybės: Gižų ir Pilviškių seniūnijos.

3. Polen

Følgende områder i Polen:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- Gminy Bisztynek, Sępólno i Bartoszyce z miastem Bartoszyce w powiecie bartoszyckim,
- gminy Kiwity i Lidzbark Warmiński z miastem Lidzbark Warmiński w powiecie lidzbarskim,
- gminy Srokowo, Barciany, część gminy Kętrzyn położona na północ od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn biegnącej do granicy miasta Kętrzyn oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 591 biegnącą od miasta Kętrzyn do północnej granicy gminy i część gminy Korsze położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Krelikiejmy i Sątoczno i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na zachód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gmina Stare Juchy w powiecie elckim,
- część gminy Wilczeta położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 509 w powiecie braniewskim,
- część gminy Morąg położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga, część gminy Małdyty położona na północny — wschód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga w powiecie ostródzkim,
- gminy Godkowo i Pasłęk w powiecie elbląskim,
- gminy Kowale Oleckie, Olecko i Świętajno w powiecie oleckim,
- powiat węgorzewski,
- gminy Kruklanki, Wydminy, Miłki, Giżycko z miastem Giżycko i część gminy Ryn położona na północ od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn w powiecie giżyckim,
- gminy Jeziorany, Kolno, Dywity, Dobrze Miasto i część gminy Barczewo położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie olsztyńskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Orla, Wyszki, Bielsk Podlaski z miastem Bielsk Podlaski i część gminy Boćki położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie bielskim,
- gminy Łapy, Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, część gminy Poświętne położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 681 w powiecie białostockim,
- gminy Kleszczewo, Czeremcha i część gminy Dubicze Cerkiewne położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1654B w powiecie hajnowskim,
- gminy Perlejewo, Drohiczyń i Milejczyce w powiecie siemiatyckim,
- gmina Ciechanowiec w powiecie wysokomazowieckim,

w województwie mazowieckim:

- gminy Łaskarzew z miastem Łaskarzew, Maciejowice, Sobolew i część gminy Wilga położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia dorzeczki Wisły w powiecie garwolińskim,
- powiat miński,
- gminy Jabłonna Lacka, Sabnie i Sterdyń w powiecie sokołowskim,
- gminy Ojrzeń, Sońsk, Regimin, Ciechanów z miastem Ciechanów i część gminy Gliniojeck położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie ciechanowskim,
- część gminy Strzegowo położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie mławskim,
- gmina Nur w powiecie ostrowskim,
- gminy Grabów nad Pilicą, Magnuszew, Głowaczów, Kozienice w powiecie kozienickim,
- gmina Stromiec w powiecie białobrzeskim,

w województwie lubelskim:

- gminy Bełżec, Jarczów, Lubycza Królewska, Susiec, Tomaszów Lubelski i miasto Tomaszów Lubelski w powiecie tomaszowskim,
- gminy Wierzbica, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny z miastem Rejowiec Fabryczny, Siedliszcze w powiecie chełmskim,

- gminy Izbica, Gorzków, Rudnik, Kraśniczyn, Krasnystaw z miastem Krasnystaw, Siennica Różana i część gminy Łopiennik Górny położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17, część gminy Żółkiewka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 w powiecie krasnostawskim,
 - gmina Stary Zamość, Radecznicza, Szczepieszyn, Sułów, Nielisz, część gminy Skierbieszów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 843, część gminy Zwierzyniec położona na północny-zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 858 powiecie zamojskim,
 - część gminy Frampol położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74, część gminy Goraj położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835, część gminy Terespol położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 858, część gminy Turobin położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835 w powiecie biłgorajskim,
 - gmina Urszulín i część gminy Hańsk położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 819 w powiecie włodawskim,
 - powiat łęczyński,
 - gmina Trawniki w powiecie świdnickim,
 - gminy Adamów, Krzywda, Serokomla, Wojcieszków w powiecie łukowskim,
 - gminy Milanów, Parczew, Siemień w powiecie parczewskim,
 - gminy Borki, Czemierniki, Kąkolewnica, Radzyń Podlaski z miastem Radzyń Podlaski, Ulan-Majorat, Wołyń w powiecie radzyńskim,
 - powiat lubartowski,
 - gminy Głusk, Jastków, Niemce i Wólka w powiecie lubelskim,
 - gminy Mielgiew i miasto Świdnik w powiecie świdnickim,
 - powiat miejski Lublin,
- w województwie podkarpackim:
- gmina Narol w powiecie lubaczowskim.

4. Rumænien

Følgende områder i Rumænien:

- Zona oraşului Bucureşti,
- Judeţul Constanţa,
- Judeţul Satu Mare,
- Judeţul Tulcea,
- Judeţul Bacău,
- Judeţul Bihor,
- Judeţul Brăila,
- Judeţul Buzău,
- Judeţul Călăraşi,
- Judeţul Dâmboviţa,
- Judeţul Galaţi,
- Judeţul Giurgiu,
- Judeţul Ialomiţa,
- Judeţul Ilfov,
- Judeţul Prahova,
- Judeţul Sălaj,
- Judeţul Vaslui,
- Judeţul Vrancea,
- Judeţul Teleorman,
- Judeţul Mehedinţi,
- Judeţul Gorj,

- Județul Argeș,
- Județul Olt,
- Județul Dolj,
- Județul Arad,
- Județul Timiș,
- Județul Covasna,
- Județul Brașov,
- Județul Botoșani,
- Județul Vâlcea,
- Județul Iași,
- Județul Hunedoara,
- Județul Alba,
- Județul Sibiu,
- Județul Caraș-Severin,
- Județul Neamț,
- Județul Harghita,
- Județul Mureș
- Județul Cluj,
- Județului Maramureș.

DEL IV

Italien

Følgende områder i Italien:

- tutto il territorio della Sardegna.'
-

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA